

د افغانستان اسلامي امارت

د ملي دفاع وزارت

فصلنامه

ارگان نشراتي وزارت دفاع ملي

په دې ګڼه کې:

سیرت جنگی پیامبر

هوایی حریم

چریکی جګړې

مهاجرت

اقتصاد در سایه ثبات سیاسی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د افغانستان اسلامي امارت
د ملي دفاع وزارت
د ستراتیژیکو اپیکو او عامه چارو ریاست
د اشتهاراتو او تبلیغاتو د تنظیم او انسجام مدیریت

اسره

په دې ګڼه کې

مخ

نوملړ

۱	سرمقاله:
۴-۲	د امیر المومنین شخصیت او رهبریت
۷-۵	سیرت جنگی پیامبر ﷺ:
۱۰-۸	هوایی حریم:
۱۳-۱۱	معنویت و نقش آن:
۱۶-۱۴	د شپې دوربین:
۲۰-۱۷	اعتماد به نفس:
۲۳-۲۱	چریکي جگړې:
۲۷-۲۴	کمک‌های اولیه:
۳۰-۲۸	مانور:
۳۳-۳۱	اتومی شدن کره شمالی:
۳۶-۳۴	د ژبي ساتنه:
۴۰-۳۷	مهاجرت:
۴۲-۴۱	د ادب گلبن:
۴۴-۴۳	اکادمی ملی نظامی:
۴۸-۴۵	کلاشینکوف:
۵۳-۴۹	نگاهی به روابط افغانستان:
۵۷-۵۴	د ژباړې ارزښت:
۶۰-۵۸	اقتصاد در سایه ثبات سیاسی:
۶۴-۶۱	خاطراتی از زندان:
۶۸-۶۵	روانې چارې:

کاري غړی

مسوول مدير: مفتي عصمت الله «مرادي»
موبایل نمبر: ۰۷۸۵۰۴۱۳۱۵
۲۶۷۱۴۵۰:PBX
سکرتر مسوول: مولوي محمد داود «مهاجر»
تخنیکي همکار: الفت خليل
د خبرولو مسوول: خوشحال همت «بابکر خیل»
دیزاین او کمپوز: فرشاد «عیار»

کتنپلاوی:

مولوي سمیع الله «ساويز»
مولوي محمد آقا «مسلم»
احمد الله «عابد»
حسن الله «حبیبی»
مولوي محمد داود «مهاجر»
محمد آغا «حیدري»
مولوي عبدالناصر «فاتح»
مولوي نور احمد «سعید»
ق. محمد امید

ویب سایټ: Mod.gov.af

یوټیوب: MoDAfghanistan1

ټویټر: modafghnistan2

تېراژ: ۱۰۰۰ ټوکه

سربني پسرلي ډول - ډول غوټی، زړه رابښکونکي نسیمونه، سرتاسري امنیت او د ښو وړ څو زیري او هیلې د ټولو هېوادوالو لپاره له ځان سره لرلې. په دې میاشت کې د ځمکې پر مخ زرغون خادر خور و او د اسمان فضا د گلونو بوی عطریزه کړې وه. سرتاسري امنیت په چاپېریال سیوری غوړلی و. د امنیت په دې سیوري کې د هرې قوم او قبیلې وگړو په ډاډه زړه او موسکو شونډو د طبیعت د ښکلاوو لیدو لپاره د هېواد گوټ - گوټ ته سفرونه وکړل د هېواد زرغونه غرونه، دښتې، رودونه او باغونه زمونږ د غیور ملت د گرم او له شوره ډگ حضور شاهدان و.

له شک پرته دا له ارامښت، امنیت او ښکلاوو ډکه زړه رابښکونکې فضا د هغو زړه ورو او اتلو اشخاصو د قربانیو او فداکاریو ثمره ده، چې په خپل ټینگ ایمان او کلکو ارادو یې خپلو ټولو شته وو امکاناتو سره په پوره اخلاص او صداقت له دین، هېواد او شرف څخه د دفاع په لاره کې مبارزه وکړه. مجاهدينو او سربلندو شهیدانو له کوم امتیاز پرته؛ خپل ځان بلا ته سپر کړ او د شرق او غرب د ابر قدرتونو پر وړاندې لکه د غرونو ودر بدل، تر څو مونږ په امنیت او جیگ سر ژوند وکړو. څه چې نن ورځ یې د خپلواکۍ او استقلال په نوم پېژنو د هغو عزیزانو د پاکو وینو او له دښمنانو سره د تورو شپو په زړه کې د جگړې په وخت کې د خاموش فریاد ثمره ده، چې تر اوسه یې د خپلواکۍ په پسرلي کې ځایونه خالي دي.

په هغوی پسې مونږ د خپلو بیدارو نظامي ځواکونو او په ځانگړي ډول د خپلې ملي اسلامي اردو مشکور څخه مشکور یو. زمونږ د هېواد وسله وال ځواکونه، ددې خاورې باتور اولادونه د خپلو مادي او معنوي ارزښتونو څخه د دفاع لپاره تل په قوي ایمان او کلکې ژمنتیا سره په لومړۍ کرښه کې ولاړ دي. هغوی هره شیبه د فداکارۍ په روحیې سره تیار دي؛ تر څو خپل ځانونه په پوره اخلاص له خاورې، ناموس، دین او د خپل ملت له شرف څخه قربان کړي. د هغوی د استوارو قدمونو غرونه د ارامۍ زېږی وړ کوي او ښکلي کتل یې ددې ملت هیله مندو زېږونو ته تکیه جوړوي.

د ۱۴۰۴ هـ ل کال درې لومړۍ میاشتې د ملي دفاع وزارت لپاره د هېواد په کچه له شپنۍ او ورځینو پرله پسۍ هڅو، اغیزناکو دفاعي عملیاتو او استراتیژیکي تیارو څخه ډکې وې. په دې وخت کې زمونږ وسله والو اسلامي ځواکونو په پوره ایمان، میداني تجربې او قوي نظم سره د هېواد له سرحدونو دفاع کې هر احتمالي اشغالگر ته روښانه پیغام انتقال کړ. په دې موده کې د ملي دفاع وزارت پیاوړې رهبرۍ په دقیقې پلان جوړونې سره ورسپارل شوی ماموریت په پوره بریالیتوب سره ترسره کړ. په مرکز او ولایتونو کې یې دفاعي او نظامي زده کړې، جگړه اییز تیاری، ښوونیز پلانونه او کلتوري او روحیه جوړونکي فعالیتونه د خپل مسلمان ملت لپاره د امنیت د ټینګښت او هغوی ته د خدمت په برخه کې ترسره کړل.

د ملي دفاع وزارت د مجلې په دې گڼه کې به د نظامي لاسته راوړنو، ښوونیزو تمریناتو، عسکري معلوماتو، د وسایلو او وسایطو د پیاوړتیا او بیارغونې، د جهاد د خاطر و او کلتوري فرهنګي هڅو هر اړخیز راپور ولولئ.

هیله ده؛ چې د هېواد دفاعي ځواکونه له سرحدونو څخه د ساتنې، داخلي نظم او مسلمان ملت د خدمت لپاره د اسلامي ارزښتونو په ساتنې، جهادي روحیې او درښتینور هېرانو په اطاعت کې سرلوړي پاتې شي.

د هغې ورځې په هیله، چې وکولای شو د هېواد په گوټ - گوټ کې د حقیقي یووالي او ابادۍ زنگ وغږوو.

د امير المؤمنين ملا محمد عمر مجاهد شخصيت او رهبريت

ملا صاحب مرحوم د شورويانو پر خلاف د جهاد په دوره کې ډېر مشهور قومندان يا ډلگۍ مشر نه و، چې په هغه وجه دې د طالبانو د اسلامي تحريک لپاره مشر وټاکل شي او يا د پخوانۍ جهادي تجربې په وجه دې دا د طالبانو د اسلامي تحريک او بيا د اسلامي امارت دا دومره پراخ کار او نظام وچلوي، بلکې په مرحوم ملا صاحب کې يو شمير داسې صفات وو، چې د هغو په وجه الله تعالى د دې ستر خدمت لپاره غوره کړ. ملا صاحب مرحوم ډيره زياته باطني سپيڅلتيا درلوده، تل يې پر دې فکر کاوه چې څرنگه له غرور او تکبر نه وساتل شي، زما ياد دي کله چې به موږ له ملا صاحب سره يو ځای شوو مجلس به مو کاوه نوموړي به دا خبره ډيره کوله او موږ به يې داسې مخاطب کړو (شريکانوزه تر نور هر څه پر خپل ځان ډيره پوره داري کوم، داسي نه چې شيطان لعين مې لار ووهي، د دې قدرت او واکمني په وجه لويې او تکبر راڅخه ونشي، او يوې کندي ته ونه لويږم او له مستقيمي لارې څخه مې منحرف نه کړي... نو باطني پاكي يو ډېر غټ صفت دی او دا په ملا صاحب کې موجود و. او دوهم د الله تعالى پر فيصله يې ډير کلک باور او عقیده وه، په دې يې باور و، څه چې الله کوي هغه په بله نشي. کيدای له نورو افواهاو او و همونو څخه هيڅ نه ډارېدی.

زما ياد دي کندهار ته د حرکت انقلاب اسلامي د گوند مخکښ علماء او مشران راغلي وو او له ملا صاحب سره يې ملاقات و، د والي په کوټې (ميلمستون) کې، دې وفد ملا صاحب ته د خپل سفر موخه بيان کړه، چې موږ کابل ته ولاړو لومړی مو له رباني سره وليدل او بيا له سياف سره تر څو له طالبانو سره صلح ته آماده شي، خو سياف په ځواب کې راته وويل چې زه به تر هغو مقاومت کوم او له کابل نه به نه وځم تر څو پر سر مي زريدار ټانگ را تير کړي، د وفد د علماو ډېر تشویش وو چې که طالبان کابل ته ورسېږي، هغه وخت به ډېر بد حالت رامنځ ته شي ځکه دوي د استاد سياف سختو خبرو او گواښونو په تشویش کې کړي وو. وروسته ملا صاحب ورته وويل چې علماء کرامو خدای مو هر کله راوړله، هيڅ تشویش مه کوئ، فيصلې چې کوي هغه بل ذات دی فيصلې د سياف په لاس کې نه دي، که الله تعالى فيصله وکړي چې وځه سيافه بس دا سياف به تاسو وينئ نه به يې پر سر ټانگ تير شوی وي او نه مو تر څو له کابل به وځي، تاسو هيڅ تشویش مه کوئ څه چې الله کوي هغه به کيږي. بيا هغسې وشول کله چې طالبان کابل ته ورښکاره شول، سياف او ملگري يې بيا په پنجشير کې گرځيدل. نو د الله تعالى پر فيصله يقين او باور درلودل، دا صفت هم يو د دې باعث و چې الله تعالى دی د دې ستر خدمت او کار لپاره انتخاب کړ.

دريم: ملا صاحب مبارک ډير زيات صابر و په تکليفو، مشکلاتو خواريو او تنگيو يې ډير صبر کاوه او مايوسي يې نه ښکاره کوله، يوه نمونه يې داده، کله چې د اسلامي امارت حکومت سقوط وکړ، ملا صاحب ۱۳ کاله متصل له خپلې کورنۍ اولادو او قريبانو څخه جلا وخت تير کړ او په وطن کې دننه اوسيده.

زموږ د معلوماتو له مخې په دې ديار لس کاله کې يو ساعت هم له هيواده دباندې نه دی وتلی، له خپلو مجاهدينو سره يو ځای اوسيدې، په دې ديار لس کاله کې به يې ضرور ډير تکليفونه، تنگی او خوارۍ تيرې کړې وي او ديار لس کاله متصل له خپلې کورنۍ جلا اوسيدل او له هر څه سهولتونو لرې، دا يو ډير قوي عزم غواړي او دا د ډېر صابر کس کار دی نوزه ويلای شم چې ملا صاحب ډير زيات صابر سړی و، او صابر کس د الله تعالى ډير خوښ وي.

اوس يو شمير خلک دا خبره تبليغوي چې د ملا صاحب تداوي د کراچۍ په يوه روغتون کې کيدله، په داسې حال کې چې هغه مرحوم د مريضۍ له امله ډيرې خوارۍ تيرې کړې مگر پر هغو يې صبر کاوه خو د يوه ساعت لپاره د پاکستاني

هيواد يا کوم بل هيواد ته نه لار .

خلورم: ملا صاحب ډېر غيړتي او شجاع سړی و، زه تاسو ته يو مثال در کوم، کله چې د امريکا په تجارتي مرکز کې چاودنې وشوې له هغه وروسته امريکايانو دا تور په اسامه بن لادن رحمه الله پسې وټړی، امير المومنين ملا محمد عمر مجاهد ته امريکايانو او نورو خارجيانو وويل چې اسامه بن لادن به موږ ته سپاری، ملا صاحب ورته وويل چې که تاسو کوم ثبوت لرئ او يا اسناد درسره وي د اسلامي اصولو مطابق او که له تاسوسره اسناد نه وي او هسې يو الزام وي په هيڅ وجه زه دې ته تيار نه یم امريکايانو په ځواب کې ورته وويل چې بې قيد او شرطه به اسامه موږ ته سپاري، کله موږ په افغانستان حمله کوو. امير المومنين رحمه الله ورته وويل چې زه له اسنادو پرته کفارو ته د يوه مسلمان سپارلو ته په هيڅ وجه تيار نه یم که می کور خرابيږي، که اړ کيږم، چې سر او عيال مې ټول قرباني کيږي هم ستاسو غوښتنه نشم منلای، او نه تاسو ته سر ټيټوم ځکه که نن ستاسو دا غوښتنه ومنم سبا به وياست چې په افغانستان کې اسلامي نظام نشو برداشت کولای دا نظام مه پياده کوی نو هغه وخت به زه څه کوم. بيا موږ او تاسو وليدل چې په دې لار کې هر څه قرباني ته تيار شو خو له خپل غيړته تير نشو. دا چې اوس خلک خبرې کوي چې ملا صاحب د پاکستان تر اثر لاندې کس و، آیا دا کيدای شي چې يو سړی دې دومره غيړت مند وي چې ټولې کفرې نړۍ ته د مقابلي لپاره ور وړاندې کيږي بيا دی يوازې د يوشخص چې هغه هم له هري نگاه کمزوری وي دهغه تر اثر لاندې دې راشي، دا د يوه غيړتمن شخص له شان سره بعيد خبره ده. پنځم: د ملا محمد عمر مجاهد يو صفت او خصوصيت دا وو چې په خپله واکمنۍ پوره مسلط و، خپلو اتباعو او پيروانو ته يې خپله سپيڅلتيا، قاطعيت او جدیت په عملي توگه ښودلی وو چا يې له امره سرغړونه نه کوله، ملا صاحب د کوکنارو د کښت د بنديدو حکم او امر صادر کړ، هم مهاله په ټولو هغو ساحو کې چې د اسلامي امارت واکمني وه، په کلکه بند شول، هيچا هم بيا د تاريکو د کښت کولو جرأت نه دی کړی، په داسې حال کې چې نه ددې لپاره کوم کمپاين وچليدی او نه څوک ووژل شول او نه څوک وځوریدل، ټولو په خپله خوښه او رضا د خپل امير امر ته لبيک ووايه نو دا يو ډير ښه مثال دی چې ملا صاحب پر خپله واکمنۍ باندې پوره تسلط درلود، ملا صاحب په خپل پوځ هم همداسې تسلط درلود، د اسلامي امارت د دورې په مهال يو وخت يو شمېر کسانو ملا صاحب ته د اسلامي امارت د يوه مشهور او تکړه قومندان داسې شکايت راوړ چې په ځينو امورو کې يې له شرعي اصولو مخالفت کړی و، ملا صاحب وزير دفاع مرحوم ملا عبید الله اخند ته حال وکړ چې دا قومندان تر مازديگره پورې مکمل خالي سلاح کړي او ماته يې راوليږئ، په هغه ټاکلي وخت کې دا مشهور قومندان چې دښمن به يې له نامه څخه لا بيريدي او امارت هم په همدې قومندان پوره حساب کاوه، خو ټولې دلگۍ او گروپونه يې خالي سلاح شول، هېچا سرغړونه ونکړه او نه يې مخالفت ښکاره کړ، دا هم پر خپل پوځ او مجاهدينو د تسلط يو ډير ښه مثال دی.

شپږم: ملا صاحب د علومو شرعيه وو ډېر طرفدار وو او د احکامو شرعيه وو يې ډيره زياته پابندي کوله او د يوه شرعي حکم په تعميل کې يې هېڅ تاخير نه خوښاوه، د اسلامي امارت په دوره کې په ټول هېواد کې علم خپور شو، مدارس او علمي مرکزونه خلاص شول، د ديني او شرعي علومو د زده کړې شوق او رغبت په خلکو کې زيات شو.

او د همدې شرعي احکامو د پابندۍ په وجه په ټول ملک کې بې ساري امنيت راغی او اسلامي نظام پلي شو هيچا بد امني نه شوای جوړولای، هر چير ته به له خپلو مالو او پيسوسره په ډېر اطمینان په شپه او په ورځ تلل راتلل کېدل .

اووم: ملا صاحب مرحوم خپله باطني سپيڅلتيا درلوده او دهغې اثر او برکت يې تر ډيره حده په خپلو ملگرو او د ادارو په

منسـووبينو كې هم ښكاره و. زه چې كله په كندهار كې په لومړي ځل د والي په صفت معرفي شوم او بيا كابل ته ولاړم په وزارت خارجه او بيا د رياست الوزرا د مرستيالۍ د دندې تر مهاله په دې ټوله دوره كې تر اوسه پورې داسې كس ماته نه دی راغلی او يا شخصاً زه ورباندې پوهیدلی نه يم چې ماته دې د يوه كار د خلاصیدو لپاره درشوت وړاندیز وكړي، داد ملا صاحب برکت وو، چې داسې يو سوچه اسلامي نظام يې رامنځته كړی وو چې نه يو مسئول او نه عادي كس په ښكاره د دې جرأت كولاى شوای چې اداري امورو كې غير شرعي قدم واخلي. د بل چا څخه دا يوه واقعه مې په یاد ده، زما يو نژدې ملگری يوه ورځ ډير وار خطا او تيز زما د كار دفتر ته راننوت او په وار خطا حالت كې يې راته وويل چې هغه فلانكي تجار حاجي صاحب پرون راته وويل چې دازما قضيه ولې ژر نه خلاصیږي، كه ستا يا خپله د حاجي ملا صاحب څه ضرورت وي ماته ووايست زه به يې ډيره ژر ضرورت پوره كړم. ما ورته ويل ته يې دلته راوړله، حاجي صاحب يې ماته مخامخ كښيناوه او مخاطب مې كړ چې تا څرنگه دا جرأت وكړ چې درشوت وړاندیز دې كړی دی، تجار په خپل كار پښیماني ښكاره كړه او معذرت يې وغوښت بيا مې هم ملگرو ته وويل چې د يوڅه وخت لپاره يې بندي كړئ چې آينده كې نور عبرت واخلي. نور په دې اووه كاله كې ماته داسې واقعه مخ ته نه ده راغلې.

اتم: ملا صاحب مرحوم له خپل قدرت او واک څخه شخصي استفاده نه ده كړې، هيڅ څوك نشي ثابتولاى چې ملا صاحب په ټول افغانستان كې چيرته يو تعمير، پوخ كور يا ماركيت لري، دا هيڅ نشي ثابتولی نو دا ټول د ملا صاحب او د هغه د جوړ كړي اسلامي نظام برکت وو او اثر يې په ملگرو او منسـووبينو كې هم ښه ښكاره وو. يوه نمونه يې زه درته وایم، كله چې د اسلامي امارت حكومت سقوط وكړ، كيداى شي له ځينو مشرانو ملگرو سره د خپلو ادارو مربوط څه نقدي پیسې پاته شوي وي، زموږ يو مشر ملگری چې نوم يې نه اخلم او د امارت په مهمو وظيفو پاته شوی او اوس هم په غټه وظيفه دی، يو وخت يې راته وويل چې كه كله امير المؤمنين شيخ هبة الله اخوندزاده صاحب ته ورتللي زه هم درسره ځم كار مې دی نو موقع پيدا شوه شيخ صاحب ته ورغلو، كله چې په مجلس كې كښينا ستلو، ما ورته وويل چې كه ستا شخصي او پټ كار وي زه به ووځم، هغه وويل نه ستا څخه نه دی پټ نوله جيب څخه يې يوه تړلې غوته راوايستله او شيخ صاحب ته يې وړاندې كړه، چې دا څو لكه روپې دی، كله چې موږ له كابل نه ووتلو له ماسره پاته وي، بيا په دې وجه چې دا پیسې رانه ضايع يا ور كې نه شي په يوه كار مو بندي كړې وروسته دا پیسې بندي شوې او ماته په لاس نه راتلې اوس دا دی و توانيدم پیسې مې لاسته راغلې بيرته يې د امارت بودیجې ته سپارم نه كوم ليك غواړم او نه ضمانت خو دا چې دا پیسې و ځنډيدې كه د دې نقصـير په وجه راته بڅښـنه وكړي. او شيخ صاحب ترې قبولې كړي. نهم: ملا صاحب انتهايي خاكسار او غير مقتضي سړی وو، د ډېر اسایش او مرفع ژوند تقاضا يې نه درلوده، هر وخت چې به موږ ورغلو په خپل ځای كې به په يوه كمزوري كټ باندي ناست وو، او يا به يې كوم ديواله ته فرش غوړولی وو او پر يوه كمزوري نالي او بالښت به يې څنگ وهلی وو. نو د پورته ذكر شويو صفاتو او خصوصياتو په وجه چې په ملا صاحب مرحوم كې موجود و الله تعالى ددې ستر خدمت لپاره غوره كړ او د ژوند تر وروستۍ سلگۍ پورې يې ښه انجام كړ. الله تعالى دي د ده قبر منور وگرځوي.

يادونه: پورته ليكنه له (ثالث عمر) كتاب څخه را اخيستل شوې، بلكې دا ټول د اسلامي امارت د اوسني رئيس الوزراء (ملا محمد حسن آخند) تأثرات دي، چې د مرحوم امير المؤمنين په اړه يې وړاندې كړي، دا چې ياد تأثرات ډېر جامع او هر اړخيزه وو، د مرحوم امير المؤمنين شخصيت اور هېريت پكې په بشپړ ډول رانغښتی وو، په همدې اساس دلته راوړل شول.

سیرت جنگی پیامبر اکرم

انعام الله «مستنیر»

یکی از آن ابعاد زندگی ایشان که قابل بحث، بررسی و الگوگیری است، در میدان نبرد و جنگ متبلور است که بیانگر رمز و راز موفقیت‌شان در آن عرصه است. ایشان با وجود فشارها و مشکلات طاقت فرسا موفق گردیدند در مدت کوتاهی اسلام را به بیرون از مرزهای جزیره العرب بگسترانند و اندام تمدن‌های بزرگ را به لرزه درآورند. از اینرو، لازم است در این رابطه هرچه بیشتر بحث و بررسی صورت بگیرد تا برای مسلمانان در میدان نبرد الگوی رفتاری و جنگی قرار بگیرد. به همین منظور، ما مطلبی را در ذیل گردآورده‌ایم تا گام کوچکی در رابطه به سیرت پیامبر اکرم ﷺ در میدان نبرد باشد.

پیامبر اکرم ﷺ در دوران اقامت‌شان در مکه عملاً یک رهبر و پیشوای الهی بودند. فعالیت‌هایشان در جهت هدایت مردم و مبارزه فکری و اعتقادی با مشرکان و بت پرستان مکه متمرکز بود، اما پس از استقرار در مدینه، علاوه بر ابلاغ رسالت دینی، مذهبی، سیاسی، رهبری مسلمانان را نیز به عهده گرفتند؛ زیرا در مدینه وضعیت جدیدی پیش آمده بود. ایشان گام‌های نخست را در جهت پی‌ریزی یک جامعه نوین بر اساس تعلیمات اسلام برداشتند. از همین‌رو، شماری از خطرات و مشکلات احتمالی را پیش‌بینی و در قامت یک رهبر آگاه، شایسته و دورنگر، چاره‌اندیشی می‌کردند. پیامبر اکرم ﷺ به عنوان فرمانده کل قوا، همه جنگ‌ها را رهبری و سازماندهی می‌کردند؛ مانند تصمیم‌گیری‌های سریع و صحیح، شجاعت فردی و قدرت جسمی، دوراندیشی، شناخت روحیات و

الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی رسولہ وآلہ وأصحابہ أجمعین.

قال الله تعالى: «لقد كان لكم في رسول الله أسوة حسنة» قال رسول الله ﷺ: «إني بعثت لأتمم مكارم الأخلاق».

هدف از بعثت و ارسال انبیاء علیهم السلام تعلیم و تربیه و رهنمود بشریت به سوی سعادت و خوشبختی است.

خداوند متعال دین اسلام را به عنوان دین واقعی نزد خودش برگزیده و حضرت محمد ﷺ را آخرین پیامبر و

قرآن مجید را به حیث آخرین کتاب آسمانی انتخاب کرده است. او تعالی پیامبر اکرم ﷺ را الگوی تمام عیار

بشریت قرار داده است؛ چنانکه می‌فرماید: «لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ

الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا» (احزاب: ۲۱)

ترجمه: «به یقین برای شما در زندگی پیامبر خدا ﷺ سرمشق نیکویی است، برای آنانی که امید به رحمت خدا و روز بازپسین دارند و خدا را بسیار یاد می‌کنند.»

در اینجا به انسان‌ها و بشریت فرمان اطاعت از رسول الله ﷺ صادر شده و تمسک به قرآن را ضامن

نیک‌بختی و سعادت بشر قرار داده است. هویدا و آشکار است که پیامبر اکرم ﷺ یک انسان کامل بود و هیچ‌گاه

طبق هوای نفس کاری را انجام نمی‌دادند. اعمال و رفتارشان از اصول و قواعد ویژه‌ای پیروی می‌نمود که

برگرفته از متن قرآن کریم و منطبق با وحی الهی بود. رفتار، گفتار و کردارشان در هر بعدی که باشد، الگو و

راهنمای همه انسان‌ها در هر زمان و مکان است.

نتیجه نبرد احد و شکست مسلمانان نشان داد که این شکست در نتیجه سرپیچی از فرمان پیامبر اکرم ﷺ و به خاطر خالی گذاشتن سنگر بود.

عموماً جنگ‌های پیامبر اکرم ﷺ جنبه دفاعی داشته و ایشان جهت دفع مکر و حيله دشمنان و مقابله با کسانی که آماده جنگ با آن حضرت ﷺ بودند، به رویارویی با آنان می‌پرداختند. با توجه به سیرۀ عملی پیامبر اکرم ﷺ هنگام بروز جنگ‌ها می‌توان نتیجه گرفت که مهمترین عنصر و شرط آغاز جنگ در اسلام داشتن یک هدف صحیح و عادلانه است. در اسلام ناب محمدی هدف از تشکیل نیروهای مسلح و جهاد خشونت‌طلبی نیست، بلکه هدف حقیقی تأمین امنیت و صلح است؛ صلحی که همراه با تبعیت از قوانین یکتاپرستی باشد.

هدف پیامبر اکرم ﷺ تأمین آرامش عمومی و ترویج جامعه توحیدی و تعمیم عدالت و مساوات اسلامی و زدودن کفر و شرک و بت‌پرستی از صفحه گیتی و گسترش دارالاسلام بود. این موضوع را می‌توان از مطالعه سیره پیامبر اکرم ﷺ در جنگ‌ها به دست آورد.

جنگ یک مفهوم مقدس دارد که نه تنها پاداش‌های دنیوی، بلکه اجر اخروی نیز برای آن در نظر گرفته شده است. جنگ‌های پیامبر اکرم ﷺ منطبق با این مفهوم، یعنی جهاد فی سبیل الله بود. جهاد مقدس آن است که راه نجات بندگان و زنده کردن اصول حق و پاکی و تقوا در آن باشد. توسعه طلبی و توحش در آن نباشد. هدف اصلی جنگ‌ها کشورگشایی نبود، بلکه در مرحله اول ترویج اسلام و هدایت انسان‌ها و نجات مستمندان از ظلم و ستم بود. از این رو، بیشترین تلاش پیامبر اکرم ﷺ این بود که از طریق نوع رفتار و مسائل اخلاقی این هدف را دنبال کند.

جوامعی که مغلوب شده بودند، به محض مشاهده رفتار انسانی و عقاید عقلانی مسلمانان دست از مبارزه

استعدادها، کسب اعتماد متقابل و دوستی دوجانبه، بهره‌گیری از شیوه‌های نوین و به کارگیری اصول جنگ مثل تعیین اهداف، پایبندی به اصل رازداری، تمرکز نیروها و صرفه‌جویی در قوا و بهره‌گیری از اصل تهاجم. در مواقع ضروری همه این‌ها را در میدان‌های نبرد رعایت می‌کردند. در بسیاری از نبردها و مأموریت‌های جنگی مقاصد نهایی را مخفی نگه می‌داشتند؛ حتی در مواردی که کسی را به فرماندهی گروهی منسوب می‌کردند، نامه مهرشده‌ای را به او می‌دادند و می‌فرمودند: بعد از فلان وقت، نامه را باز کن و به آن عمل کن.

حضور فزینی آن حضرت ﷺ در میدان جنگ

پیامبر اکرم ﷺ در جنگ‌هایی که خودشان شرکت می‌کردند، شخصاً فرماندهی را به عهده داشتند و دستورات لازم را صادر می‌کردند و با سپردن مأموریت مناسب به هر یک از گروه‌های لازم، اصل همکاری را در همه غزوات حفظ می‌کردند. با ایجاد همکاری میان صفوف گوناگون در زمان مناسب راه پیروزی لشکر خویش را هموار می‌ساختند. در باره حضور آن حضرت ﷺ در جنگ بدر آمده است که آن حضرت ﷺ در مقر فرماندهی دستور دادند که از حمله خودداری نمایند و با تیراندازی از پیشروی دشمن جلوگیری کنند. خودشان نیز شجاعانه به جنگ می‌پرداختند؛ طوری که حضرت علی (رض) می‌فرماید: هرگاه آتش جنگ زبانه می‌کشید، ما به رسول خدا ﷺ پناه می‌بردیم. در آن لحظه کسی از ما همانند پیامبر اکرم ﷺ به دشمن نزدیکتر نبود.

آن حضرت ﷺ قبل از آغاز جنگ، لشکر خود را منظم می‌ساختند، دعوت و ارشاد می‌نمودند، روحیه سربازان اسلام را تقویت می‌کردند، فنون و تاکتیک‌های نظامی را به آنان آموزش می‌دادند. چنانکه در جنگ احد برای خالی نگذاشتن سنگرهای مهم، توصیه فراوان نموده بودند تا دشمن از پشت بر مسلمانان حمله نکند، اما

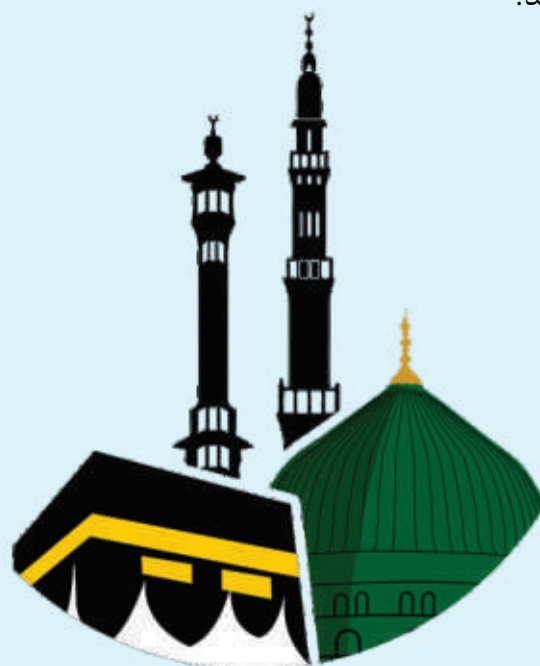

دستور دادند آنان را آزاد کنند. با وجود اینکه آنان به طرف مسلمانان تیراندازی کرده بودند، اما همه‌شان به دستور پیامبر اکرم ﷺ آزاد شدند و باز گشتند. هم‌چنین در سال فتح مکه پیامبر اکرم ﷺ با اینکه آزار و اذیت‌های بسیاری از مشرکین و دشمنان اسلام چشیده بودند، آنان را هنگام فتح مکه با بزرگواری بسیار بخشیدند.

یکی از افراد بسیار خشن در بین مشرکین هبار بن اسود بود که آزار و اذیت‌های بی‌حد و گزافی علیه مسلمانان در مکه مرتکب شده بود. هر موقع نامش برده می‌شد، پیامبر اکرم ﷺ شدیداً ناراحت می‌شدند و هرگاه سربه‌ای را می‌فرستادند، دستور می‌دادند که اگر بر هبار دست یافتید، دست‌ها و پاهایش را قطع کنید و گردنش را بزنید. با وجود این، وقتی مکه به دست پیامبر اکرم ﷺ فتح شد، همین هبار نزد پیامبر اکرم ﷺ آمد و عذرخواهی نمود و نبی اکرم ﷺ در حالیکه او را نگاه می‌کردند، گفتند: تو را بخشیدم. حلم و بردباری پیامبر اکرم ﷺ بالاتر از حد تصور بود. شخصی دیگر از مشرکین که مورد عفو و بخشش پیامبر اکرم ﷺ قرار گرفت، وحشی بود. او در جنگ احد نیزه‌ای از پشت به حمزه، کاکای پیامبر اکرم ﷺ زد و سبب شهادتش شد. هم‌چنین پیامبر اکرم ﷺ در جنگ‌ها از مثله‌کردن و سوزاندن و کشتن افراد کلان‌سن و اطفال خودداری می‌کردند.

ادامه دارد...

می‌کشیدند و برخی بلافاصله اظهار اسلام می‌کردند و جوامعی که بر عقایدشان پابرجا می‌ماندند، تحت حکومت اسلامی حقوق‌شان محترم بود. از اینرو، اسلام با تسخیر دل‌ها و با عدالت‌گستری و به‌صورت مسالمت‌آمیز در میان جوامع مختلف مورد پذیرش قرار گرفت، نه با زور و شمشیر. در واقع اینها اهدافی بود که موجب شد پیامبر اکرم ﷺ هنگام جنگ از اخلاق متعالی استفاده کنند.

اخلاق و بردباری رسول الله ﷺ با مشرکین

قریشیان از این که پیامبر اکرم ﷺ و مسلمانان به مکه آمدند، در حذر بودند. آنان فردی از بین خودشان که به شجاعت معروف بود، همراه با ۵۰ نفر از سوارکاران مأمور کردند تا نزدیکی لشکر اسلام بروند و تعدادی از مسلمانان را دستگیر کنند و نزد قریشیان ببرند تا آنان را گروگان بگیرند و از این طریق بتوانند پیش‌نهادهای خود را به مسلمانان تحمیل کنند. اما این گروه نه تنها نتوانستند این کار را انجام دهند، بلکه خودشان نیز به دست مسلمانان افتادند. وقتی پیامبر اکرم ﷺ از این کار آگاه شد و اُسرا را نزدشان آوردند، چون دستور نداشتند بجنگند،

الفت خليل

هوايي حريم

د هوايي حريم حقوقي بنسټونه

په نړيواله کچه، د هېوادونو د هوايي حريم د حاکميت بنسټ د ۱۹۴۴ م کال د شیکاگو کنوانسيون پر اساس ايښودل شوی. په دې کنوانسيون د هېوادونو د هوايي حريم اړوند موضوعات ټاکل شوي او د ځانگړو اصولو او قوانينو په چوکاټ کې د يو هېواد له لوري د داخلي او نړيوالې فضا د کارونې لارې چارې يې څرگندې کړي دي، چې پکې د فضا پرمختگ، د زيان مسووليت، د وسلو کارونه، د ژغونې هڅې، چاپېريال ساتنه، د اطلاعاتو شريکول او نوې ټکنالوۍ اړوند پکې ټول موضوعات روښانه شوي دي.

د شیکاگو کنوانسيون (۲) ماده وايي:

هر هېواد د خپلې خاورې د سر پر فضا باندې بشپړ او يوازينی حاکميت لري.

د همدې مادې له مخې، هوايي حريم د هر هېواد له ځمکنۍ بشپړ تياسره يو شان ارزښت لري او نور هېوادونه بايد ورته درناوی ولري.

د هوايي حريم ویش او ډولونه

هوايي حريم د بېلا-بېلو موخو له مخې وېشل کېږي، چې پکې نه يوازې تخنيکي لاملونو ته پام کېږي؛ بلکې نړيوال امنيت او همغږۍ ته هم پکې ځانگړی ارزښت ورکول کېږي.

د يو هېواد د ځمکې او اوبو پر سر پرته فضا ته هوايي حريم وايي، او د هغه هېواد د ځمکنۍ جغرافيايي په څېر دا برخه هم د ملي حاکميت يوه برخه ده، بل هېڅ هېواد حق نه لري، چې د ياد هېواد له اجازې پرته د هغه په هوايي حريم کې پرواز وکړي يا پرې تېری وکړي. د هوايي حريم خوندیتوب نه يوازې د ملي امنيت لپاره حياتي ارزښت لري بلکې د نړيوالو اړيکو، تجارت، ملکي هوايي چلند او نظامي تگلارو لپاره حياتي ارزښت لري.

د سړې جگړې له پيل سره، د هېوادونو له لوري په فضا د پرمختگ او خارجي فضا کارونې او په نړيواله فضا کې د شاملو اجرامو (سيارو، سپوږمۍ...) د شريکې کارونې تړون ترسره شوی او د يوسر مشق په توگه ترې هېوادونه گټه اخلي، خو له بده مرغه سره د ټولو تړونونو او ژمنتياوو، چې د ابر قدرتونو او نورو هېوادونو تر منځ ترسره شوي، او پکې کمزوري هېوادونه اصلاً د طرف په توگه نه دي شمېرل شوي، خو ټولو تړونونو سره سره بيا هم ابر قدرتونه ترې سرغړونه کوي، او د کمزورو هېوادونو هوايي حريم په غير قانوني ډول نقضوي، نه يوازې دا، چې هلته د د نقض خبره نه کوي بلکې دې غير قانوني کار ته قانوني بڼه هم ورکوي او د بې شمېره نړيوالو سازمانونو په شتون کې يې څوک پر وړاندې غږ هم نه شي پورته کولای.

۱: ملڪي هوايي حریم

دا برخه د سوداگریزو او مسافرو وړونکو الوتکو لپاره ځانګړې شوې وي. د نړیوالو هوايي لارو د تنظیم او مدیریت لپاره، هېوادونه د خپلو هوايي ترافیکو د کنټرول سېسټم لري، چې د الوتکو د خوندي پروازونو لپاره مهم رول لري.

۲: نظامي یا دفاعي حریم

هغه برخه فضا، چې د یو هېواد د پوځ له لوري کارول کیږي، له نظامي هوايي حریم څخه عبارت ده. په دې فضا کې د پوځ الوتکې تمرینونه، ګرمې او نور فعالیتونه ترسره کوي. دا حریم ډېری وختونه محدود شوی وي، او غیر نظامي الوتکې پکې الوتنې نشي کولای.

۳: محدود شوی هوايي حریم

په ځینو برخو کې د ځانګړو امنیتي یا استراتېژیکو دلایلو له امله هوايي حریم بند یا محدود اعلانېږي او یوازې ځانګړې ادارې یا پوځي الوتکې کولای شي پکې الوتنې ترسره کړي.

د هوايي حریم د ساتنې ارزښت

د هوايي حریم خونديتوب یواځې پوځي اړخ نه لري، بلکې ملکي، اقتصادي، سیاسي او حتا چاپېریالي اړخونه هم پکې شامل دي. که یو هېواد ونه شي کولای، چې خپل هوايي حریم کنټرول کړي نو د بهرنیو دولتونو له لوري پکې د تجاوز، جاسوسۍ او لاسوهنې خطرونه ډېرېږي.

د هوايي حریم په کنټرول سره هېوادونه کولای شي، د ملکي هوايي چلند پراخې شبکې کنټرول کړي، نړیوالې سوداګرۍ ته لاسرسی ترلاسه کړي او د صادراتو او وارداتو د خوندي هوايي مسیرونو سره خپل اقتصاد پیاوړی کړي.

د هوايي حریم ارزښت او تاریخي سرغړونې

د تاریخ په اوږدو کې د مختلفو هېوادونو تر د هوايي حریم څخه د سرغړونې پر سر شخړې رامنځته شوي دي، دلته غواړو د مثال په ډول یې د ځینو مشهورو شخړو یادونه وکړو:

د امریکا د U_2 پېښه

په ۱۹۵۰ م لسيزه کې کې خوا امریکايي الوتکو د روسیې په فضا کې د اټومي فعالیتونو د معلومولو لپاره د جاسوسۍ په نیت پروازونه پیل کړل، او تر دې وخته د رادار چارې په اوسنۍ بڼه پرمختللې نه وې، جاسوسو امریکايي الوتکې لوړ پرواز وې او روسیې سره یې د نسکورولو وسایل ډېر لږ و، خو په کمو وسایلو یې بیا هم کله - کله امریکايي الوتکې نسکورولې، امریکا ددې لپاره، چې هم جاسوسي وکړي او هم زیان ونه ویني له

(لاکهید مارتین) وغوښتل؛ ترڅو ورته لوړ پرواز الوتکې جوړې کړي، دې کمپنۍ په ۱۹۵۵ کال کې د U_2 پرمختللې الوتکې جوړې کړې، چې د ځمکې له سطحې به یې ۲۴ زره متره پورته پرواز کاوه، یادو الوتکو لپاره امریکا د روسیې په ګاونډیو هېوادونو کې هډه ترلاسه کړه ترڅو له نږدې په ارامۍ سره پرواز وکړي، د ۱۹۶۰ کال په اپریل میاشت کې یې لومړی پرواز ترسره کړ او د روسیې له ۴ توغندیزو نظامي هډو یې دقیق انځورونه ترلاسه کړ. د دوهم ځل لپاره یادو الوتکو په همدې میاشت کې پرواز وکړ، او روسیې یې د کنټرول لپاره هوايي حریم پیاوړی کړی و، په رادار کې د الوتکې له کشف سره سم د شوروي د هوايي ځواکونو قومندان یې د نسکورولو امر ورکړ، چې لسکونه روسیې الوتکې ورپسې پورته شوې، خو د U_2 په نسکورولو بریالی نشوې بالاخره یاده الوتکه د اورال سیمې ته ورسیده، چې د سام-۲ توغندېزې دستگاه په وسیله

د هوایي حریم د ساتنې لارې چارې

هوایي حریم د یو هېواد د عزت، حاکمیت او بقا یوه مهمه برخه ده. د دې فضا کنټرول نه یواځې نظامي مسئله بلکې د سیاسي، اقتصادي او ټکنالوژۍ له اړخه هم حیاتي ارزښت لري. یو هېواد کولای شي، چې په دې توګه د خپل هوایي حریم ښه ساتنه وکړي:

۱- پرمختللي رادرونه او څارنه

د هوایي حریم ساتنه له څارنې پرته ناممکنه ده، دا کار د پرمختللو رادرونو، خپلکارو سیستمونو او په فضا کې د سنسرونو په نصبولو سره ممکن کیږي، چې له دې لارې نه یواځې الوتکې بلکې د ډرونونو او توغندیو خوځښتونه هم معلومیدلای شي.

۲- هوایي ځواک او دفاعي سیستمونه

د ځواکمن هوایي ځواک لرل د هوایي حریم د کنټرول لپاره بنسټیزه اړتیا ده. جټ الوتکې، لارموندونکي وسایل، دفاعي توغندي او د بهرنی ځواب سپښتمونه د هر ډول سرغړونو پر وړاندې چټک غبرګون برابروي.

۳- د نړیوالو قوانینو پلي کول

ټول هېوادونه باید نړیوال قوانینو ته پاملرنه وکړي، او له نړیوالو ادارو سره پیاوړې همغږي ولري. دا کار د الوتنو د تنظیم خبرتیا ورکوي او له هوایي حریم څخه د سرغړونو قانوني تعقیب تضمینوي.

۴- سایبري امنیت

د هوایي دفاع ډېری سپښتمونه په کمپیوټري شبکو پورې تړلي وي، که دا شبکې خوندي نه وي، د هوایي حریم کنټرول له ګواښ سره مخ کیږي. د سایبري امنیت پیاوړتیا ته لکه (فایروالونو، کوډ ورکونې او کشف سیستمونو) ته باید ځانګړې پاملرنه وشي.

ورپسې د د ایس ۷۵ راکټونه خوشې شول، یو توغندی یې د الوتګې تر څنګ وچاود او الوتکه رانسکوره شوه.

د ترکیې اوروښي پېښه

په ۲۰۱۵ کال کې د روسیې یوه جنګي الوتکه د ترکیې د هوایي سپښتم له لوري په داسې حال کې وویشتل شوه، چې غوښتل یې په غیر قانوني ډول د ترکیې هوایي حریم ته داخله شي، دې پېښې د دواړو هېوادونو تر منځ اړیکو ته لوی زیان ورساوه.

د هوایي حریم عصري ننگونې

په اوسني عصر کې د ټکنالوژۍ پرمختګ او د بې پیلوټه الوتکو ډېرې کارونې هوایي حریم ته نوې ننگونې پېښې کړي دي. ډرون الوتکې، چې کوچنۍ او ارزانه دي کولای شي له اجازې پرته د یوه هېواد هوایي حریم نقض کړي او د کوربه هېواد له اجازې پرته ننوزي او هلته برېږدونه یا نور جاسوسي فعالیتونه ترسره کړي.

همدا ډول د هوایي حریم او فضايي حریم تر منځ سرحدي ستونزې هم مطرح دي، که څه هم د فضا لپاره لا هم بشپړ حقوقي چوکاټ شتون نلري، خو هېوادونه هڅه کوي، چې

ددې نوي حالت لپاره نوي قوانین جوړ کړي.

معنویت و نقش آن در افزایش انگیزه و ایثارگری

فضل المنان «مرزایی»

معنویت به عنوان یک نیروی درونی در زندگی انسان‌ها می‌تواند تأثیرات شگرفی بر رفتارها و تصمیم‌گیری‌های فردی و اجتماعی بگذارد و به عنوان عاملی برای هدایت فرد به سمت زندگی سالم و پرمعنا شناخته می‌شود. یکی از مهمترین آثار معنویت در زندگی انسان‌ها، تأثیر آن بر انگیزه و ایثارگری است. معنویت می‌تواند به فرد انگیزه‌های پایدار و قوی بدهد که او را در مسیر اهداف بلندمدت خود پیش ببرد و همچنین از او فردی ایثارگر بسازد که به دیگران خدمت کند، حتی اگر این خدمت به قیمت فداکاری و سختی برای خود او باشد. در ادامه با تفصیل بیشتر به این موارد می‌پردازیم.

معنویت و انگیزه

انگیزه نیرویی است که فرد را به اقدام و تلاش می‌کشاند. در دنیای مدرن، بسیاری از افراد به دنبال انگیزه‌های مادی و دنیوی هستند، ولی این انگیزه‌ها ممکن است در درازمدت پایدار نباشند و فرد را در مواجهه با مشکلات و چالش‌ها دلسرد کنند، در همین زمان است که معنویت وارد عمل می‌شود. معنویت به فرد کمک می‌کند تا هدف‌هایی فراتر از نیازهای مادی خود پیدا کند و در این راستا، به زندگی‌اش معنا ببخشد. وقتی فرد معنویت را در زندگی‌اش احساس می‌کند، به هدف‌های خود نه به عنوان یک تلاش شخصی برای کسب مال و قدرت، بلکه به عنوان وظیفه‌ای اخلاقی و انسانی نگاه می‌کند. این نگرش به طور طبیعی انگیزه فرد را تقویت می‌کند و او را در پی تحقق آرمان‌هایش پایدارتر می‌سازد.

معنویت و ایثارگری

ایثارگری یکی از ویژگی‌های برجسته انسانی است که در بسیاری از موقعیت‌ها به‌ویژه در سختی‌ها و بحران‌ها، خود را نشان می‌دهد. معنویت به طور قابل ملاحظه‌ای می‌تواند بر انگیزه فرد برای ایثارگری تأثیر بگذارد. وقتی فردی باور داشته باشد که عمل ایثارگرانه‌اش به عنوان یک وظیفه دینی یا انسانی انجام می‌شود، قدرت درونی او برای فداکاری در مقابل منافع شخصی بیشتر می‌شود. در جوامع دینی، ایثارگری نه تنها به عنوان یک عمل انسانی بلکه به عنوان یک عمل مذهبی و معنوی مورد تأکید قرار می‌گیرد. این دیدگاه معنوی می‌تواند فرد را در مواقع سختی به سمت ایثارگری و فداکاری سوق دهد.

رابطه بین معنویت، انگیزه و ایثارگری

معنویت، انگیزه و ایثارگری در یک رابطه مستقیم و متقابل با یکدیگر قرار دارند. وقتی فرد از معنویت برخوردار باشد، این معنویت به طور طبیعی انگیزه او را برای پیگیری هدف‌های عالی تر تقویت می‌کند. انگیزه‌های معنوی می‌توانند فرد را در مسیر ایثارگری هدایت کنند، زیرا او به دلیل ارتباط با یک حقیقت بزرگتر و هدفی والاتر، حاضر است از منافع شخصی خود بگذرد و در خدمت به دیگران قرار گیرد. این روند می‌تواند جامعه را به سمت همبستگی و وحدت بیشتر هدایت کند و در نهایت، شرایطی را فراهم آورد که در آن افراد به طور داوطلبانه برای خیر عمومی و تحقق اهداف انسانی و اخلاقی فداکاری کنند.

جایگاه معنویت در منابع اهل سنت

منابع اصلی اهل سنت یعنی قرآن کریم، سنت پیامبر ﷺ، اجماع و قیاس به شکل واضحی بر تزکیه نفس، نیت پاک، بندگی آگاهانه و اخلاق در عمل تأکید دارند. آیاتی چون: «قد أفلح من زكاها» (سوره شمس، آیه ۹)

وما خلقت الجن والانس إلا ليعبدون (ذاریات، ۵۶) نشان می‌دهند که هدف از آفرینش، رشد معنوی و بندگی عارفانه است. همچنین در سنت پیامبر ﷺ، روح ایمان و اخلاق، همواره همراه با عمل به خیر، یاری مظلوم و فداکاری برای امت بوده است. احادیثی مانند «خَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ» (بهترین مردم کسی است که برای مردم مفیدتر باشد)، معنویت را با خدمت و ایثار گره می‌زند.

ایثارگری در سنت نبوی و سیره صحابه کرام، نه تنها جلوه‌ای از فداکاری فردی، بلکه یک نظام اخلاقی و اجتماعی است که پایه‌های جامعه اسلامی را شکل داده است. پیامبر اکرم ﷺ در سراسر زندگی مبارک خویش، از هجرت تا غزوات، از برخورد با دشمنان تا همزیستی با فقرا، همواره الگویی از ایثار و مقدم داشتن دیگران بر خود بود. وقتی مهاجران به مدینه آمدند، پیامبر ﷺ با تأسیس پیوند برادری بین مهاجرین و انصار، جامعه‌ای بر پایه ایثار متقابل ساخت؛ به گونه‌ای که انصار، خانه و دارایی خود را با خلوص نیت در اختیار برادران مهاجر قرار دادند.

صحابه‌ای چون ابودجانه، با جان فشانی در میدان نبرد، و مصعب بن عمیر، که از زندگی مرفه مکه گذشت تا پرچم اسلام را در مدینه برافرازد، نشان دادند که ایثار، گاه با ترک رفاه همراه است. سعد بن معاذ رضی الله عنه با جان دادن در راه دین و خبیب بن عدی رضی الله عنه با پایداری در شکنجه و شهادت، اوج وفاداری به خدا و رسول را به نمایش گذاشتند. ابوبکر صدیق رضی الله عنه نیز با آوردن تمام دارایی خود در راه خدا، معنای کامل اعتماد و تسلیم در برابر امر الهی را روشن ساخت.

در فقه و اخلاق اهل سنت، ایثار از جایگاه بلندی برخوردار است. آموزه‌هایی چون وقف، انفاق، صدقه و جهاد فی سبیل الله، نه فقط عمل‌های فردی بلکه پایه‌گذار ساختارهای اجتماعی‌اند که در آن، منافع فردی فدای خیر عمومی می‌شود.

اندیشه ایثار در عرفان اهل سنت نیز جایگاه ویژه‌ای دارد، که با اخلاص نیت، دوری از ریا، وفائی شدن در رضای الهی همراه است. به طور کلی، ایثار تنها یک رفتار اخلاقی نیست، بلکه تجلی ایمان، ترجیح حقیقت بر منافع شخصی و راهی برای ساخت جامعه‌ای هم‌دل، معنوی و پایدار است. این اصل، در تربیت فرد، پیوندهای اجتماعی و مقاومت در برابر ظلم، جایگاهی اساسی دارد.

معنویت در سیرت نبوی و خلفای راشدین رضی الله عنهم

الف) معنویت در سیرت نبوی:

ارتباط عمیق با خدا: پیامبر اسلام ﷺ در همه حالات، از پیروزی تا سختی، ارتباط قلبی عمیقی با خداوند جلّ و علا داشتند. نماز شب، دعا‌های خالصانه، تهجد و خلوت با خدا بخش اساسی از زندگی پیامبر بود.

زهد و ساده زیستی: پیامبر ﷺ با وجود امکان برخورداری از مال و ثروت، سبک زندگی ساده‌ای داشتند و دنیا را هدف نمی‌دانستند؛ بلکه وسیله‌ای برای رسیدن به رضای الهی می‌دیدند.

تربیت معنوی اصحاب: سیرت نبوی بر پرورش روحی و اخلاقی اصحاب استوار بود؛ چنانکه تربیت معنوی سبب شد تا صحابه به نمونه‌های بی‌نظیر اخلاق، وفا و اخلاص تبدیل شوند.

ب) معنویت در خلفای راشدین:

ابوبکر صدیق رضی الله عنه در عین زعامت سیاسی، اهل گریه و دعا و ترس از خدا بود. شب‌ها نماز می‌خواند و برای رعیت دعا می‌کرد.

عمر بن خطاب رضی الله عنه با وجود اقتدار و سیاست، اهل تهجد، زهد و محاسبه نفس بود. جمله مشهورش «اگر سگی در فرات بمیرد، می ترسم که خداوند از عمر بازخواست کند» نشانگر عمق احساس مسئولیت دینی و معنوی اوست.

عثمان بن عفان رضی الله عنه حافظ قرآن، بسیار اهل صدقه و شبزنده دار بود. خلوص نیتش در امور دینی معروف است. **علی بن ابی طالب** رضی الله عنه نمونه ای از عرفان عملی، شبزنده دار، اهل ذکر، دعا و تفکر عمیق در آیات الهی بود.

۲. ایثارگری در سیرت نبوی و خلفای راشدین رضی الله عنهم

الف) ایثارگری در سیرت نبوی:

در جنگ ها: پیامبر صلی الله علیه و آله همواره در صف اول جهاد بود و جان خود را فدای امت می کرد. در بدر، احد و خندق شاهد فداکاری شخصی او هستیم.

در زندگی شخصی: بسیاری از غنائم و دارایی هایی که می توانست برای خود بردارد، میان فقرا و یاران تقسیم می کرد. هرگز برای خود چیزی ذخیره نکرد.

در بخشش و گذشت: حتی نسبت به دشمنانی که او را آزار دادند، ایثار کرد و آن ها را بخشید. فتح مکه نمونه بارز این بخشش است.

ب) ایثارگری در خلفای راشدین رضی الله عنهم

ابوبکر صدیق رضی الله عنه: تمام دارایی اش را در راه اسلام بخشید؛ در ماجرای تجهیز سپاه تبوک، همه دارایی خود را آورد و گفت: «برای خانواده ام خدا و رسولش کافی اند.»

عمر فاروق رضی الله عنه: سبک زندگی بسیار ساده، نظارت دقیق بر بیت المال و گرسنگی کشیدن همراه مردم در قحطی ها، جلوه های ایثار اوست.

عثمان غنی رضی الله عنه: در ماجرای تنگدستی مسلمانان، صدها شتر و بار آذوقه برای مسلمانان اهدا کرد، مخصوصاً در زمان بحران اقتصادی.

علی رضی الله عنه: حتی وقتی خود و خانواده اش گرسنه بودند، غذای خود را به یتیم و مسکین دادند. آیات سوره "هل أتى" در شأن ایشان و اهل بیتش نازل شده است.

نتیجه گیری

معنویت و ایثارگری دو ستون اساسی در سیرت پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و خلفای راشدین بودند. این دو خصوصیت نه تنها شخصی، بلکه اجتماعی بودند و در ساخت امت اسلامی و تحقق عدالت، اخلاق، و همبستگی اجتماعی نقش حیاتی ایفا کردند. برای امروز نیز این سیرت ها الگوهای بی نظیری برای سیاست، رهبری و سبک زندگی به شمار می آیند.

در نهایت، معنویت به عنوان یک نیروی درونی، می تواند به طور شگرفی انگیزه فرد را تقویت کند و او را به ایثارگری و فداکاری در راستای هدف های عالی تر ترغیب کند. وقتی فرد معنویت را در زندگی خود تجربه می کند، این تجربه به او انگیزه می دهد تا با روحیه ای بلند، به خدمت به دیگران بپردازد و در راستای رفاه اجتماعی و رشد بشری حرکت کند.

به طور کلی، معنویت نه تنها موجب پیشرفت فردی می شود، بلکه می تواند به رشد اجتماعی و همبستگی انسانی نیز کمک کند.

د شپې دوربین او په عملیاتو کې د هغه ونډه

محمد آغا (حیدری)

۱:- د دوربین د استعمال طریقه:

اول: د دوربین د مخ په هنداره به لاس ونیسئ د مربع بتن به ۳ ثانې ونیسئ یوه توره لیکه به پکې کش شي عکس به واخلي چې لاس ورڅخه لرې کړئ دوربین به صفا شي.

دوهم: په دائره بتن کې تر ۱۰ پوري حساب دی چې تر ۵ پورې حساب یې عادي حالت دی.

دریم: په مثلث بتن کې تر ۳۲ عدد پورې حساب دی یعني د رو فایل کموالی او زیاتوالی دی چې ۲۸ عدد یې عادي حالت دی

خلورم: د دوربین د هندارې گوټک هم د صفا کیدو لپاره کارول کېږي.

۲:- د بتنو استعمال

اول: په مثبت بتن سره د دوربین مخ بدلیږي او درې ډوله تصویر ورکوي

* سپین رنگ: یعني هر شی د شپې لخوا سپین معلوموي ټول حرکات او خوځنده شیان یوازې په سپین رنگ کې ښکارېږي.

* څر رنگ: په دغه ډول رنگ کې ټول خوځېدونکي شیان او موجودات پخپل رنگ باندې ښکاره کوي یعني پخپل اصلي تصویر باندې ښکاري.

* تور رنگ ټول اشیا او ژوندي موجودات او هدف تور ښکاري او بغلونه یا خنډې یې سپینې ښکاره کوي چې هدف په دوه شکله ښکاري تور او سپین.

په دغو دریو رنگونو کې بهتره څر رنگ دی، ځکه چې هر شی په خپل رنگ معلوموي چې هدف ترې په اسانۍ سره موندلای شو.

د شپې دوربین OASYS د شپنیو عملیاتو لپاره یوه ماډرن او پرمختللي وسیله ده د لومړي ځل لپاره د یو امریکایي شرکت OASYS Technology, LLC له لوري په ۲۰۰۴ م کال کې جوړ شوي، چې وروسته یې مالکیت BAE Systems شرکت ته انتقال شوه په ۲۰۱۰ م کال کې یې نوي ماډلونه بازار ته عرضه شول دغه دوربین OASYS یو ډول پرمختللی حرارتي دوربین دی چې د سختو شرایطو لپاره جوړ شوی او زیاتره وخت د پوځ، ځانګړو ځواکونو او استخباراتي ادارو له لوري کارول کېږي.

دا سیستم د شپه، لوجي، دوږو او پټو شرایطو کې هدفونه لیدلای شي چې د تودوخې یا حرارت له مخې تصویر وړاندې کوي حتی د ورځې په رڼا کې هم د انسان، وسایطو یا حیواناتو تودوخه معلوموي د پټو خلکو کشفول هم ممکن کوي.

دغه دوربین په څلور بتنو کې په مثلث او دائروي شکل جوړښت لري چې په بېلابېلو حالاتو کې ترې استفاده

کېږي.

د دوربين سيټنگ يا تنظيمات

د دوربين سيټنگ يا تنظيمات په مربع بټن سره لاندې آپشنونو راځي او د خپلې خوښې مطابق مينو انتخاب کړئ.

۱:- د دوربين ريگولاج

۲:- هدف رانيږدې کول

۳:- د بيټري معلومول

۴:- د دوربين کمپاس

۵:- عکس اخيستل

۶:- د دوربين اتومات بندول

د دوربين ريگولاج:

لومړۍ قسم ريگولاج ددغه ډول دوربين ريگولاج په مثبت (+) او منفي (-) علامو باندې برابرولی شو. طريقه يې لومړۍ به مربع بټن ووهئ بيا دوه ځله مثلث ووهئ داسې توري (RETICLE) به په دوربين کې راشي بيا د OK لپاره مربع بټن ووهئ اوس به په مثلث بټن سره (+) مثبت او دائره بټن سره (-) منفي لور او کښته لپاره کار واخلي، چې له صفر څخه تر ۲۰ پورې لوړ شمېرې لري او له صفر څخه تر ۲۰ پورې ښکته يعني ۲۰- حساب لري او همدارنگه ښي او کيڼ لوري ته هم شمېرې دي او له صفر څخه تر ۸۰ پورې ښي طرفونو ته شمېرې لري.

دويم قسم ساده ريگولاج دی يعنې د مربع بټن وهل بيا دوه ځله مثلث بټن بيا د OK لپاره مربع وهل بيا دائره بټن باندې کليک وکړئ؛ ترڅو د مثبت علامه بدلېږي اول ځل توره جمع بيا سپينه جمع بيا اتومات جمع ده خو توره جمع تر ټولو بهتره او غوره ريگولاج دی.

د هدف رانيږدې کول:

اول: که غواړئ چې هدف رانيږدې کړئ اول د مربع بټن ووهئ بيا درې ځله مثلث بټن ووهئ بيا مربع ووهئ تر هغو پورې چې خپل ټاکل شوی هدف رانيږدې شي.

دويم: له سترگې سره نږدې گوټک وپيچئ؛ ترڅو چې

هدف رانيږدې کيږي او مشخص هدف تر برید لاندې ونيسئ البته دغه طريقه بيا په بېرنيو حالتو کې ترې استفاده کولای شو.

د بيټري معلومول:

د دوربين بيټري ۳ ساعته کار کوي ښه داده چې وروسته له ۳ ساعتونو يې وربدله کړئ او نوې بيټري ورته واچوئ.

د بيټري د برق معلومولو لپاره چې تاسو څومره چارج لري لومړۍ به د مربع بټن ووهئ ورپسې به د خپلې بيټري چارج وگورئ دغه بيټري لکه د موبائل داسي خانې لري چې ډکوالی او خالي والی يې معلومېږي، کله چې بيټري ختمې شي د دوربين سکرين لږه پيدا کوي او لږې مسافه نه معلوموي که يې معلومه هم کړي خامه وي کله داسي هم وي، چې بيټري سمې ځای ته نه وي ورغلي همداسې سکرين لږه کوي.

د دوربين کمپاس:

لومړۍ ځل مربع بټن بيا مثلث بټن بيا مربع بيا دائروي بټن په وهلو سره به د دوربين په کونج کې کمپاس راشي او بيرته د کمپاس ليرې کولو لپاره د مربع، مثلث بيا مربع بيا مثلث بټن په وهلو سره يې له سکرين څخه ختم کړئ.

په دوربين باندې عکس اخيستل:

کله چې تاسو په شپه کې خپل هدف مشخص کړئ ورپسې به فوراً مربع بټن ونيسئ او په څو ثانيو کې به عکس واخلي چې د عکس بيرته راوستلو لپاره به يو ځل

احتیاطي تدابیر:

* له عملیاتو وروسته باید دوربین بند وي که تر لسو ورځو د زیات وخت لپاره یې د استعمال اراده نلری نو بیتري ورڅخه وباسئ.

* د دوربین په سر باندې چې کوم رابر دی باید هر وخت ترلی وي ترڅو یې سترگه سکریچ یا خیره نشي.

* په منظم ډول یوه ټوکره کې تاو کړل شي ترڅو له دورو او گردونو څخه وساتل شي.

* دا چې دوربین په الیکټرونیکی سیستم سمبال ده نو باید په نیولو کې یې احتیاط و شي ترڅو له غورځېدو څخه بچ وي.

* د دوربین سترگې ته باید لاس ورنه وړل شي. ماخذونه:

۱- د شپې دوربین لارښود (حضرت خالد بن ولید رض

جهادي مرکز)

۲- گوگل سایټ BAE

۳- د دوربین ډولونه

مربع بتن ووهئ بیا ۴ څلور ځله مثلث بیا مربع بیا د مثلث په وهلو سره به ستاسو اخیستل شوي عکسونه راشي او د له منځه وړلو لپاره به ۳ یا ۴ ځله مربع بتن ووهئ ترڅو خطونه ورک او عکسونه له منځه ولاړ شي.

د دوربین اتومات بندول:

د دوربین بندلو لپاره مربع ووهئ بیا ۵ ځله مثلث ووهئ بیا مربع ووهئ نو دوربین به په اتومات ډول بند شي او یا هم POWER OFF بتن باندې مسقیم کلیک وکړئ.

د دوربین لیزر:

چې کله دوربین چالان شو د سترگي راسته طرف ته یو قید دی چې یو ځل یې راسته طرف ته ووهئ د دوربین لیزر به چالان شي بیا چې د سترگي په سر باندې کومه بتن شتون لري ووهئ لیزر به د موقت وخت لپاره ولگیري او په همدغې طریقې سره بندیري هم.

که د سترگي پر سر باندې غټه بتن ۲ ځله ووهي د همیشه لپاره به لیزر چالان شي او په یو ځل د غټې بتنې په وهلو سره بیرته خاموش شي

همداراز پټ لیزر هغه قید دی چې د سترگي راسته طرف ته دی دا قید چې ۲ ځله راسته طرف ته تاو کړي بیا د سترگي پر سر غټه بتن ووهئ لیزر لگیري خو تاسو ته نه معلومیږي صرف هغه څوک یې ویني چې د شپې دوربین ولري یوازې د شپې په دوربین کې د لیدلو قابلیت لري. د لیزر ریکولاج:

پر سپین کاغذ به یو جمع، جوړه کړئ د دوربین جمع به ورباندې برابره کړئ دوربین باید محکم وي چې شور یا لږزه ونکړي بیا به لیزر په هغه جمع ولگوي چې د دوربین جمع ورباندې برابره ده که د لیزر وړانګه د کاغذ پر جمع برابره شوه ریکولاج مو بیخي درست دی او که نه وه برابره ریکولاج یو ځل بیا وکړئ

اعتماد به نفس و اهمیت آن برای یک نظامی

پوهنیار دگرمن عطاالله عثمانی

واقع شدن برای اینکه به عنوان یک نظامی موفق که نام و کارکردهای مان در تاریخ نظامی کشور به خط زرین درج می گردد، انجام دهیم.

کلیدواژه ها: اعتماد، نفس، موفقیت، اهمیت و نظامی.

انواع اعتماد به نفس

گرچند برای انواع اعتماد به نفس یک تقسیم بندی جامع و واحد وجود ندارد، اما با اقتباس از کتاب (اعتماد به نفس در ۲۰ روز) نوشته داکتر جمشید رسا، اعتماد به نفس را می توانیم به سه نوع تقسیم نماییم:

۱- اعتماد به نفس معنوی و روحی

اعتماد به نفس معنوی و روحی —————ی که مهمترین و اساسی ترین اعتماد به نفس است، همانا اعتماد، ایمان و باور داشتن به خداوند ﷻ، پیامبران (علیهم السلام)، جهان هستی و همه آفرینش و مخلوقات است. اعتماد به نفس معنوی و روحی در حقیقت همان ایمان روحی است که در زندگی هدف و غایت مثبت دارد.

۲- اعتماد به نفس عاطفی و احساسی

اعتماد به نفس احساسی و عاطفی به معنی تسلط داشتن و به کنترل آوردن دنیای احساس و عواطف است. اعتماد به نفس احساسی و عاطفی اینکه بدانید «چه احساس دارید»؟ معنی و مفهوم آنرا درک کنید و بتوانید انتخاب احساسی و عاطفی درست داشته باشید و از خودتان در برابر همه دردها، رنجها و نابرابری هایی که به آن روبرو هستید محافظت کنید و بدانید و مسیر درست را انتخاب نمایید که چگونه روابط صمیمی، سالم و دایمی را با مافوق خود، افراد هم ————— طح و نیروهای تحت امر (مادونان) خود ایجاد، گسترش و حفظ نمایید.

چکیده

اعتماد به نفس برای هر انسان به نحوی که خودش فکر می کند و می خواهد، در همه امور زندگی، در کارها و وظایف رسمی و شخصی، در نقش یک پدر، مادر، معلم، آموزگار، مدیر، رهبر، فرمانده و رئیس به طور یقینی و قطعی تجلی پیدا می کند. یعنی اعتماد به نفس در ضمیر هر انسان وجود دارد.

اعتماد به نفس نخستین و اساسی ترین گام موفقیت در زندگی است. اعتماد به نفس مهمترین شاخص و مؤلفه شجاعت و قدرت است. اعتماد به نفس در انسان قاطعیت را ایجاد می نماید و به انسان شکوه و عظمت بخشیده و در نهایت یک انسان را از بقیه انسان ها متمایز می سازد. اعتماد به نفس، توانایی و علاقه مندی انسان را برای ایجاد و خلق چیزهایی که در زندگی به آن احتیاج دارد، به وجود می آورد.

اعتماد به نفس باعث می شود تا فرصت های بهتر برای خودشناسی، جامعه شناسی و خداشناسی میسر گردد. اگر بخواهیم یک پدر موفق، یک معلم و مربی موفق، یک مدیر و رهبر موفق، رئیس موفق و از همه مهمتر که بحث محوری و اساسی این مقاله را تشکیل می دهد، یک نظامی موفق باشیم، پس اعتماد به نفس داشته باشیم. چون به دست آوردن و کسب موفقیت بدون اعتماد به نفس مانند اینست که گویا یک انسان بی ثبات و غلباز (حیله گر) باشی، کار و فعالیت شما نتیجه نداشته باشد و یا هم نتیجه آن کاذب، زودگذر و غیر مؤثر باشد. برای موفقیت واقعی باید اعتماد به نفس واقعی داشته باشیم و اعتماد به نفس واقعی زائیده تعهد ما نسبت به خود ما است. تعهد اینکه هر آنچه در توان دارم، برای افراد زیر دست خود، برای ملت و دولت خود و برای مؤثر و مفید

۳- اعتماد به نفس رفتاری

این نوع اعتماد به نفس یعنی قابلیت و توانایی در عملکرد و انجام کارها است. از کارهای ساده گرفته تا کارهای مشکل و طاقت فرسا، مانند جامه عمل پوشاندن به رؤیاها؛ این نوع اعتماد به نفس در واقع مورد نظر اکثر انسان‌ها می‌باشد. به منظور آنکه اقتدار شخصی لازم را برای به دست آوردن و رضایت و غنایی که مستحق آن هستید را تجربه کنید، به هر سه نوع اعتماد به نفس نیاز دارید.

مؤلفه‌های بلند بردن اعتماد به نفس

سؤال اساسی و مهم این است که چگونه می‌توانیم در زندگی اعتماد به نفس بالایی داشته باشیم و از این طریق به اهداف و موفقیت نایل گردیم؟ بدون شک مؤلفه‌ها و راه‌های بلند بردن اعتماد به نفس متعدد و مختلف بوده و انسان‌ها نیز راه‌ها و گزینه‌های مختلف را برای بلند بردن و بارور ساختن اعتماد به نفس انتخاب نموده و به کار می‌برند، اما برای اینکه یک نظامی بتواند اعتماد به نفس را خلق نماید و اعتماد به نفس بلند داشته باشد، باید به نکات آتی توجه داشته و آن را در زندگی خویش عملی سازد.

۱- به چالش‌های جدید مشتاقانه رو آورید

موفقیت و کامیابی بدون روبه‌رو شدن با چالش‌ها و مشکلات و نایل آمدن با آن سخت و حتا ناممکن است. بناء چالش‌های جدید و ناآشنا، فعالیت‌های جدید و امورات پیچیده توجه شما را جلب می‌نماید. برای اینکه شما موفقیت‌هایی را به دست آورید، با اطمینان و با اتکا به نیروی درونی و ظرفیت‌های دست‌داشته‌تان با آن درگیر شوید. این کار فرصت آن را به شما میسر می‌سازد تا چالش‌ها را با دقت مورد غور و بررسی قرار داده، راه‌های بیرون رفت از آن و مسیرهای موفقیت‌های خود را بیابید؛

۲- مسئولیت پذیر باشید

مسئولیت‌پذیری یکی از بهترین مؤلفه‌ها برای رسیدن به قله‌های موفقیت برای هرانسان، مخصوصاً برای یک «نظامی» است. برای بهتر مسئولیت‌پذیر بودن باید، سریع، صریح و با اطمینان عمل کنید. گاهی مسئولیت‌های جدید جزو تام و قطعه را بدوش بکشید و به دنبال موفقیت‌های کاری جدید بشتابید و حتا در موارد ممکن بدون آن که از شما خواسته شود، به کمک و یاری دیگران بروید. مفید بودن و مزیت کار برای شما فرصت می‌دهد تا به عنوان یک نظامی موفق و محبوب و شهیر، زبان زد عام و خاص شوید. به قول بزرگان «در جایی که همه بد هستند، شما خوب باشید و در جایی که همه خوب اند، شما بهترین باشید».

متأسفانه دیده می‌شود که در بسیاری از موارد بعضی از انسان‌ها به جای اینکه مسئولیت‌پذیر باشند تلاش می‌کنند از مسئولیت‌ها فرار نموده و شانه خالی نمایند و بار مسئولیت خود را به دوش دیگران بگذارند، در حالیکه اگر موضوع امتیاز مطرح گردد چنین انسان‌ها خودشان را مستحق درجه اول دانسته و خود را در آب و آتش می‌اندازند تا نام‌شان در صدر جدول قرار گیرد.

اما دانشمندان مسئولیت‌پذیری را کلید مهم موفقیت و مؤلفه بهتر برای بلند بردن اعتماد به نفس شناخته‌اند و انسان‌هایی که دارای اعتماد به نفس بالا هستند و به قله‌های رفیع موفقیت صعود نمودند، بار مسئولیت را به دوش کشیده‌اند.

۳- مستقل عمل نمایید

اگر چه مطابق اصول تعریف شده شما نمی‌توانید در بسیاری از امورات اجرایی مستقل عمل نمایید، بدون آنکه پلان و دستور از مقام بالاتر برای شما داده شود، اما در برخی از موارد این فرصت برای شما دست خواهد داد تا

و پیروز نیست. گاهی شما هم به شکست و ناکامی مواجه می‌شوید، بناء هنگام روبه‌رو شدن با ناکامی، واکنش‌های گوناگون مثبت نشان دهید؛ مانند اینکه بخندید، بلند و با انرژی حرف بزنید، در میان مادونان خود قرار گرفته و با آن‌ها چای و غذا بخورید، به آن‌ها روحیه بدهید، در میان آن‌ها سخنرانی کنید، امید پیروزی و موفقیت را به آن‌ها مژده بدهید، ناکامی و شکست را منحنی تجربه و بهترین راه برای رسیدن به موفقیت مدنظر داشته باشید.

بسیاری از انسان‌های موفق شکست را به‌عنوان یک فرصت شمرده و از آن برای موفقیت و رسیدن به اهداف خویش استفاده می‌نمایند و اما تعدادی دیگر با تجربه کردن یک بار شکست در زندگی‌شان دست از مبارزه می‌کشند و تسلیم می‌شوند. پس تحمل شکست در زندگی یکی از بهترین گزینه‌ها برای بلند بردن اعتماد به نفس بوده و یکی از گزینه‌های خوب برای رسیدن به موفقیت است.

۶: مفید و مؤثر باشید

هستند انسان‌هایی که هیچ‌گاه در باره مفید و مؤثر بودن‌شان فکر نمی‌کنند، بلکه همیشه تلاش می‌نمایند تا به‌عنوان یک فرد مهم تبارز کنند. اما یک فرد «نظامی موفق» باید تلاش نماید تا به‌وسیله ظرفیت‌های علمی، مسلکی و کاری خود، دیگران را تحت تأثیر خود قرار دهد. مطمئن باشید شما می‌توانید به‌خاطر شایستگی‌های باطنی و ظرفیت‌های مسلکی‌ای که دارید دیگران را تحت تأثیر خود قرار دهید. ظرفیت‌های علمی، اخلاقی و مسلکی خویش را به نمایش بگذارید و به‌عنوان یک نظامی موفق، مؤثر و مفید واقع شوید و در دفتر خاطرات قلب مادونان خویش ثبت شوید و در همه‌جا و همه‌گاه از شما به نیکی یادآوری شود.

به‌طور مستقل عمل نموده و امورات و وظایف‌تان را خود انجام دهید. اموراتی که می‌توانید مستقل عمل کنید چون: باخبری از اعاشه و اباطه پرسنل، پاکی و صفایی محیط که در آن زندگی می‌نمایید، معاینه قیافه، تقدیر و تشکر از همه مادونان مخصوصاً کسانی که کارهای فوق‌العاده انجام می‌دهند، همدردی و غم‌شریکی با افرادی که به مصیبت و غم گرفتار شده‌اند، اشتراک در مجالس علمی، مذهبی و خوشی زیردستان و مواردی که خودتان آن‌را لازم می‌دانید.

۴- خود را محاکمه کنید

باکمال جرئت و شجاعت تمام، خود را مورد بررسی قرار دهید و محاکمه نمایید. نقایص و اشتباهات خود را اقرار نمایید، بدون آنکه احساس ضعف و ناتوانی کنید. چون می‌دانید که اقرار به خطا اولین قدم در رفع خطا است و انکار از خطا جز تکرار آن، نتیجه ندارد.

هستند انسان‌هایی که با داشتن اعتماد به نفس کاذب و غرور بیجا تلاش می‌کنند تمامی کار و فعالیت خویش را بدون عیوب و نواقص جلوه دهند و خود را مبرا از هر نوع خطا و اشتباه تعریف کنند، در حالیکه انسان جایز الخطا بوده و به قول بزرگان «جایی که کار است آن‌جا حتماً اشتباه و خطا نیز وجود دارد».

پس محاکمه و بررسی نمودن، خود یکی دیگر از راه‌های مهم و اساسی برای بلند بردن اعتماد به نفس شمرده می‌شود.

۵- ناکامی و شکست خود را تحمل کنید

به قول بزرگان: «شکست اولین و مهمترین رمز موفقیت است» کسانی که می‌خواهند در پوهنتون موفقیت به عنوان بهترین و موفق‌ترین محصل بدرخشند باید سند فراغت از مکتب شکست را داشته باشند. حقیقت اینست که هر انسان، همیشه در همه امور موفق

نتیجه گیری

بسیاری از انسان ها فکر می کنند که داشتن یک هدف مشخص، مثبت اندیشی و خوش بینی نسبت به این هدف، لازمه موفقیت و پیروزی است. اگر چه انتخاب مقصد و هدف خیلی اهمیت دارد، اما تنها نقطه آغاز کار به حساب می آید. در واقع کار اصلی با داشتن اعتماد به نفس آغاز می گردد و باید برای تحقق اهداف مان با برنامه، جدی و مصمم عمل نماییم. تحقیقات نشان داده است که تنها ۳ درصد از مردم اهداف مشخص و مدون و پلان و طرحی برای رسیدن به آن دارند. تنها ۳ درصد از مردم هر روز روی مهمترین اهداف شان کار می کنند، تنها افراد برتر هستند که بیشتر اوقات به اهداف خود فکر می کنند. اکثر مردم به جای هدف، آرزو دارند. آنها امید، رؤیا و خیال هایی دارند که این رؤیاها در واقع همان «دود سیگار» اند. آنها زود از شور و شوق می افتند و شفافیت و مسیر خاصی ندارند.

اعتماد به نفس یعنی خود را به عنوان یک انسان «نظامی» توانا، مدیر، با کفایت، محبوب، جدی و قاطع در انجام وظایف در مطابقت با ارزش های دینی، اخلاقی، اجتماعی و حقوقی، دیدن و بودن است. پس اعتماد به نفس به عنوان یکی از گزینه های بهتر برای یک نظامی، آنست که باور داشته باشید و توانایی آن را دارید که تمام توان تان را به کار می برید و شرایط و اوضاع زندگی «امورات نظامی» را آن گونه که مطلوب و دلخواه شما است، تغییر دهید و با اعتماد به نفس شخصیت خود را تعریف کنید.

منابع

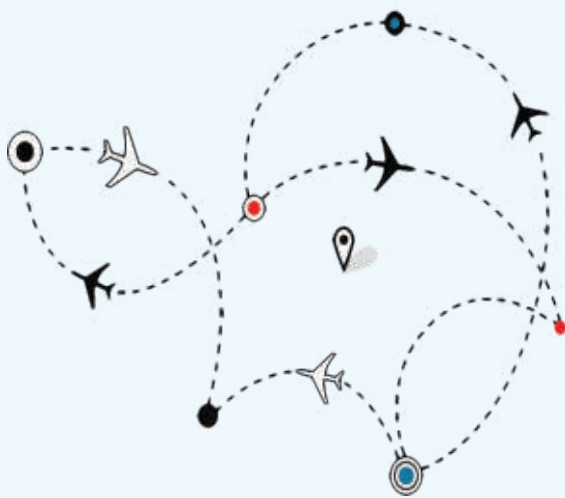
۱. استادان دیپارتمنت ثقافت اسلامی پوهنتون کابل، جهان بینی اسلامی؛ کابل، سیدحبيب الله، ۱۳۹۷.
۲. تریسی، برایان؛ قدرت برنامه ریزی، مترجم، پروین آقایی، تهران، اشکدز، ۱۳۸۸.
۳. تریسی، برایان؛ راه به سوی کامیابی، مترجم، رویا چاشمی، تهران، اردیبهشت، ۱۳۸۷.
۴. داهیگ چارلیز؛ قدرت عادت، مترجم، مصطفی طرسکی، ۱۳۶۴.
۵. رسا جمشید؛ اعتماد به نفس در ۲۰ روز، کابل، عازم، ۱۳۹۴.
۶. مولیکان، ایلین؛ اهداف کوچک نتایج بزرگ، مترجم، نیکناز ریاضتی، تهران، نسل نو اندیش، ۱۳۷۸.

۱۰ ص پاتې

حریم کنترول له گوانښ سره مخ کیږي. د سایبري امنیت پیاوړتیا ته لکه (فایروالونو، کوډ وړ کونې او کشف سیستمونو) ته باید ځانگړې پاملرنه وشي.

۵- د هوایي ترافیکو همغږي

ملکي او نظامي هوایي ادارې باید یو ګډ مرکز ولري، چېرې؛ چې د ټولو الوتنو مسیرونه، اجازې او څارنه ثبتیږي. دا همغږي به د ټکرونو، اشتباه او غیر قانوني تګ/راتګ مخنیوی وکړي.

۶- عامه پوهاوی

حکومتونو ته پکار دی، چې خلکو ته د ملي مسوولیت پر اساس ځانگړې پوهاوی ورکړي، که یې په سیمه کې مشکوکې الوتکې پروازونه کوي باید د خپلې سیمې مسوولینو او یا مسوولو ادارو ته خبر ورکړي؛ خو یې په اړه جدي اقدام وکړي.

چريکي جگړې

محمد داود «مهاجر»

د چريکي عملياتو اصطلاح د نظامي عملياتو يا جگړو يوې بڼې ته ويل کيږي، چې د وړو، خپلواکو او ډيری وخت د غير رسمي ډلو له لوري ترسره کيږي. دا ډول عملياتونه معمولاً د سترو او مجهزو ځواکونو پر وړاندې ترسره کيږي، چې ستره موخه يې دښمن ته د ضرر رسول، د روحيې کمزوري کول او د نظامي توان ښکته راوړل دي، نه په مستقيم ډول نظامي بريا ترلاسه کول. دا ډول عملياتونه که په منظم ډول، يو په بل پسې په همدفمند ډول دوام پيدا کړي، کولای شي د جگړې په ميدان کې ستر تحول ته لار برابر کړي او ورسته په جبهه ايي جگړو او د لرې نقطو د نيولو سبب شي او چريکي جگړې ورو-ورو د ښارونو او د دښمن کليدي سيمو کې په لومړينو خطونو بدلې شي.

د چريکي عملياتونو ځانگړنې:

د چريکي عملياتو له بنسټيزو ځانگړنو يوه يې د ناڅاپي او سريع حملو ترسره کول دي، چريکي عمليات د ناخبرۍ په عنصر ولاړ دي. دښمن هيڅکله نه پوهيږي، چې حمله له کومه ځايه، څوک او څه ډول ترسره کوي. نو د عملياتو له ترسره کولو ورسته بايد مخکې له دې، چې دښمن کوم غبرگون وښيي، ژر تر ژره بايد شاتگ وشي او د دښمن له ساحې بايد بېرون شي. چريکي ځواکونه کم، سپک باره او خوځېدنه وي. درسمي او لويو جوړښتونو تابع نه دي، په اسانۍ سره کولای شي په مختلفو ځايونو کې ځای پر ځای شي.

۱. د پټېدو لپاره د ځنگل، غره، دښتو او ښاري سيمو په څېر له طبعي ځايونو گټه اخيستنه، دښمن ته زيان اړول او تېښته پکې ډېره مهمه ده. چريکي جنگيالي په ښه شکل له جغرافيا خبر دي، له غرونو، درو، ځنگلونو او سـختو ځايو

څخه د پټېدو، کمین او تېښتې لپاره ګټه پورته کوي.

۲. دا ډول جګړې په سیمه ایزو استخباراتو او د خپلو موخو پېژندلو لپاره په جاسوسی ډېره تکیه لري.

۳. چریکونه معمولاً له ولسي ملاتړه برخمن دي؛ ځکه له داخلي ملاتړ پرته یې کارونه ډېر سختیږي. یا دا په ډېرې وړتیا سره د خلکو په منځ کې په یو نوم ځای پیدا کوي.

۴. چریکونه ډیری وختونه د دښمن د قوماندې مرکزونه، نظامي مرکزونه، اکمالاتي کرښې او ښکاره مرکزونه تر هدف لاندې راولي؛ ترڅو ډېر رواني او نظامي اغیز ولري.

۵. په ښاري جګړو کې د دښمن لاس ته د لوږدو کچه بیخي لوړه ده؛ له همدې امله هغه کسان، چې چریکي جګړې کوي ښایي ووژل شي یا بندیان شي. خو هغه کسان نه، چې له ډېر احتیاطه کار اخلي.

۶. د چریکي عملیاتو حیاتي اصل پټېدل دي، چریکي ځواکونه په غیر نظامي لباس کې د خلکو په منځ کې ژوند کوي.

۷. چریکونه ډیری وختونه په لوړو ارامونو پورې تړلي وي. د شهادت غوښتلو روحیه د مجاهدینو یا د ملي ګرایانو تر منځ د وطن پرستۍ روحیه د جګړې په میدان کې محرکه انرژي ده.

د بریالیزو چریکي عملیاتو بېلګې

۱. د پخواني شوروي اتحاد، امریکایي ځواکونو او د کابل د تېرې اجیرې ادارې پر وړاندې د افغانستان د مجاهدینو جهاد.

۲. د امریکایي اشغالګرو ځواکونو پر وړاندې په ویتنام کې چریکي جګړې.

۳. د اسراییلو د ظالم پوځ عسکرو پر وړاندې د فلسطیني ځواکونو استشهادي عملیات او درنې ضربې.

د چریکي جګړو اغیز

د دښمن پر وړاندې د چریکي عملیاتو اغیز په مختلفو عواملو پورې تړلی دی، خو په ټوله کې ویلای شو، که په ښه شکل طرح او ترسره شي، کولای شي په جګړو کې لوی او برخلیک ټاکنوکي اغیزې ولري.

د چریکي عملیاتو ځینې مهمې پایلې

۱. د دښمن د توان له منځه وړل: چریکي حملې دښمن اړ باسي، چې په لویه جغرافیه کې خپل ځواکونه او وسایل تیت کړي، چې دا چاره د دښمن د سترېا، پاشلواو د تمرکز د قوت د کمزورتیا سبب ګرځي.

۲. د دښمن دروحيې کمزوري کول: کله چې دښمن په هیڅ نقطه کې د امنیت احساس ونکړي او هره لحظه د یوې ناڅاپي حملې انتظار وکړي، روحیه یې کمزورې کیږي او په صفونو کې یې ویره خپریږي.

۳. د ولسي-ملاتړ ترلاسه کول: هغه وخت، چې چریکي جنگیالي د ولس تر څنګ جنگیږي او د هغوی له ګټو دفاع کوي باور او ملاتړ یې ترلاسه کوي، دا ولسي ملاتړ د چریکي عملیاتو اکسیجن دی.

۴. د غنیمتونو او سرچینو ترلاسه کول: د چریکي عملیاتو په لړ کې جنگیالي د دښمن وسلې، مهمات او اکمالاتي وسایل د غنیمت په توګه ترلاسه کوي، چې ځان پرې پیاوړی کوي.

۵. په جبهه ایي جګړې بدلېدل: کله چې چریکي عملیات دوامدار، منظم او هدفمند وي، داسې مرحله راځي، چې چریکان سیمې ازادې کړي او محکم سَنګرونه جوړ کړي او جبهه ایي جګړو ته لاړي (لکه هغه څه، چې د شوروي او امریکا پر وړاندې

د افغانستان په جهاد کې وشو)

٦. رواني او سياسي فشار: که نظامي اړخه لويه پايله ترلاسه نشي، چريکي عملياتونه کولای شي په دولتونو او په بهرنيو ملاتړويي رواني فشار راوړي؛ دا چاره به هغوی په خپلو سياستونو کې بيا نظر کولو ته مجبور کړي.

د افغانستان په جهاد کې د چريکي جگړو ونډه

چريکي جگړې د يو ناڅاپي جگړو يو ډول دی، چې د کوچنيو او نامتمر کړو ډلو له لوري د کلاسيکو نظامي ځواکو پر وړاندې ترسره کېږي. ددې ډول جگړو موخه، په مستقيم ډول د دښمن وړ کول نه دي؛ بلکې د کمينونو، ضربتي حملو، وړانکاريو او ناخبره علماتو په وسيله د دښمن رزمي او رواني توان له منځه وړل دي.

پر همدې بنسټ چريکي جگړو د افغانستان په جهاد کې برخليک ټاکونکي رول ترسره کړ، د شوروي د سور پوځ پر وړاندې د مجاهدينو د لومړنيو غرنيزو حملو نه نيولې بيا د ناټو او امريکايي اشغالګرو ځواکونو پر وړاندې کوڅه په کوڅه جگړو کې چريکي تکتیکونه له مجهزو او قدرتمندو هېوادونو سره د مقابلي لپاره اغيزمنې وسيلې په توګه کارېدل.

افغانستان د غرنيزې جغرافيا، سخت اقليم، قبيلې، ټولنيز جوړښت او د سيمه ايزو مجاهدينو تاريخي شتون له امله د اشغالګرانو پر وړاندې د چريکي جگړو د دوام او ترسره کولو لپاره مناسب دی.

په (١٩٧٩-١٩٨٩) کلونو کې د شوروي د سرو لښکرو د اشغال په وخت کې د افغانستان مجاهدين په کمو امکاناتو لپاره په لوړې روحيې د چريکي عملياتو شبکه په ټول هېواد کې رامنځته کړه.

ددې عملياتو ځانګړنې په لاندې ډول دي:

- د دښمن په کاروانونو شپنې حملې؛ - په لويو لارو کې د ماینونو ځای پر ځای کول؛
- په غرنيزو لويو لارو کې له کمينونو ګټه اخيستنې؛ - د څو کسيزه ډلو سيارې حملې، چې له عملياتو وروسته به تیتېدل؛
- د مبارزې دې بڼې د سور پوځ ځواک تیت او پرک کړ، چې د چور لکو ګټه اخيستنې او ځانګړي ځواکونه يې په سيمو کې تیت کړل، چې همدا چاره يې د سترېا، پراخ لګښت او ډېرې مرګ ژوبلې لامل شو.
- په ٢٠٠١م کال کې په افغانستان د امريکا له حملې او د هېواد له ټولو نقطو د اسلامي امارت د مجاهدينو له شاتګ وروسته؛ يو ځل بيا د وړو ډلو په ترتيبولو سره يې چريکي جگړو ته مخه کړه. دا ځل شوروي سره د کړي جهاد له تجربې سره يو ځای د نوې نظامي ټکنالوژي، د اړيکو د نويو وسايلو او پېچلي استخباراتي شبکې هم د مجاهدينو په واک کې وې.

په دې دوره کې د چريکي جگړو سترې ځانګړنې:

- د سړک غاړې ماینونو څخه په لويه کچه اخيستنې؛ - د دښمن په مهمو مرکزونو استشهادي عملياتونه؛
- په ښارونو او د ښار په خالي کوڅو کې جگړه؛ - په ښارونو او د ښار په خالي کوڅو کې جگړه؛
- د شپې ليد ليزري دوربینونو څخه په ګټه اخيستنې د دښمن په سګرونو او پوستو ډليزې حملې
- په پای کې چريکي عملياتونه په دواړو دورو کې د استعمار او اشغالګرو پر وړاندې د افغانستان د خلکو د جهاد د ملا د تير حيثيت درلود. که څه هم د دښمنانو شرايطو بدلون وکړ، خو روحیه، د جگړې بڼې او د مجاهدينو هدف يو ډول پاتې شو؛ د پرديو له قدرته د هېواد خپلواکي او د اسلامي شريعت نافذول. نن ورځ؛ ددې تجربوزده کړو کولای شي، چې د پراګنده جگړو د پېژندنې د مرجه اور اتلونکو نسلونو ته د تاريخ په توګه د ګټې اخيستنې وړو ګرځي.

کمک‌های اولیه در میدان جنگ

دوهم بریدمن: عبدالصادق

۱- اجرای تنفس مصنوعی به طریقه دهن به دهن یا دهن به بینی؛

۲- وضعیت دادن به یک مصدوم دارای ضیاع شعور به وضعیت درست و مناسب؛

۳- توقف خونریزی و خیم.

تعریف: کمک‌های اولیه در حقیقت مراقبت‌های عاجل،

تداوی مریض، مجروح و مصدوم به منظور نجات حیات

است؛ البته قبل از اینکه مریض یا مصدوم جهت اجرای

کمک‌های بلند طبی به Services (EMS) Emergency

Medical یا سرویس عاجل طبی برسد، اجرا می‌شود.

یا به عبارت دیگر کمک‌های اولیه عبارت از

مراقبت‌هایی است که هنگام وقوع حوادث برای:

۱- جلوگیری از مرگ؛

۲- کم نمودن درد و رنج مصدوم؛

۳- جلوگیری از صدمات بعدی قبل از رسیدن مصدوم به مرکز صحت به عمل می‌آید.

کمک‌های اولیه مراقبت‌های فوری‌اند که به اشخاص صدمه‌دیده یا فردی که دچار مریضی ناگهانی شده باشد اجرا می‌شود.

دانستن کمک‌های اولیه برای همه ضرور است. باید دانست که این مهارت‌ها به هیچ وجه جای مراقبت‌های طبی را گرفته نمی‌توانند، ولی تارساندن مصدوم به مرکز صحت می‌توانند مفید باشند. کمک‌های مذکور اگر به درستی اجرا شوند به خوبی می‌توانند فاصله بین مرگ و زندگی را طولانی نموده، بهبود سریع را سبب شده و بستر درازمدت و معلولیت را کاهش و حتی از بین ببرند.

تمرکز اساسی تریننگ کمک‌های اولیه، بالای آموختن مهارت‌های عملی و نظری و جهت تنقیص حد اعظمی تاثیرات سوء واقعات یا امراض بالای نوع بشر استوار است. اجرا کننده کمک‌های اولیه مسئول تهیه و تنظیم ابتدایی کمک‌های طبی در واقعات عاجل است که بعضا به صورت اشتراکی توام با بعضی افراد موجود در ساحه جهت اتخاذ تصمیم درست با موجودیت هیجان و ترس برای نجات حیات مریض و مصدوم اجرا می‌شود.

کمک‌های اولیه دارای مراحل ذیل می‌باشد:

۱- ارزیابی درست و سریع موقعیت؛

۲- شناخت ماهیت آسیب وارده به مصدوم؛

۳- کمک طبی به موقع، درست و بجا با در نظر گرفتن تقدّمات و اولویت‌ها؛

۴- انتقال مصدوم به مرکز صحت در صورت لزوم.

این چپتر حاوی بحث در مورد کمک‌های اولیه است که برای حفاظت و تداوی کافی مصدومین قبل از اینکه به شفاخانه جهت اجرای کمک‌های قطعی انتقال یابند، باید صورت گیرد. بناء هر کمک کننده باید جهت نجات حیات مصدوم سه نوع فعالیت نجات‌دهنده را یاد گرفته و فرا بگیرد:

خصوصیات مهم کمک کننده اولیه قرار ذیل است:

۱- باید مهارت کافی در اجرای کمک به مصدومین را داشته باشد؛

۲- قدرت خوب مدیریتی در فراهم نمودن محیط آرام در اطراف حادثه را داشته باشد (جلوگیری از تجمع بی مورد افراد).

و اندازه حدقه‌ها،
۹- در صورت استفراغ، رأس مصدوم را به یک پهلو دور
بدهید،

۱۰- تشخیص ترضیض قحفی (شکستگی استخوان‌های
مجمعه سر) با موجودیت ضیاع شعور و آمدن خون از
گوش‌ها و غیره

۱۱- تشخیص شوک، صدمات ستون فقرات، کسور،
مسمومیت‌ها و غیره.

اقدامات اولیه برای آن‌ها:

۱- تشخیص چگونگی حادثه،

۲- مصدومین بی‌هوش را به وضعیت مناسب باید قرار داد،

۳- با مرکز صحنی تماس حاصل نمایید،

۴- اجرای درست حمل و نقل مصدومین و جلوگیری از
حرکت دادن غیر ضروری مصدوم.

مسئولیت‌های امدادگر در کمک‌های اولیه:

امدادگر در صورت مواجه شدن با مجروح یا مصدوم باید
مسئولیت خود را با در نظر داشتن چهار P ادا نماید.

p1 (Preserve) محافظت مریض یا مصدوم از خطر،

p2 (Protect) حراست از مجروح یا مصدوم،

p3 (Prevent) جلوگیری از تشدید حالت مصدوم،

p4 (Promote) پیشرفت به سوی احیای مجدد مریض.

فلسفه کمک‌های اولیه:

در هر ساحه یا محیط قبل از شفاخانه کمک‌های اولیه
نقش تداوم حیات، احیای مجدد عاجل و موثر مجروح یا
مریض را بازی می‌کند که شامل احیای:

Airway

Breathing

Circulation

۳- دارای روحیه قوی در مورد برخورد با مصدومین باشد
(حفظ خونسردی) و به جای مشوش ساختن اطرافیان
مصدوم به آن‌ها آرامش داده بتواند.

۴- باید در اجرای کمک‌های اولیه به سرعت، دقت و
آرامش توجه کند.

۵- تریاژ نموده بتواند.

۶- حوادث تهدیدکننده زندگی مصدوم را شناسایی
نموده و اقدامات احیای مجدد از قبیل تنفس مصنوعی و
غیره را بتواند اجرا کند.

۷- قدرت ارزیابی وضعیت علایم حیاتی مصدوم را داشته
باشد.

۸- از امکانات موجود بتواند حد اکثر استفاده را بکند.

۹- خطرات را ارزیابی کرده و عوامل تولیدکننده خطر را
مشخص نموده و از صحنه دور کند.

۱۰- در صورت امکان، از دیگران کمک بخواهد و ارائه
کمک‌ها را به صورت گروهی اداره و اجرا نموده بتواند.

۱۱- باید بتواند اعتماد مصدوم را جلب نموده و سوالات
مصدوم را صادقانه جواب دهد، تا از ترس مصدوم کاسته
شود.

۱۲- با توکل به خدای متعال و با انگیزه والا بتواند به
مصدومین کمک کند.

اولین اقدام‌های ضروری در کمک‌های اولیه:

۱- فراهم کردن محیط مناسب در محل حادثه، بوسیله
دور نمودن عوامل تولیدکننده خطر، دور کردن جمیعت
مزاحم، کمک گرفتن از افراد توانمند.

۲- تا حد ممکن شخص مصدوم را نباید از محل حادثه
حرکت داد مگر در صورت تهدید خطرات مانند ریزش
کوه، آتش و غیره.

۳- توجه به رعایت اولویت‌ها (تنفس، دوران خون،
خونریزی، شوک)، اجرای تریاژ مصدومین و
کمک نظر به اولویت مصدوم:

۴- آیا مصدوم هوشیار است،

۵- آیا طرق هوایی مصدوم باز است،

۶- آیا مصدوم تنفس دارد،

۷- آیا دوران خون وی برقرار است،

۸- ارزیابی علایم حیاتی با توجه به رنگ جلد، رنگ لب‌ها

طرق در معرض قرار گرفتن:

طریقه‌های معمول در معرض قرار گرفتن قرار ذیل اند:

۱- نفوذ یا قطع به وسیله آلات تیزی که به وسیله خون و یا مایعات ملوث شده باشند؛

۲- انتشار خون یا مایعات به غشای مخاطی چشم، دهن یا انف؛

۳- انتشار خون مایعات در جلدی که ممکن مجروح یا سالم باشد؛

۴- لسریشن و ملوث شدن با خون یا مایعات.

احتیاط و محافظت خودی را اساس ستراتیژی منجمت در مقابل امراض انتقالی یا communicable تشکیل داده که به وسیله خودداری از تماس با خون و مواد دیگر بدن جلوگیری شده می‌تواند.

احتیاط فردی شامل نکات ذیل اند:

۱- پوشیدن تجهیزات محافظوی در اجرای وظایف،

۲- تداوی تمام پرسونل مصاب انتان،

۳- شستشوی دست‌ها و حتی حمام بعد از اتمام هر وظیفه،

۴- استعمال اشیا و لوازم محافظوی دسپوسیل،

۵- حفظ الصحه فردی خوب و دقیق قبل، در اثنا و بعد از اجرای عمل، خطر ملوثیت را پایین می‌آورد.

احتیاط فردی طریقه مؤثر در محافظه عاجل کمک کننده های، کمک‌های اولیه در صورت مواجه شدن به مواد بیولوژیکی می‌باشد. اگر راهنمایی‌های ذیل در نظر گرفته شود خطر انتان بسیار پایین خواهد آمد.

الف: عکس‌العمل فوری در ساحه در صورت در معرض قرار گرفتن:

A- برای جروحات باز:

۱- جرحه به خونریزی ترغیب شود، با آب برای مدت ۱۵ دقیقه شسته شود و جرحه پانسمان گردد،

۲- با مواد سوزنده و مخرش نباید جرحه شسته شود،

۳- کمک‌های طبیی باید هر چه زودتر جستجو گردد.

Bleeding control (life threatening)

تجربه‌های طبیی نشان داده است، که اجرای کمک موثر در جهت تقویه این وظایف نتیجه مثبت در قسمت نجات حیات مریض در محیط قبل از شفاخانه داشته است.

صحت و حفظ آن

در مواجه شدن به ساحه که در آن واقعه رخ داده است شما به صفت کمک کننده اولیه به همان اندازه که خود را مسئول در قسمت حیات مصدوم احساس می‌نمایید، در حفظ حیات خود نیز مسئولیت دارید؛ بناء نکات ذیل را در حفظ حیات خود نیز باید در نظر داشته باشید.

مواجه شدن به اضرار بیولوژیکی

کمک کننده اولیه ممکن است با مواد بیولوژیک از قبیل borne-blood pathogens و communicable Diseases مواجه شود از این رو در واقعات برخورد با:

۱- جروحات و ترضیضات

۲- احیای مجدد

متوجه حالات فوق باید باشد.

باید علاوه نمود که پتوژن‌های مختلف از طریق خون یک جرحه نافذه یا افزازات مخاطی از قبیل Hepatitis C, Hepatitis B و Human Immune deficiency Virus (HIV)، امراض دیگر که در خون انسان دریافت نمی‌شوند ولی بوسیله مایعات از قبیل لعاب دهن (A) (Hepatitis) و اورگانیزم‌هایی که سبب (meningitis) می‌شوند و خون حیوانات یا مایعات آنها انتقال می‌یابند می‌تواند به نجات دهنده انتقال نماید.

احتیاط‌های الزامی:

کمک کننده کمک‌های اولیه باید خود را با تجهیزات وقایه کننده مجهز نماید. این تجهیزات باعث تنقیص منتن شدن و انتقال امراض می‌شود.

Exposures

Exposure های مهم قرار ذیل اند:

۱- تمام مایعات افزازی بدن انسان مخصوصا هر مایع مخلوط با خون قابل دید،

۲- هر ماده دیگر عضویت انسان.

B- برای ترشحات افرازی از غشای مخاطی

۱- در صورت تماس ترشحات واضح انف، فم یا چشم‌ها به کمک کننده باید بوسیله آب برای مدت ۱۵ دقیقه شسته شوند.

۲- در صورتیکه ترشحات در دهن صورت گیرد، لعاب دهن بیرون انداخته شود و دهن بوسیله آب برای ۱۵ دقیقه شسته شود.

۳- در صورتیکه ترشحات در چشم صورت گیرد شستن باز چشم برای مدت ۱۵ دقیقه با آب.

۴- کمک‌های طبی باید هر چه زودتر جستجو شود.

C- ترشحات در جلد

۱- ناحیه کاملاً باید بوسیله صابون و آب شسته شود.

۲- در صورتیکه اکسپوژر دارای خطر شدید یا متوسط باشد، کمک‌های طبی باید هر چه زودتر جستجو گردد.

ب- Priorities یا تقدم

در صورت مواجه شدن به مصدوم یا مجروح نکات ذیل در نظر گرفته شود:

۱- مطمئن شوید که شما محفوظ هستید،

۲- در صورت ضرورت، مصدوم را از خطر و یا خطر را از مصدوم یا مجروح بر طرف نمایید.

۳- تداوی فوری به مصدوم که ممکن است نفس داشته، توقف قلبی داده باشد یا ضیاع شعور داشته باشد صورت گیرد.

۴- در صورتیکه بیش از یک مصدوم یا مجروح موجود باشد، از دیگران کمک بخواهید.

اولویت کمک‌ها نظریه حالات ذیل باید صورت گیرد:

۱- توقف تنفس یا توقف قلب،

۲- ضیاع شعور،

۳- خونریزی شدید و وخیم.

در صورتیکه مصدوم در یک فضای بسته قرار داشته باشد:

۱- داخل فضای مذکور نشوید تا اینکه یک عضو تعلیم‌یافته

تیم موجود نباشد و تحت رهنمایی‌های وی عمل کنید،

۲- کمک بخواهید و تحت نظر آمر تیم نجات عمل نمایید، زیرا متوجه باشید که ممکن است اتمسفیر ساحه بسته و مساعد نباشد، از این رو بدون تجهیزات و اوکسیجن داخل شدن در ساحه خطرناک خواهد بود. مصدوم را عاجل خارج نموده و در نزدیک‌ترین محل محفوظ خارج از ساحه بسته قرار دهید.

پرنسیپ‌های عمومی کمک‌های اولیه

۱- مریض را مکرراً معاینه نموده که هم عکس‌العمل مریض آشکار شده و هم انکشاف جروحات هویدا شود،

۲- تنفس و قلب مریض باید ارزیابی شود و هم از نظر موجودیت خونریزی وخیم باید تحت مراقبت قرار گیرد،

۳- در صورت توقف تنفس، تنفس مصنوعی باید تطبیق گردد،

۴- در صورت توقف قلبی تطبیق مسـاژ قلبی و اجرای تنفس مصنوعی حتمی است،

۵- خونریزی باید توقف داده شود.

هر چه آرام‌تر و تا حد ممکن با احتیاط مریض را حرکت دهید تا از:

۱- وارد نمودن جروحات اضافی به وی جلوگیری گردد،

۲- از وخامت شاک (وضعیتی بحرانی که خون کافی به اعضای حیاتی بدن نرسد) جلوگیری به عمل آید،

۳- مریض را به وضعیت مساعد قرار دهید و لباس تنگ وی را آزاد نموده تا وی تنفس بهتر کند.

۴- از بیرون آوردن لباس اضافی خودداری نموده و اگر آنرا بیرون می‌آورید به بسیار احتیاط باید اجرا شود و یا اینکه لباس وی را پاره نمایید، خصوصاً در صورت موجودیت جروحات یا کسور،

۵- به یاد داشته باشید که شاک می‌تواند خطرناک باشد و حتی تهدیدکننده حیات از این رو کمک اولیه باید از بروز آن جلوگیری کننده باشد.

ادامه دارد...

د پياده ټولي په چوکات کې مانور

انجنير د گرمې مجيب الرحمن «عارفي»

قوماندان او پياده بلو کونه بنسټيز عينييات دي. په تشکيل کې د درې پياده ټوليو شتون د خپلواک مانور وړتياوې برابروي. د مانور ترسره کول او ســنــگــرونو ته د جزوتامونو ورتگ هغه ته اجازه ورکوي، چې په دښمن پوره قوت تحمیل کړي. د ټولي قوماندان بايد د خپلو بلو کونو جگريز مهارتونه وپېژني او همدارنگه د هواوې ډلگي ته په دښمن د جگړې د موثريت لپاره مانورې ورکړي. قوماندان بايد د اراضي له ټولو بڼو د خپلو جزوتامونو د تېرېدو د حرکت د سرعت په برخه کې پوره ځان پوه کړي. په ورته وخت کې پياده ټولي بايد د مانور سربېره ځيني عينييات له ټانگونه او نور پياده بلو کونه ترلاسه کړي. د مستقيمي جگړې پياوړتيا په څېر عينييات د مانور سيستم برخه گڼل کيږي.

د مانور بڼې

۱- احاطه؛

۲- پراخه احاطه وسيع؛

۳- نفوذ؛

۴- شق (ننوتل)؛

۵- جبهوي حمله (د جبهې له اړخه حمله).

احاطه

د مانور يوه بڼه ده، چې د حمله کونکو وړتيا د دښمن له سنگرونو لرې تاو شوې وي او موخې شاته ترلاسه کوي؛ تر څو دښمن له خپلو سنگرونو څخه وباسي. د مانور دا بڼه مخکې له دې، چې ځواک په پوره ډول شاه تگ وکړي يا ورته ملاتړي قوتونه ورسپړي، د دښمن تر شا سيمو ترلاسه کولو لپاره کارېږي. د مانورې ياده بڼه په تعرضي ډول له حملې څخه د صرف نظر کېدو او يا تعقيب لپاره استعمالېږي.

لنډيز

مانور د جگړې په ډگر کې د ځواکونو د گومارنې بنسټ دی او کله - کله له جگړې وړاندې (ننداره) وي چې له اړيکې، د دښمن ټاکلو او تر فشار لاندې راوړلو لپاره ترسره کېږي. يو قومندان، چې هر څومره تمرين، تياري او تجربه ولري په هماغې اندازه د مانور په ترسره کولو او رامنځته شوي وضعيت کې حاکم وي. سربېره پر دې د مانور ترسره کولو وخت کې د (امنيت، دقت، سرعت، زيرکي، په کم وخت کې پرېکړه کول، تمرکز او السټيکيت) په څېر موضوعات ډېر ارزښت لري، چې د جزوتامونو قوماندانان بايد هغه ته د خپلې توجه په محراق کې ځای ورکړي.

سريزه

د ټولي قوماندان بايد د پورته محاربوي قدرت څخه د ډاډ ترلاسه کولو په پار د خپلو جزوتامونو د مانور ترسره کولو څرنگوالي کې قاطع او برخليک ټاکونکې نقطه معلومه کړي. هغه د دې امر د ترلاسه کولو لپاره په يوازې او يا په مختلط ډول د مانور له بنسټيزو بڼو گټه اخلي. د مانور د مناسب شکل ټاکلو لپاره کشف اساسي حيثيت لري. کله، چې مانور پيلېږي د باصقين ترسره کول، سرعت او مخفي حرکت د جزوتام د امنيت او د دښمن د متقابلې حملې څخه د مخنيوي لپاره قاطع او برخليک ټاکونکې اهميت لري.

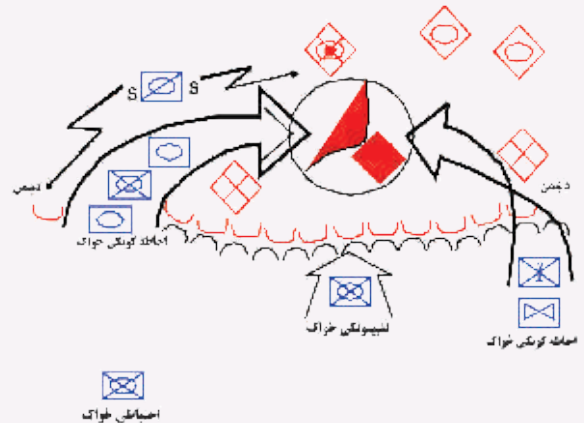
مانور

د جگړې په ميدان کې په مستقيم يا غير مستقيم ډول سره د قوتونو استعمالول له دښمن څخه د غوره سنگر نيول له مانور څخه عبارت ده. د مانور لپاره د پياده ټولي

خو هدف په شا لوري کې لرې ځای کې د ځان لپاره خوندي کړي. د مانور ځواکونه د دښمن قواوې اړباسې؛ چې خپل خوندي سنگرونه پرېږدي او یا د اصلي قوت لوری بدل کړي، خو له گواښ سره مبارزه وکړي. د دې مقصد لپاره، چې کومه موخه ټاکل کېږي باید د دښمن د مواصلاتي کرښو په دوام واقع وي. موخه باید تر کافي اندازې پورې مهمه وي، چې د دښمن د لومړنيو خطونو د دفاع د پربښودو دلیل وگرځي.

د احاطې موخې

د دښمن د کمزورې نقطې پر وړاندې د قوت استعمال؛
د یو لوري یا شا له اړخه حملې لپاره د مانور د ځواک کارول؛
یو طرفه احاطه له یو لوري ترسره کېږي؛ دوه طرفه احاطه له دوو لورو ترسره کېږي؛

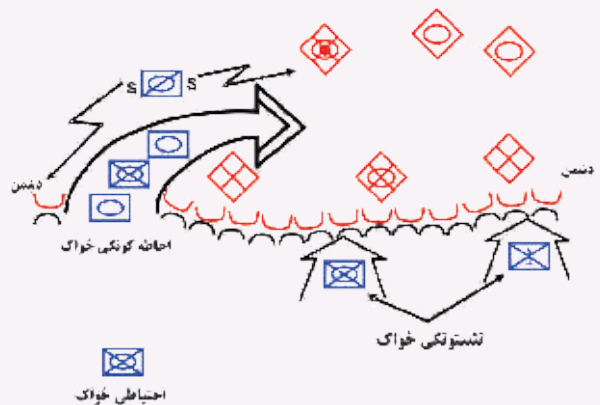
احاطه په څلورو بڼو ترسره کېږي، چې عبارت دي له:

یو طرفه احاطه؛

دوه طرفه احاطه؛

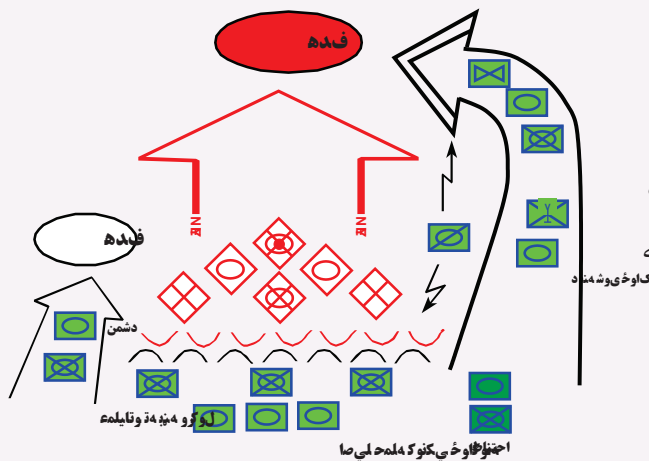
محاصره؛

پراخه احاطه؛

پراخه احاطه

ځواکونه پراخه احاطه نظر کې نیسي، چې له یو لوري دښمن لرې کړي او ورسره له مخامخ کېدو ځان وساتي؛ تر

نفوذ

نفوذ د مانور یو بل ډول دی، چې پکې جنگیالي په پټ او مخفي ډول د دښمن اشغال شوې ساحې په داخل کې ځای نیسي؛ ترڅو د دښمن تر شا یو مناسب سنگر ترلاسه کړي. د کوچنیو گروپونو او یا افرادو له لوري په اوږدو فاصلو کې غیر منظم حرکت ترسره کېږي، چې پکې له اړیکو ډډه کېږي، دا د پیاده مانور غوره بڼه ده، چې کوچنیو ځواکونو ته اجازه ورکوي په پټ ډول د شپې په وخت کې د دښمن په قوې او محکمو سنگرونو حمله وکړي. ټولی کولی شي، چې سترو موخو ته درسېدو لپاره په ډلگي وار/بلوک وار ډول پټ مانور او باصقین ترسره کړي او د دښمن له انداخته ځان وساتي. د کم لید وړتیا، خرابه اب و هوا او ستونزمنه اراضی دښمن ته د نفوذ په وخت کې د کشف چانس کموي.

د نفوذ موخې

د دښمن تر ولکې لاندې سنگرونو باندې له یو غیر منتظره لوري حمله؛

د قاطع عملیاتو لپاره د قوي جنگ په وسیله د حمایه سنگر اشغالول؛

په کلیدي اراضي ولکه؛

د مختلفو تاسیساتو د له منځه وړولو په د کمینونو او شپنیو عملیاتو ترسره کول او د دښمن د دفاعي ودانیو د له منځه وړلو په خاطر د احتیاطي حملو، د حمایه ځواک سیستم، هوایي مدافع او نورو جگړیزو لارو او وسایلو استعمال؛

د دښمن لیکو ته ننوتل له دې پرته، چې دښمن یې کشف کړي؛

له کوچنیو گروپونو او یا بیلا-بیلو افرادو سره ترسره کيږي؛ د مانور له نورو بڼو سره یو ځای کار کيږي؛

جدا کول (شق)

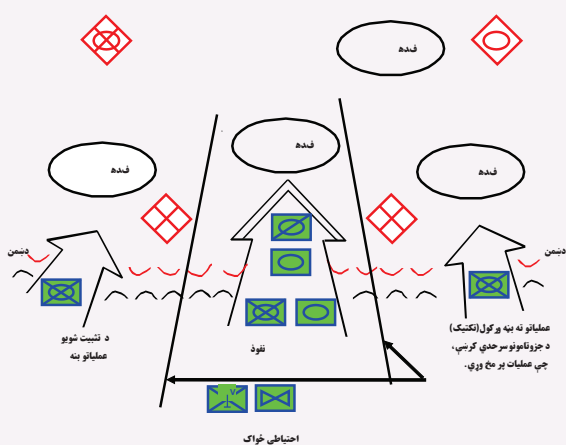
په یوې تنگې جبهې کې د محاربوي قوت په وسیله د دښمن د احضار شویو سنگرونو ماتولو په موخه اجرا کيږي. د جدا کولو په وسیله د دښمن خپل منځي اړیکه له منځه ځي او په څو برخو وېشل کيږي. پیاده ټولې په معمولي ډول جدا کول (شق) د یو لوی قدرت په ترکیب کې ترسره کوي، جدا کول په یوې یا څو نقطو کې خپلو قوتونو ته په کتوسره کېدو ترسره کیدای شي؛ په هر معمولي ډول سره د تمرکز ټولې خپل محاربوي ځواک یوې نقطې ته د ورتګ لارې پیدا کولو لپاره توجیه کوي.

د جدا کولو (شق) پړاونه

د دښمن د سنگرونو ماتول؛

لورو ته د جدا کولو پراختیا؛

په منځ کې د موخو د ترلاسه کولو لپاره پراختیا؛

جبهوي حمله

د مانور ساده بڼه ده، چې یو حمله کونکی ځواک د دښمن کمزوری ځواک د جبهې په اوږدو کې له منځه وړي او یا یو نسبتاً لوی ځواک یې په سنگرونو کې د نورو د ملاتړ لپاره په نښه کوي. د حملې قوماندانان جبهوي حملې د مانور د نورو برخلیک ټاکونکو بڼو په څېر کارول کيږي. که امکان ولري، ټولې باید هڅه وکړي موخه د جبهې د استقامات له لوري پرته له نورو لورو ونیسي.

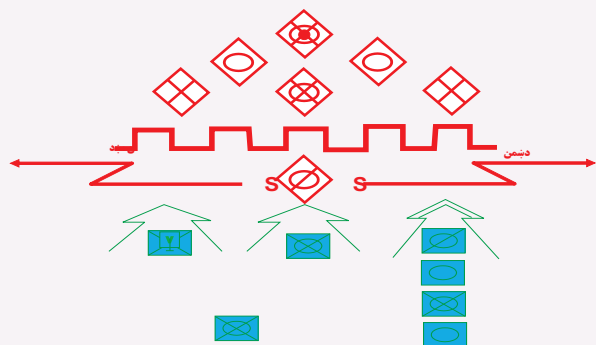
له جبهوي حملو عموماً د لاندې موخو ګټه اخیستل کيږي:

د دښمن د امنیتي قوتونو له منځه وړل؛

د برخلیک ټاکونکو عملیاتو په ډول د دښمن په نښه کول؛

د محاربې په وسیله د کشف ترسره کول؛

هغه وخت چې لوري د یرغل لپاره په مدافعې سیستم کې شتون ونلري دا ډول مانور ډېر استعمال کيږي؛

اتمی شبح کوریای شمالی؛ سیاست هسته‌ای در سایه تهدید و بقا

سید یاسر «مهربان»

جمهوری دموکراتیک کوریای شمالی کشور کوچک اما بسیار تأثیرگذار در شمال شرقی آسیاست که همواره در مرکز توجه جهانی قرار داشته است. این کشور در شمال با چین و روسیه، و در جنوب با کوریای جنوبی هم مرز است. پایتخت کوریای شمالی، پیونگیانگ، مرکز سیاسی، اقتصادی و فرهنگی این کشور به شمار می‌رود. پس از پایان جنگ جهانی دوم و تقسیم شبه جزیره کره به دو بخش شمالی و جنوبی، کوریای شمالی تحت حمایت اتحاد با جماهیر شوروی سابق و بر اساس ایدئولوژی کمونیستی شکل گرفت. این کشور به دلیل نظام حکومتی منحصربه‌فرد، سیاست‌های انزواگرایانه و برنامه‌های هسته‌ای خویش همواره مورد توجه جامعه بین‌المللی قرار گرفته است.

کوریای شمالی یکی از معدود کشورها در جهان است که با وجود انزوای شدید بین‌المللی در چند دهه‌ی اخیر به یکی از بازیگران اصلی معادلات امنیتی در جهان تبدیل شده است. دلیل اصلی این تحول، دستیابی این کشور به سلاح هسته‌ای و فناوری موشکی پیشرفته است. این کشور تحت رهبری سه نسل از خاندان کیم همواره توسعه سلاح هسته‌ای را به منظور یک اولویت استراتژیک برای تضمین بقای رژیم و مقابله با تهدیدات خارجی دنبال کرده است که یکی از بزرگترین چالش‌های امنیتی برای غرب محسوب می‌شود. مسیر اتمی این کشور نه تنها فنی بلکه کاملاً سیاسی و ایدئولوژیک بوده که از دهه ۵۰ میلادی آغاز شده و تا به امروز در قالب آزمایش‌های هسته‌ای، مذاکرات بین‌المللی و تهدیدهای متقابل ادامه یافته است.

کوریای شمالی مسیر پیچیده و پر از بحران‌های سیاسی، دیپلماتیک و فنی را به سمت اتمی شدن پیموده است. این کشور از سال ۱۹۵۰ میلادی اولین گام‌ها در جهت توسعه فناوری هسته‌ای برداشته و بواسطه آزمایش‌های هسته‌ای متعدد در سال‌های اخیر توانسته فناوری اتمی خود را به سطح بالایی ارتقا بدهد. این موضوع نه تنها با چالش‌های امنیتی در شبه جزیره کره و منطقه آسیای شرقی منجر شده بلکه تنش‌های بین‌المللی را نیز به شدت افزایش داده است. این مسیر از زمانی آغاز شد که رهبران این کشور پس از به پایان رسیدن جنگ کره به شدت دنبال افزایش قدرت نظامی و بازدارندگی در برابر تهدیدات آمریکا و کوریای جنوبی بودند. در ابتدا رژیم کوریای شمالی با حمایت اتحاد جماهیر شوروی توانست دانش و فناوری هسته‌ای را بیاموزد و از آن به عنوان یک ابزار دفاعی از استقلال و قدرت ملی خویش بهره ببرد. در اوایل دهه ۶۰ اتحاد جماهیر شوروی نخستین گام‌های همکاری هسته‌ای را با کوریای شمالی برداشت. شوروی راکتورهای تحقیقاتی در این کشور ایجاد کرد که در ظاهر برای اهداف پژوهشی و تولید انرژی ساخته شده بود، ولی در اصل توانایی تولید پلوتونیوم قابل استفاده در بمب اتمی را نیز داشت. در همین دوران دانشمندان این کشور برای یادگیری فنون هسته‌ای به شوروی اعزام شدند.

این تلاش‌ها پایه‌های استقلال فنی و خودکفایی هسته‌ای را در کوریای شمالی گذاشت. کوریای شمالی در سال ۱۹۸۵ به معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای پیوست، اما از اجرای کامل آن از جمله بررسی‌های بین‌المللی، خودداری کرد. در اوایل دهه ۹۰ میلادی، به منظور فروکشاندن واکنش‌های جهانی این کشور مصمم به توافق برای توقف دادن فعالیت‌های هسته‌ای خویش گردید. اما این توافق هرگز به طور کلی اجرا نشد، تغییرات سیاست جهانی از یک سو و تمایل کوریای شمالی از سوی دیگر باعث خارج شدن این کشور از معاهده هسته‌ای شد.

اولین آزمایش هسته‌ای کره شمالی در سال ۲۰۰۶ میلادی اتفاق افتاد. این آزمایش اتمی اگرچه از نظر قدرت تخریبی نسبتاً ضعیف بود، اما از لحاظ سیاسی یک نقطه قوت محسوب می‌شد. پیام آن واضح بود، این کشور حالا به جمع کشورهایی که دارای سلاح هسته‌ای بودن پیوسته بود. در سال‌های بعدی این کشور موفق به آزمایشات بیشتر به

روش‌های متفاوت‌تر شد. موفقیت در آزمایش سلاح اتمی در موشک‌های بالستیک قاره‌پیما باعث معتقد شدن کارشناسان این کشور به منظور توانایی تولید و استفاده از سلاح هسته‌ای شد. برآوردها نشان دهنده این است که کوریای شمالی توان کافی برای تولید ۳۰ تا ۶۰ کلاهک هسته‌ای را دارد. این کشور همچنین به شدت در حال گسترش موشک‌های بالستیک میان‌برد و دور‌برد به منظور حمل بمب اتمی است. برخلاف بسیاری از قدرت‌های هسته‌ای در جهان، کوریای شمالی دکرترین هسته‌ای خاصی نداشته، بلکه علناً تهدید کرده که در صورت احساس خطر، حمله هسته‌ای پیش‌دستانه خواهد کرد. در سال‌های اخیر نمایشات نظامی این کشور که شامل موشک‌های با برد ۱۰ هزار کیلومتر بوده و قادرند حتی به خاک آمریکا هم برسند، نشان می‌دهد که هدف کوریای شمالی نه تنها بازدارندگی تهدیدات در شبه‌جزیره، بلکه در سطح جهانی است.

اتمی شدن کوریای شمالی، تأثیرات گسترده‌ای به منطقه شرق آسیا و نظم بین‌الملل داشته است. این روند باعث افزایش هزینه‌های نظامی کوریای جنوبی، ژاپن و آمریکا در منطقه شده است. آزمایش‌های موشکی این کشور که برخی از آن‌ها توانایی رسیدن به خاک آمریکا را دارند موجب افزایش نگرانی‌ها جهانی شده که در نتیجه کشورهای غربی و هم‌پیمانان آن‌ها به تقویت سیستم‌های دفاعی، افزایش بودیجه نظامی و اتحادهای ستراتیژیک روی آورده‌اند.

دسترسی این کشور به سلاح هسته‌ای ضربه‌ای سنگین به اعتبار و کارایی معاهده منع گسترش سلاح اتمی وارد کرده است. کوریای شمالی اولین کشوری بود که پس از پیوستن به این پیمان، به صورت رسمی از آن خارج شد و سپس سلاح هسته‌ای تولید کرد. در واقع تجربه این کشور بیانگر این است که سایر کشورها در جهان با در نظر گرفتن مسیرهای دشوار می‌توانند به سلاح هسته‌ای که مدافع استقلال، فرهنگ و باورهای یک ملت است دست یابند.

اتمی شدن کوریای شمالی پدیده‌ای است که ابعاد آن نه تنها به مرزهای این کشور محدود نمی‌شود، بلکه به یکی از پرمناقشه‌ترین چالش‌های امنیتی در سطح بین‌المللی تبدیل شده است. این کشور با تکیه به سیاست‌های خودکفایی، مقاومت در برابر فشارهای بین‌المللی و بهره‌گیری از قدرت هسته‌ای، توانسته است جایگاه ستراتیژیک خویش را در جهان حفظ و حتی از آن در برخی مقاطع برای کسب امتیازات استفاده نماید.

از طرف دیگر، این روند سبب افزایش بی‌اعتمادی و تنش در روابط بین‌الملل شده است. در حالی که بسیاری از کشورها در این تلاش اند که از طریق ابزارهای دیپلماتیک و حقوقی برنامه‌های هسته‌ای خود را پیش ببرند، کوریای شمالی با الگوی تقابلی و تهدیدمحور، نشان داده است که رفتارهای تهاجمی هم می‌توانند به نتایج مهم سیاسی منجر شوند.

به طور کلی، می‌توان بیان کرد که برنامه هسته‌ای کوریای شمالی نه تنها نتیجه نگرانی‌های امنیتی مشروع یک کشور در برابر تهدیدات خارجی است، بلکه محصول سیاست‌های چند دهه بی‌اعتمادی متقابل، بی‌اثر بودن ابزارهای دیپلماتیک و ناتوانی ساختارهای جهانی در حل بحران‌های پیچیده است. کوریای شمالی توانسته است از اهرم هسته‌ای نه تنها برای حفظ بقای رژیم سیاسی خود، بلکه برای ایجاد نوعی بازدارندگی در برابر هرگونه تهدید نظامی استفاده کند.

د ژبې ساتنه «۱»

ق. محمد اميد

د آخرت پر ورځ به دې دا حال وي چې هلته به پر تا مېر وهل کېږي؛ ځکه چې هلته به ددې پر ځای چې ته د نورو اندامونو په اسـتازولۍ خبرې وکړې، هغوی به په خپله گوياند شي او خبرې به پيل کړي:

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ [سورت يس، آيت: ٦٥].

ژباړه: نن ورځ (د قيامت) به موږ د دوی پر خولو مېر ولگوو، او له موږ سره به د دوی لاسونه خبرې وکړي او د دوی پښې به پر هغه څه شاهدي ووايي چې دوی به کول.

د نورو اندامونو د استقامت په اړه د ژبې اغېزه

ای ژبې! ته د بشريت سردار د نورو اندامونو اميره گرځولې يې، نور اندامونه هر سهار تا ته دا آواز کوي چې: موږ په تا پورې تړلي يو، که ته برابره وي نو موږ به هم برابر وو، که ته کره شوې، نو موږ به هم کاره وو.

دا هېڅ د تعجب وړ خبره نه ده چې پيغمبر فرمايلي: پوره مسلمان هغه څوک دی چې نور مسلمانان د هغه د ژبې او لاس له ضرر څخه په امن وي.

ځينو فيلسوفانو ويلي: «اللسان أسد، وهو حارس الرأس والجسد، ان حبسته حرسك، وان أطلقته حبسك، وان سلطته افترسك» (فاكهة الخلفاء ومفاكهة الظرفاء، ص ٢٢٥).

ژباړه: ژبه زمری دی چې د سر او وجود ساتنه کوي، که چيرې دې بنده کړه نو وبه دې ساتي او که چيرې دې خوشې کړه نو بندي به دې کړي او که چيرې دې کنترول کړه نو وبه دې ساتي.

حسن بصري ويلي: «اللسان أمير البدن، فاذا جنى على الأعضاء شيئاً جنت واذا عف عفَّت» (الصمت وآداب

موږ ته اسلامي شريعت دا لارښوونه کړې چې په هر څه کې بايد بيدار و اوسو؛ ځکه چې له انسان سره د هغه په ټولو عملونو حساب کېږي، چې لدې جملې څخه يو هم هغه څه دي چې په ژبه يې بيانوي؛ اگر که هر څومره لږ او کوچني وي، شريعت پر خپلو ډېرو لارښوونو کې ژبې ته پاملرنه کړې؛ ځکه چې په ښه او بد کې څه شی له ژبې څخه وځي، نو هغه ډېر مهم وي، دې اهميت ته په کتلو سره بايد د ژبې پاکۍ، جوړښت او صفایۍ ته زياته پاملرنه وشي، چې دا مقاله هم د همدې موخې لپاره ځانگړې شوې.

ډېره حيرانوونکې ده، ای ژبې! زه نه پوهېدم چې ته به د انسان په اندامونو کې تر ټولو مخکې د پاملرنې وړ وي او ته به د تربیې لومړۍ لاره وي، ما ستا په اړه زيات فکر وکړ، ستا د روزنې، اهميت او اهتمام په اړه مې ډېر نصوص او خبرې وموندې، داراته روښانه شوه چې د خير او شر مبدأ ته يې، نو هر روزونکی بايد مخکې له هر څه ستا له روزنې څخه پيل وکړي.

ته د نورو اندامونو تر منځ يو اندام يې؛ خود هغو تر منځ د دوه اړخيزه لينک حيثيت لري، ستا پيداينښت د نيکۍ لپاره شوی؛ خو بدې دا هڅه کوي چې تا تر خپل کنترول لاندې راولي، له يواړخ څخه ته د توحيد کلمه لولي؛ خو بل اړخ ته بيا له تا څخه د کفر الفاظ راوځي او پر تا باندې تر ټولو لوی گناهونه ترسره کېږي، په يوه خبره خپل خښتن ډېرو لويو درجو ته رسوي؛ خو په بله خبره يې بيا تر ټولو په ښکته ځای کې غورځوي، په يوه خبره پېچلې غوټې خلاصوي، کورونه آبادوي؛ خو په بله وينا بيا دا هر څه له منځه وړي.

اللسان، ابن ابی دنیا، ص ۵۹.

ژباړه: ژبه د بدن پاچا ده، که چیرې هغې په نورو اندامونو ظلم وکړ، نو اندامونه به هم ظلم وکړي او که چیرې هغې عفو وکړه (پاکه وه) نو نور غړي به هم پاک پاتې شي.

له زړه سره د ژبې اړیکه

ژبه د زړه کیلي ده، چې په ډېر تلوار سره په زړه کې پټ خېزونه رابرسېره کوي، د عربي ژبې یو شاعر ویلي:

وَأَنَّ لِسَانَ الْمَرْءِ مِفْتَاحَ قَلْبِهِ

اِذَا هُوَ أَبْدَى مَا يَجْنُّ مِنَ الْفَمِّ

ژباړه: د سړي ژبه د هغه د زړه کیلي ده، سړی د خپل زړه هغه حال په ژبه ښکاره کوي چې پټ کړی یې وي.

ژبه د انسان د زړه پر جوړښت ډېره اغېزه لري، د انس په مرفوع حدیث شریف کې راغلي چې: «لایستقیم ایمان عبد حتی یستقیم قلبه، ولایستقیم قلبه حتی یستقیم لسانه» (آخرجه أحمد، رقم: ۴۸۰۱۳۰).

ژباړه: د یو بنده ایمان تر هغو پورې نه برابرېږي، چې ترڅو یې زړه نه وي برابر شوی او زړه یې تر هغو پورې نه جوړېږي چې ترڅو پورې یې ژبه نه وي جوړه شوې.

نو پر دې اساس د انسان ویناوې او عملونه له هغه خیز څخه تعبیر دی چې کوم څه یې په زړه کې دي، نو که د زړه له تعبیر سره جوړه خبره وکړي، دارښتیا وایي او که د زړه له تعبیر څخه بدله خبره وکړي نو دا بیا دروغ او منافقت دی، عثمان ویلي: «ما أَسْرَأُ أَحَدَ سَرِيْرَةِ الْإِذَا بَ وَأَظْهَرَهَا اللَّهُ عَلَى قِسْمَاتٍ وَجْهَهُ وَفَلَتَاتٍ لِّسَانَهُ» (الأدب الشرعي، ابن مفلح، ۱/۱۳۶).

ژباړه: هېڅوک هېڅ خبره په زړه کې پټه نه ساتي؛ مگر دا چې الله به یې د هغه په خبره او د هغه د ژبې په خبرو کې ښکاره کوي.

یحیی بن معاذ ویلي: «زړونه د لوبښو په څېر دي، چې کوم څه یې په منځ کې وي په هغو کېږي، خو د هغو د معلومولو لاره ژبه ده، یو سړي ته د هغه د خبرو پر مهال

گوره؛ ځکه چې هر سړی د خپل زړه له پراس څخه خبرې کوي، د چا خبرې خوږې، د چا ترڅې، د چا جوړې او د چا کړې وي، تاته به د خپل زړه له منځ څخه پر خپله ژبه خبر درکړي» (حلیة الأولیاء، ۱۰/۶۳).

یعنې لکه څرنګه چې په ژبه د دیګ خوند کتل کېږي، همداسې په ژبه د زړه حال او خوند هم معلومیږي او کله چې د زړه او ژبې له اړخه انسان ښایسته شي نو بیا انسان مینه ناک جوړېږي او بشپړې موخې ته رسیږي، لکه د عربي ژبې یو شاعر چې ویلي:

لسان الفتی نصف ونصف فؤاده

فلم یبق الا صورة اللحم والدم

ژباړه: د ځوان نیمایي کمال په ژبه او نیمایي نور په زړه کې دی، چې لدې وروسته پرته له وینې او غوښې نور څه نه پاتې کېږي.

له ایمان سره د ژبې اړیکه

د ژبې اقرار او وینا د ځینو علماوو له آنده د ایمان په نامه کې داخله ده، چې دا خبره له ډېرو نصوصو راڅرګندیږي، الله فرمایي: قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (۱۳۶) فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا [سورة البقرة، آیت: ۱۳۶].

ژباړه: تاسو ووايئ چې موږ په الله باندې ایمان راوړی او پر هغه څه مو ایمان راوړی چې موږ ته نازل کړل شوي او پر هغه څه مو ایمان راوړی چې په ابراهیم او اسماعیل او اسحق او یعقوب او په اولاد د دوی نازل کړل شوي دي، او پر هغه څه مو ایمان راوړی چې موسی او عیسی ته ورکړل شوي او هغه څه چې نور وټولو پیغمبرانو ته د خپل رب له لوري ورکړل شوي دي، موږ د دوی ترمنځ هېڅ توپیر نه کوو او موږ غاړه ایښودونکي یو، که چیرې دوی په هغه څه ایمان راوړ، پر کوم څه چې تاسو ایمان راوړی، نو بېشکه

مهاجرت و چالش‌های فرهنگی آن

استاد محمد ظریف «نوری»

مهاجرت یکی از پدیده‌های دیرین و طبیعی در تاریخ بشر است که دلایل گوناگونی مانند طلب معیشت، امنیت، آزادی دینی یا فرصت‌های بهتر زندگی دارد. از دیدگاه اسلامی، مهاجرت (هجرت) نه تنها امری ناپسند نیست، بلکه در مواردی یک فضیلت شمرده شده است؛ چنانکه قرآن کریم در آیات متعددی از مهاجرین و انصار ستایش کرده و پیامبر اکرم ﷺ خود نخستین مهاجر در راه دین بوده است. اما در دوران معاصر، نسل‌های دوم و سوم مهاجران در جوامع غربی یا غیرمسلمان، با چالش‌هایی روبرو هستند که توجه به آن‌ها از منظر اسلامی ضرورت دارد.

بحران هویت در نسل دوم مهاجران

نسل دوم مهاجران بر خلاف والدین خود که با فرهنگ دینی و ملی‌شان آشنایی مستقیم دارند، در فضایی دوگانه‌ای بزرگ می‌شوند. در خانه با زبان، آداب و دین خانواده تربیت می‌شوند، اما در مدرسه، رسانه و جامعه با فرهنگی متفاوت و گاه متضاد روبه‌رو هستند. این امر می‌تواند به بحران هویت منجر شود، به‌ویژه زمانی که فرد نتواند به درستی میان تعلق دینی و فرهنگی خود و الزامات جامعه میزبان تعادل برقرار کند.

از منظر دین، حفظ هویت اسلامی در هر شرایطی واجب است. پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید: «من تشبّه بقوم فهو منهم» (سنن ابی داود) «هر کس خود را شبیه قومی کند، پس او از آنان شمرده می‌شود». این حدیث هشدار می‌دهد که در تقلید کورکورانه از فرهنگ بیگانه، خطر از دست رفتن هویت ایمانی وجود دارد. بر این اساس، تربیت فرزندان در مهاجرت باید همراه با آگاهی دینی، محبت نسبت به اسلام، آموزش زبان عربی و ارتباط با جامعه مسلمین باشد تا از افتادن در دام سردرگمی هویتی جلوگیری شود.

مقاومت فرهنگی جوامع میزبان

در بسیاری از کشورهایی که مسلمانان به آن مهاجرت می‌کنند، نوعی مقاومت نسبت به حضور و فرهنگ مسلمانان مشاهده می‌شود. این مقاومت ممکن است در قالب قوانین تبعیض‌آمیز، ممنوعیت شعائر دینی (مانند حجاب یا اذان)، یا تبلیغات منفی رسانه‌ای علیه اسلام ظاهر شود.

اسلام صبر، حکمت و دعوت به نرمی را در چنین شرایطی توصیه می‌کند. قرآن کریم می‌فرماید: «ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ» (نحل: ۱۲۵)

ترجمه: «با حکمت و موعظه نیکو، به راه پروردگارت دعوت کن و با آنان به بهترین روش گفتگو نما.»

در برابر مقاومت فرهنگی بهترین سلاح مسلمانان اخلاق نیکو، عمل صالح و حفظ وحدت اجتماعی است. مسلمانان موظف‌اند در عین پایبندی به دین خود، شهروندانی مفید و محترم در جامعه باشند، تا تصویر واقعی اسلام از طریق رفتارشان نمایان شود.

تغییر در فرهنگ عمومی میزبان

با گذشت زمان، حضور مسلمانان و دیگر مهاجران می‌تواند به تغییراتی در فرهنگ عمومی جوامع میزبان بینجامد، مانند ورود غذاهای سنتی، تقالید، عادات، زبان‌ها، سبک پوشش و آداب اجتماعی جدید. این تغییرات می‌توانند از نظر برخی مثبت و از نظر دیگران منفی باشند.

اسلام با فرهنگ‌های مختلف مخالفتی ندارد، مادامی که این فرهنگ‌ها با اصول دین در تعارض نباشند. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در تعامل با اقوام گوناگون، به سنت‌های نیکوی آن‌ها احترام می‌گذاشت، و تنها آدابی را که خلاف توحید یا اخلاق اسلامی بود، رد می‌کرد. بنابراین، حضور مسلمانان می‌تواند منشأ برکت و اصلاح فرهنگی در جامعه میزبان باشد؛ البته به شرطی که مسلمانان خود را حفظ کنند و فرهنگ اسلامی را با روش نیکو و مؤثر عرضه کنند، نه آنکه در فرهنگ غالب حل شوند.

مقاومت فرهنگی جوامع میزبان و وظیفه مسلمانان در برابر آن

یکی از چالش‌های مهمی که مسلمانان مهاجر، به ویژه در جوامع غربی و غیراسلامی با آن مواجه هستند، مقاومت فرهنگی جامعه میزبان در برابر حضور و سبک زندگی اسلامی است. این مقاومت، گاه به صورت علنی و ساختاری ظاهر می‌شود، مانند تصویب قوانینی که شعائر اسلامی را محدود می‌سازند، از جمله ممنوعیت پوشیدن حجاب در مدارس یا ادای اذان از بلندگو و گاه به شکل پنهان‌تر و نرم‌تر، از طریق فشار اجتماعی، کلیشه‌سازی منفی در رسانه‌ها و گسترش اسلام‌هراسی رخ می‌دهد.

این نوع مقاومت، غالباً ناشی از ناآگاهی، ترس، یا تجربه‌های منفی محدود است که به صورت غیر منصفانه به همه مسلمانان تعمیم داده می‌شود. در چنین فضایی، مسلمانان ممکن است احساس طردشدگی، غربت یا حتی خشم و واکنش تند کنند. اما از منظر اسلام و به ویژه طبق تعلیمات اهل سنت، واکنش به چنین چالش‌هایی باید حکیمانه، صبورانه و همراه با اخلاق نیکو باشد.

قرآن کریم در آیه ای بنیادین دستور می‌دهد: «ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ» (نحل: ۱۲۵)

یعنی دعوت به سوی خداوند باید با حکمت، پند نیکو و شیوه‌ای نیکو در گفت‌وگو همراه باشد. این دستور نه تنها در حوزه دعوت دینی، بلکه در برخورد اجتماعی نیز اصل راهنماست. مسلمانان موظف‌اند در برابر ناملازمات، با صبر و متانت رفتار کنند و به جای واکنش احساسی یا انزواطلبی، با حضور فعال، مفید و اخلاقمدار در جامعه، چهره حقیقی اسلام را به نمایش بگذارند. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله، در دوران مکه در حالی که تحت شدیدترین فشارها و اهانت‌ها قرار داشت، هیچگاه از مسیر دعوت مسالمت‌آمیز و اخلاق نیکو خارج نشد. در پاسخ به آزار مشرکان، تنها می‌فرمود: «اللهم اغفر لقومي فإنهم لا يعلمون»؛ «خدا یا! قوم مرا ببخش که نمی‌دانند».

بر همین اساس، مسلمانان مهاجر باید در جامعه میزبان، ضمن حفظ کامل شعائر و اصول دین خود، در رفتار، گفتار و مشارکت اجتماعی نیز نمونه باشند. صداقت در معاملات، رعایت حقوق همسایگان، کمک به آسیب‌دیدگان، و مشارکت فعال در امور خیر عمومی، نه تنها چهره‌ای زیبا از اسلام ارائه می‌دهد، بلکه عملاً مقاومت فرهنگی را کاهش می‌دهد و مسیر همزیستی مسالمت‌آمیز را هموار می‌سازد.

همچنین وحدت اجتماعی میان مسلمانان، صرف نظر از ملیت یا مذهب، یک ضرورت حیاتی است. تفرقه و نزاع‌های داخلی، نه تنها قدرت جامعه اسلامی را در مواجهه با چالش‌ها کاهش می‌دهد، بلکه باعث تشدید نگاه منفی جامعه میزبان می‌گردد.

اهل سنت همواره بر اصل جماعت، وحدت و دوری از تفرقه تأکید کرده‌اند. چنانکه رسول خدا ﷺ فرمود: «علیکم بالجماعة، فإن ید الله مع الجماعة»؛ «بر شما باد جماعت؛ که دست خدا با جماعت است.»

در مجموع، مقاومت فرهنگی جامعه میزبان، اگرچه پدیده‌ای واقعی و آزاردهنده است، اما از منظر اهل سنت، می‌توان آن را به فرصتی برای دعوت، اصلاح و ارائه الگوی زندگی اسلامی تبدیل کرد. این مهم تنها با صبر، حکمت، محبت و عمل صالح تحقق می‌یابد؛ نه با تقابل یا انزوا.

تغییر در فرهنگ عمومی جامعه میزبان و نقش مسلمانان در آن

مهاجرت مسلمانان به جوامع غیراسلامی، به‌ویژه در کشورهای غربی، تنها یک پدیده جمعیتی یا اقتصادی نیست، بلکه تأثیرات فرهنگی عمیقی نیز به دنبال دارد. با گذشت زمان، حضور پیوسته مسلمانان در جامعه میزبان می‌تواند سبب تغییراتی در ساختار و فضای فرهنگی عمومی آن جامعه شود. این تغییرات ممکن است در زمینه‌های متنوعی رخ دهد، مثلاً از رواج غذاهای سنتی کشورهای اسلامی گرفته تا ورود واژگان جدید در زبان، تأثیر بر سبک پوشش و حتی تغییر در نحوه برگزاری جشن‌ها، مناسبت‌ها یا مراسم اجتماعی.

از نگاه برخی از افراد جامعه میزبان، این تحولات تهدیدی برای «هویت ملی» یا «فرهنگ اصیل» تلقی می‌شود، در حالیکه از نظر دیگران، نشانه‌ای از تنوع، پویایی و غنای فرهنگی است. این تفاوت نگرش‌ها می‌تواند هم زمینه‌ای برای هم‌زیستی بهتر فراهم آورد و هم منشأ تنش‌های اجتماعی شود. بسته به اینکه این فرایند چگونه مدیریت شود و مسلمانان در آن چه نقشی ایفا کنند.

در این میان، دین مقدس اسلام بر خوردی واقع‌بینانه و متوازن با مس——ئله فرهنگ دارد. اسلام نه تنها با فرهنگ‌های گوناگون مخالفتی ندارد، بلکه بسیاری از عادات و سنت‌های اقوام مختلف را اگر با اصول توحیدی و اخلاق اسلامی سازگار باشند، می‌پذیرد و حتی گاهی آن‌ها را تأیید می‌کند. سیره پیامبر ﷺ نشان می‌دهد که ایشان در تعامل با اقوام گوناگون، تنها آداب‌های را کنار گذاشتند که بر پایه شرک، خرافه، ظلم یا فساد اخلاقی بنا شده بود؛ در عوض، بسیاری از سنت‌های پسندیده مانند مهمان‌نوازی، وفای به عهد، احترام به بزرگتر، و عدالت‌ورزی را تقویت کردند و در قالب اسلام احیا نمودند.

در همین راستا، حضور مسلمانان در جوامع میزبان، می‌تواند فرصتی ارزشمند برای انتقال فرهنگ غنی اسلامی به سایر مردم باشد؛ فرهنگی که بر پایه توحید، کرامت انسان، اخلاق نیکو و نظم اجتماعی بنا شده است. به‌ویژه اگر مسلمانان مهاجر خودآگاه، فعال و دارای اعتماد به نفس دینی باشند، می‌توانند با رفتار و سبک زندگی خود، الهام‌بخش اصلاحات فرهنگی مثبت در جامعه میزبان شوند. برای مثال، رواج غذاهای حلال نه تنها پاسخی به نیاز مسلمانان است، بلکه به بسیاری از غیرمسلمانان نیز شیوه‌های سالم‌تر از تغذیه را معرفی کرده است.

با این حال، خطر بزرگی نیز در کمین است و آن، ذوب شدن کامل مسلمانان در فرهنگ غالب آن‌ها و از دست دادن هویت دینی و اخلاقی خود است. اسلام تأکید دارد که مسلمان باید در تعامل با دیگران، ضمن احترام و مدارا، خطوط قرمز عقیدتی و اخلاقی خود را حفظ کنند. همانطور که قرآن کریم می‌فرماید: «ولن ترضی عنک الیهود ولا النصارى حتی تتبع ملتهم» (بقره: ۱۲۰)

یعنی: یهود و نصارا هرگز از تو خشنود نمی‌شوند، مگر آنگاه که از دین آن‌ها پیروی کنی.

از این رو مسلمانان موظفاند فرهنگ اسلامی را نه با انزوا، بلکه با حضور فعال، گفت‌وگوی مؤثر، و ارائه الگویی شفاف و زیبا از اسلام معرفی کنند. آنان باید آگاه باشند که تنها با حفظ هویت اسلامی، می‌توانند منشأ تحول مثبت در جامعه میزبان باشند. زیرا اگر خود در فرهنگ بیگانه ذوب شوند، نه تنها چیزی برای ارائه نخواهند داشت، بلکه حتی دچار بحران درونی نیز خواهند شد.

در نتیجه، تغییر فرهنگی در جامعه میزبان، هم یک فرصت و هم یک آزمون برای مسلمانان است. اگر با حکمت و اعتماد به نفس همراه باشد، می‌تواند وسیله‌ای برای دعوت، اصلاح و سازندگی باشد؛ اما اگر با غفلت و تقلید همراه شود، می‌تواند به استحاله هویت اسلامی منجر گردد. اهل سنت، با تأکید بر اعتدال، مدارا و پایبندی به اصول، بهترین چارچوب فکری را برای عبور از این چالش فرهنگی فراهم می‌آورند.

در نهایت می‌توان گفت مهاجرت پدیده ریشه‌دار در تاریخ بشری است که همواره با تغییراتی در بافت‌های اجتماعی، فرهنگی و دینی جوامع همراه بوده است. از منظر اسلامی، مهاجرت نه تنها مذموم نیست، بلکه در مواردی می‌تواند فرصتی الهی برای گسترش خیر، دعوت به توحید و تجلی اخلاق اسلامی باشد. با این حال، این فرصت تنها در صورتی به ثمر خواهد نشست که مسلمانان مهاجر با ایمان راسخ، آگاهی دینی و تعهد عملی، نقش خود را به درستی ایفا کنند.

نسل دوم و سوم مسلمانان به دلیل تولد و رشد در فضای فرهنگی جامعه میزبان، در معرض خطر بحران هویت قرار دارند. این بحران تنها با تربیتی مبتنی بر محبت به دین، آموزش عمیق معارف اسلامی، پیوند با زبان قرآن و حضور در اجتماعات اسلامی قابل پیشگیری است. در این مسیر خانواده، مساجد، مدارس اسلامی و رسانه‌های متعهد نقش اساسی دارند.

از سوی دیگر، مسئولیت جامعه میزبان نیز کم‌اهمیت نیست. اگر جامعه‌ای بخواهد از تنوع فرهنگی بهره‌بردار، باید با انصاف، عقلانیت و انصاف‌ورزی، مهاجران را به عنوان بخشی از واقعیت اجتماعی خود بپذیرد. قوانین عادلانه، رسانه‌های بی‌طرف و ساختارهای اجتماعی فراگیر می‌توانند زمینه‌ساز هم‌زیستی مسالمت‌آمیز و کاهش تنش‌های فرهنگی و دینی باشند.

اسلام نیز از مسلمانان خواسته است که در هر محیطی، نماد ارزش‌های نبوی باشند. صداقت، امانت‌داری، محبت، خیرخواهی و خدمت به خلق، تنها از این مسیر است که مسلمانان می‌توانند پیام اسلام را بی‌نیاز از شعار، در عمل و رفتار خود تجلی بخشند و موجب تغییر نگرش‌ها و افزایش پذیرش در جامعه میزبان شوند.

در نهایت، فرهنگ عمومی جامعه میزبان نیز از این تعامل دوسویه بهره‌مند خواهد شد. اگر مهاجران با حفظ هویت خود، حضور سازنده‌ای داشته باشند و جامعه میزبان نیز به جای ترس و طرد، به گفت‌وگو و درک متقابل روی آورد، آنگاه تنوع فرهنگی نه تهدید، بلکه فرصتی برای رشد، نوآوری و بالندگی خواهد بود.

پس مهاجرت اگر با ایمان، حکمت و اخلاق همراه باشد، نه تنها یک تجربه فردی، بلکه زمینه‌ای برای اصلاح اجتماعی و گسترش نور اسلام در میان تاریکی‌های ناآگاهی و تعصبات فرهنگی خواهد بود.

د وفا سنگرونه

وعدي او وفا

د شرعي نظام ساتنه عبادت ده
 کړو دفاع له خپل وطنه عبادت ده
 بس پيره گزمه دفتر که قراول ده
 زمونږ دا هره يوه کړنه عبادت ده
 هغه ستا د سنگر يار وو طالب جانه
 د شهيد په کور پښتنه عبادت ده
 مونږ چی هرڅه کوو خاص درب لپاره
 له خپل رب سره ده ژمنه عبادت ده
 پرې مخلوق ترخپل خالقه وصل کيږي
 پيدا کړی دی څښتنه عبادت ده
 دويندوال امیده ډير خيال به یی ساتی
 د یتیم ماشوم پالنه عبادت ده

تللو يارانوسره کړې وعدې
 بايد پوره یې کړو نیمگړې وعدې
 مشره له فتحې نه څو کاله وړاندې
 خومره خوږې وې لکه گوړې وعدې
 په حافظه او یاد مو پاتې نه دي
 د خواهشاتو اوبو وړې وعدې
 راځئ لږ سوچ وکړو په خپلو ځانو
 چا کړې پوره؟ چا ماتې کړې وعدې
 له انتظاره به مې وچوي زړگی
 سترې ژوندون لالیه سترې وعدې
 له تور سنگره دويندوال امیده
 مونږ د وفا په نیت راوړې وعدې

امید دويندوال

انقلاب نور

ای مجاهد! در وطن روح و روان آورده‌ای
حکم ارزشمند حق را ارمغان آورده‌ای

از دل گنجینه‌ی قرآن و ارشاد رسول
گوهر رنگین و گنج شایگان آورده‌ای

از طبابت‌خانه‌ی شرع محمد مصطفی
نسخه‌ی درمانگرِ امن و امان آورده‌ای

خنده‌ها بشگفت در باغ لبِ افسردگان
تازگی بر چهره‌ی پیر و جوان آورده‌ای

آب پاشیدید به روی آتش زخم وطن
بر نجاتِ مردمات؛ آتش‌نشان آورده‌ای

با سلاح غیرت و ایمان و تدبیر و خرد
لرزه‌ها در قلب شیطان جهان آورده‌ای

قلب‌ها آرامتر گردیده، تا که خون برون
از دماغ نخوت مستکبران آورده‌ای

صبح بیداری شکفت و شانه‌ی شب‌ها شکست
انقلاب نور را تا در میان آورده‌ای

شد حضور تو نشان سربلندی در جهان
نام‌گم‌ها را گل‌نام و نشان آورده‌ای

عبدالله حامد تاتار

در وصف قرآن

صفحه صفحه خط به خط عاشق عنوانت شدم
لب به خواندنت گشودم سخت حیرانت شدم
تو همان همدم و همراز کلام رب من
بی دلیل و بی تردد سوخته بریانت شدم

ای زینت بخش خانه و منزل و کاشانه ام
ای رفیق باوفا، ای نازنینِ دُرَدانه ام
هستی تو هم رهنما هم باعث خوشحالی ام
ای تو همان شمع سوزانی که من پروانه ام

ای قرار زندگی، با تو دلم آسوده است
یکدمی گر تو نباشی عالمی آزرده است
من با تو خوشبختم این جان و دلم بادا فدا
بی رخت هر قافله‌ای خسته و افسرده است

نام پاکش قرآن و قرآن آرامش دلم
رنگ و رو بخشوده است هر آیه‌اش در محفلم
هر قدر وصفش نمایم میدانم کم گفته ام
گر او باغ و سبزه زار است آری، که من بلبلم

مشرکین را مهد هدا مؤمنین را عزت است
جوانان را کان غیرت دختران را عفت است
شمشیر بران اسلام بیرق آزاد گیسست
ای "وداع" آسوده باش این مخزن هر لذت است

وداع «قیصاری»

آکادمی ملی نظامی افسران جوان

دوهم بریدمن بهرام احمد «نظری»

افغانستان به عنوان سرزمینی که دارای تاریخ طولانی، با عظمت و افتخارات قابل ملاحظه در طول تاریخ داشته است، از همان زمان، دارای نیروی نظامی یا قوای مسلح بوده است که تاریخ داشتن نیروهای نظامی آن به دوران آریایی ها (پنج هزار سال قبل) می رسد.

ارتش یا اردو در حقیقت به منظور دفاع از بنیان یک کشور و تطبیق سیاست های بزرگ آن ایجاد می گردد. لذا باید این نهاد از اعتبار و جایگاهی برخوردار باشد که قابل آن است. بناء این اردو باید مطابق با معیارها، اصول و ارزش های آن جامعه (ارزش های دینی و ملی) آراسته گردد. این آراسته و برابر ساختن نیروهای نظامی مطابق با ارزش های متذکره بدون آموزش و پرورش ناممکن و بعید خواهد بود. برای رسیدن به این هدف نیاز است تا نهادهای علمی نظامی تأسیس گردد.

آکادمی ملی نظامی که در کشور ما افغانستان به نام صحابه جلیل القدر حضرت معاذ بن جبل رضی الله عنه مسمی است، در حقیقت بدنه اصلی و ستون فقرات پوهنتون دفاع ملی حضرت ابو عبیده بن جراح رضی الله عنه را تشکیل می دهد و می تواند چشم انداز آینده وزارت دفاع ملی را تأمین نماید.

این آکادمی در حقیقت یگانه نهاد تحصیلات عالی نظامی در سطح کشور به حساب می آید. تحصیل در آکادمی ملی نظامی در برگیرنده دو بخش است که شامل رشته های تخصصی (ملکی) و مسلک های نظامی می باشد. در حقیقت فارغان آکادمی ملی نظامی هم با علوم عصری و هم با فنون و تاکتیک های نظامی آراسته شده و در صفوف قوای مسلح خدمت می نمایند. در آکادمی ملی نظامی، چهارده دیپارتمنت وجود دارد و رشته های تخصصی ملکی (حقوق، انجینری، اداره و رهبری، تاریخ حرب و استراتیژیک، زبان و ادبیات، کمپیوتر ساینس، اقتصاد و روابط بین الملل) و همچنان مسلک های نظامی (پیاده، توپچی، زره دار، لوژستیک، مالی، کشف، مخابره و استحکام) نیز وجود دارد. همزمان، یک محصل باید در دوره تحصیلی نماید و سند فراغت از دوره را برای اهدا می گردد.

صدها کادر متخصص، مسلکی و دارای تعهد عالی در خدمت فرزندان وطن، دین و دولت قرار دارند. وجود هیئت رهبری دلسوز و مهربان از امتیازات دیگر این نهاد تحصیلی به حساب می آید. بناء تحصیل در همچون نهادی معتبر آرزوی هر فرزند مسلمان و افغان می باشد.

بدون شک اردوی ملی اسلامی افغانستان امروزه مجهز با سلاح، انگیزه و مورال عالی در پاسداری از حیثیت و تمامیت ارضی سرزمین خود است. این اردو، با احساس، غرور اسلامی و تعهد ملی می‌تواند در برابر هر تهدیدی داخلی و بیرونی شجاعانه به دفاع پرداخته و در حفظ جان، مال، عزت و نوامیس مردم و کشور خود در برابر دشمنان و تبهکاران تا پای جان ایستادگی کند.

یقیناً، این نیروی ظفرآفرین در قلوب مردم ما امیدواری به آینده را تسجیل کرده است و می‌دانند که این قوای ملی اسلامی دیر یا زود در کارزار نبرد با هر دشمنی پیروزی را از آن خود می‌سازند.

از آن جایی که انگیزه دفاع از وطن و داشتن مورال رزمی در حیات نظامی عنصر فتح و پیروزی در میدان محاربه است و بدون آن، اولویت دفاع از کشور و خدمت آگاهانه به وطن و مردم، ارزش و ماهیت معنوی خود را از دست می‌دهد، لذا هیئت محترم رهبری وزارت دفاع ملی و ستردرستیز، در تقویت انگیزه و روحیه قطعات و جزواتم‌های اردوی اسلامی تأکید ورزیده و آن را به مثابه اولویت کاری در سرخط وظایف روزمره قرار داده است، تا هیچ قدرتی و هیچ دشمن مکاری نتواند با تبلیغات میان‌تهی روحیه و مورال رزمی منسوبان دلیر اردوی اسلامی را تضعیف کند.

منسوبان اردوی اسلامی همانند پدران و نیاکان خویش در دفاع از سرزمین آبائی خود قرار دارند و با حمایت ملت خود، هر روز با جانفشانی‌هایی بی‌مانند، در دورترین قریه‌ها و قصبات کشور، از آزمون‌های زمان موفق بدرمی‌آیند. قطعات و جزواتم‌های اردوی ملی اسلامی کشور در تشریک مساعی با سایر نیروهای امنیتی، در عملیات‌های متعدد محاربوی، تصفیوی و تلاشی، با وجود خطرات ماین‌گذاری و کمین‌های دشمن، به تعرض پرداخته و با تصفیّه و تلاشی و افراز پوسته‌های امنیتی، شجاعانه بیرق دولت امارت اسلامی افغانستان را به اهتزاز نگاه می‌دارند و بدینگونه با خدمت صادقانه به مردم افغانستان، با قبول قربانی زیاد نقش شایسته‌شان را در شرایط کنونی کشور جهت تأمین صلح و امنیت برجسته ساخته و به مثابه محافظان متحد این وطن، وظایف محول شده را با دقت و صداقت کامل انجام می‌دهند.

این است ظرفیت، مورال و انگیزه یک افسر جوان از آکادمی ملی نظامی در قبال وطن، مردم و دین مبین اسلام.

د (AK-47) کلاشینکوف ماشین گډې پیژندنه

پوهیالی ډگروال عبدالخالق "احمدزی"

د کلاشینکوف وسله (عادي، فولادي، رسام، سوري کونکې او اور لرونکې مرمۍ لري).
ياده وسله په اتوماتيکه بڼه په لنډه ضربه، اوږده ضربه او په منفرد ډول انداخت کوي؛ خو اتوماتيکه بڼه يې بيا د گاز او باروتو پر بنسټ کار کوي.

د (AK-47) کلاشینکوف ماشین گډې تاريخچه

کلاشینکوف د روسي خور د ظابط نوم دی، چې د دې وسلې مخترع ؤ.

د دويمې نړيوالې جگړې نه وروسته روسان په دې په فکر کې شول، چې د پلي ځواک وسلې اصلاح او نوښت په کې راوړي؛ نو خور د ظابط (کلاشینکوف) دا وسله ډيزاين او په خپل نامه يې ونوموله، چې په (AK-47) باندې

وپیژندل شوه. له ښو پایلو وروسته روسيې د کلاشینکوف ماشین گډې په د پوځ په تشکیل کې ځای پر ځای کړه.

د وخت په تېریدوسره دا وسله اصلاح او ماډرن شوه، چې نن زموږ په هېواد او په ټوله نړۍ کې دا وسله د امنيتي قواوو په تشکیل کې شتون لري.

د کلاشینکوف ډولونه

- د AK-47 کلاشینکوف ماشین گډه: دا ډول يې په لومړۍ ځل جوړه شوې ده.

- د AKS کلاشینکوف ماشین گډه: قنډاغ يې اوسپنيز (فلزي) دی او قاتېري چې دغه ډول يې د دیسانت جزو تاملو لپاره جوړ شوی ده.

- د AKM کلاشینکوف ماشین گډه: دغه ډول د AK-47 وسلې اصلاح شوې بڼه ده.

- د AKMS کلاشینکوف ماشین گډه: دا ډول د AK-47 وسلې اصلاح شوې بڼه ده.

قات کېدونکې اوسپنيز قنډاغ لري او د هجومي دیسانت د

د کلاشینکوف ماشین گډه د اسلامي ملي پوځ په اډانه کې یو له جگړه ییزو وسلو څخه ده، دا وسله په اتوماتیک ډول جوړه شوې ده او د اسلامي ملي پوځ په تشکیل کې شتون لري، د کلاشینکوف د وړوکی او ساده جوړښت او ښو ځانگړتیاوو له امله هر څوک کولای شي، چې په اسانۍ یې وکاروي، د دې وسلې د استعمال زده کړه هم ډېره اسانه او ساده ده، چې د اسلامي ملي پوځ په اډانه کې د سلاح او وسایطو په مجموع کې کلاشینکوف هم شامل دی، چې د جگړې په ډگر کې ترې کار اخیستل کېږي، دا وسله د ملي اسلامي پوځ تر څنګ د ملي پولیسو او ملي امنیت په ارګانونو کې هم شتون لري.

ټو لې اردو گانې نن ورځ له کلاشینکوف څخه کار اخلي او د خپلو امنیتي ارګانونو په تشکیل کې یې ځای پر ځای کړي دي او خپلو افرادو ته یې د دې وسلې ښوونه او روزنه ورکړې ده.

د څېړنې موخه

د دې څېړنیزې مقالې څخه زما د لیکلو موخه داده؛ ترڅو لوستونکي له دې وسلې سره آشنایي پیدا او د جگړې په ډگر کې ترې سـالـمه گټه واخلي، نو پوځي تعلیمي مرکزونو ته هم په کار ده، چې د دې وسلې مضمون اړوند درسي توکو کو شامل کړي.

د (AK-47) کلاشینکوف ماشین گډې پیژندنه

د کلاشینکوف ماشین گډه (۷.۶) ملي متره چاپ لري یوه یو کسـیـزه وسله ده، چې د دښمن د ساه لرونکو قواوو په مقابل کې کارول کېږي همدارنګه له دښمن سره په مخامخ جگړه کې یې له برچې څخه هم کار اخیستل کېږي.

لوحه، د ميكانيزمې صندوق، د پورتنې ميكانيزمې صندوق
سرپوښ، قپاق او حامل د قپاق، د ارجاع فتر، ســــتن،
شارژور، د ماشي پناه، ماشه، د شارژور قيد، قبضه، د
کلاشينکوف قنډاق، برچه، د برچې پوښ.

هغه هېوادونه چې د کلاشينکوف توليد لري

روسيه، بلغاريا، پولنډ، مصر، ايران، فرانسه، آلمان، عراق،
امريکا، هنگري، اسرائيل، کوريا، اندونيزيا، هالنډ،
رومانيا، چين، سوډان او سوريه.

د کلاشينکوف د شارژور ډولونه

- ۱ - شارژور چې د (۳۰) مرمي وړتيا لري.
 - ۲ - شارژور چې د (۴۰) مرمي وړتيا لري.
 - ۳ - شارژور چې د (۵۰) مرمي وړتيا لري.
 - ۴ - شارژور چې د (۷۵) مرمي وړتيا لري.
 - ۵ - شارژور چې د (۱۰۰) مرمي وړتيا لري.
- هغه شارژور چې د ۳۰ مرمي وړتيا لري په بنسټيزه توگه د
کلاشينکوف لپاره جوړ شوی دی او نور شارژورونو، چې
پورته ياد شول د کلاشينکوف لپاره هم کومه ستونزه نه را
منځ ته کوي.

د کلاشينکوف د نښه نيولو اصول

د سلاح کارونکي ته لازمه ده. چې د مؤثر انداخت اصول
زده کړي، چې په لاندې څلور ډوله دي:
۱- ثابت حالت (معنی يې داده چې سمه نښه ونيسي،

قات کېدونکي اوسپنيز قنډاغ لري او د هجومي ديسانت
د جزوتامونو لپاره ډيزاين او جوړ شوی ده.

د کلاشينکوف ماشين گڼې ځانگړتياوې:

- چاپ 7.62 mm
- اعظمي انداخت منزل 3000m
- د مرمي لومړنۍ (ابتدایه) سرعت په ثانيه کي 715m
- د شارژور ظرفيت ۳۰ عدده مرمي،
- د سدورخ تعداد ۴ عددهل،
- AKM وزن په ډک حالت کې 3.6 کيلو گرامه،
- AK-47 وزن بې له شارژوره 3.270 کيلو گرامه،
- د منفرد انداخت سرعت په يوه دقيقه کې ۴۰ مرمي،
- د ضربې انداخت سرعت په يوه دقيقه کې
- ۱۰۰ تر ۱۲۰ مرمي،
- د انداخت مؤثر منزل 400 m
- په ډله ييزو اهدافو 800 m تر 1000m
- د هوايي اهدافو په مقابل 500 m

د (AK-47) کلاشينکوف جوړښت او مهمي پرزې

ميل، د جوک پنا، د کرمچي بند حلقه، د تطهير سيخ،
د گاز سلندر، پورتنی او کښتني سرپوښ، د نښان ځای

وړاندې کړئ او بيا يې پورته او شاه خواته راکش کړئ؛ ترڅو د قيد غرواوړئ.

له برچې نه کار اخيستل

- پر وسله باندې د برچې ځای پر ځای کول، لومړي برچه په لمبه پټ او د گازپه سلندر کې ځاي پر ځای کېږي او د شا خواته فشار ورکول کېږي، ترڅو برچه په سمه توګه ځاي پر ځاي شي.

- کله چې برچه له وسلې راباسو برچه د شا خواته را کشوو او د خنګ خواته يې وړو او له وسلې يې را جلا کوو.

د کلاشینکوف وسلې فالتو توکي

۱- د تطهير (پاکولو) سيخ (د ميل کانال د پاکولو لپاره کارول کېږي په سر کې يې د تطهير برس او يارسوب تراش تړل کېږي.)

۲- د فالتو توکو قوطی (دا د پرزو د ساتلو لپاره کارول کېږي.)

۳- د فالتو توکو قوطی (فالتو توکي د ننه په قوطي کې ځاي پر ځاي شوي وي.)

۴- د پيچکش په بڼه يو توکي دي، چې د وسلو د پاکولو لپاره کارول کېږي.

۵- د وسلې د جوک تنظيم کوونکي توکي (د يو پيچکش له رنګ سره د تطهير برس او رسوب تراش او يا د تطهير سيخ چې په وسله کې ځای پر ځای کارول کېږي.)

۶- رسوب تراش چې د ميل د مابين ساحي ورباندې تراشل کېږي.

خپل حواس راټول کړي، وسله اوږې ته کړي او سترګي په جري او جوک برابرې کړي).

۲- د هدف موندل (هدف لاس ته راوړل او د هغه بڼه پيژندل دي، ځان په دې ډاډمن کړي، چې هدف مومندلي دي).

۳- د ساه کنترول (انداخت کوونکي ته اړينه ده، چې د انداخت په وخت کې د ساه مکث له ۶ ثانيونه ډير نه کړي، که چيرې له ۶ ثانيونه ډير مکث وکړي امکان لري لرزه ورته پيداشي).

۴- ماشي ته فشار ورکول (د ماشي کوونکي ګوته پر ماشه باندې بايد داسې کېښودل شي، چې نه يې يواځې د ګوتي سر پر ماشه وي او نه هم ګوته د ماشې په پناه ګاه کې وړاندې ور ننوتلې وي، بلکه د ګوتي لومړۍ بند بايد پر ماشه باندې واقع شي).

- د (AK-47) کلاشینکوف وسلې ساتنه او څارنه - له خرابې (زنګ وهلې، نمناکې او زړې) مرمۍ بايد ونه کارول شي.

- کله چې وسله ډکه وي اړينه ده، چې قيد وي. - د وسلې ميل هيڅ وخت د کس خواته مه نيسي مګر پرته له هغه چا، چې ستاسو هدف وي.

- کله چې په پولیګون کې واست د وسلې ميل د هدف خواته واړوي.

- کله چې انداخت نه کوي له ماشې څخه ګوته لرې وساتي.

د (AK-47) کلاشینکوف وسلې ډکول

- له سالمومر ميو څخه کارواخلي، نه له ناسالمو مرميو څخه.

- مرمۍ چک او معاینه کړئ، چې چیتې يا کېې نه وي. - کله چې شارژور په کلاشینکوف کې نېباسی لومړی شارژور د مرميو د سر طرف د شارژور په ځای کې ور

دا مرمۍ د ځانگړو موخو لپاره کارول کېږي د اهدافو د پیژندلو او د انداخت د تصحیحاتو په موخه ډیزاین شوي دي او د زرهی اهدافو لپاره هم کارول کېږي.

رسالام مرمۍ:

په تیاره کې د هدف د پیژندلو په موخه، د وسلې د عیارولو او د پرسونل د خبرولو لپاره کارول کېږي. دا مرمۍ وچ وانبه سوځوي او د مرمۍ لمبه یی تر ۷۰۰ متره پورې په سره رنگ معلومېږي.

۳- اورغور ځونکې (آتشي) مرمۍ:

دغه مرمۍ تر ۳۰۰ متره پورې د سونگ توکو د له منځه وړلو لپاره لکه (تبل) یا هغه اهداف، چې خفیفه زری تر (۳ ملي مترو) پورې ولري؛ کارول کېږي.

۴- رسام اور لرونکې مرمۍ:

دا مرمۍ چې سره لمبه لري د ورځې او د شپې تر ۷۰۰ مترو لیدل کېږي.

۵- تعلیمي مرمۍ:

دغه مرمۍ سروکي (سرگلولې) نه لري، چې د تکتیکی درسونو لپاره په ښوونیزو مرکزونو کې کارول کېږي.

پایله:

هر عسکري منسوب ته اړینه ده، چې د پلي مسلک له وسلو او د هغوی له خواصوسره په ځانگړی توگه له کلاشینکوف سره بلدتیا ولري؛ ځکه چې د دغې وسلې په کارولو سره کولای شي، چې د جگړې په سختو شرایطو کې موخو (اهدافو) ته ورسېږي. ښوونیز نظامي مرکزونو ته اړینه ده، چې د دې وسلې زده کړه خپلولاو لاندو ته وښايي. او په خپلو درسي توکو کې یې شامل کړي؛ ترڅو یې جنگي وړتیاوې لا پیاوړې شي.

ماخذ:

- د پلي وسلو د کارولو تعلیماتنامه د ملي اسلامي اردو مطبعه.

- د حربې پوهنتون د پلي وسلو چپرونه.

- د حضرت معاذ بن جبل (رض) ملي پوځي اکاډمۍ درسي چپرونه

۷- له یاد توکي څخه کولای شو، چې د پیچکش د وسیلې په توگه کار واخلو.

د کلاشینکوف وسلې پاکول:

د دې وسلې په پاکولو کې له فالتو توکو څخه، چې پورته دروپیژندل شول کاراخلو. هر توکی، چې د فالتو توکو په قوطي کې شتون لري په مناسب ځای کې وکارول شي له اجنبی شیانو، عادي سیخانو، میخونو، ډبرو او نورو شیانو څخه کاروانه خیستل شي کولای شو له یوه مزي نه، چې لته کش هم ورته وایي کارواخلو. د پاکولو په وخت کې د پاکې تیکې له توتې څخه کارواخیستل شي، زنگ نایل، ډیزل اویا له نورو مناسبو تېلو څخه کارواخیستل شي.

کلاشینکوف باید وروسته له انداخت نه پاک کاري شي، حتی که د مانور مرمۍ هم کارول شوې وي باید پاک شي.

په هرو دریو یا څلورو ورځو کې ورسره پاکه او غوره شي. که داسې نه وي په اوونۍ کې یو ځل هرومرو باید پاکه او غوره شي.

له کلاشینکوف وسلې سره کوم خیزونه موجود وي:

- د وسلې د جوک تنظیم کوونکي.

- برچه.

- د ټوپک بند.

د کلاشینکوف ماشینگړې مرمۍ:

د کلاشینکوف ماشینگړه څلور ډوله مرمۍ لري:

۱- عادي مرمۍ:

نگاهی به روابط افغانستان با کشورهای قدرتمند جهان

مستنیر

که از آن‌ها بین جوامع مستقل و جدا از هم (کشورها) و اجزای متشکله آن‌ها صورت می‌گیرد؛ مطالعه روابط بین الملل با موضوعات بازیگران صحنه بین المللی (کشورها، حکومت‌ها، رهبران، دیپلمات‌ها و مردم) هدف‌های بازیگران (امنیت، رفاه، قدرت و...) و وسایل برای تحقق اهداف (دیپلوماسی، اعمال قدرت و اقتناع) و محیط عمل، پایه‌های اساسی روابط بین الملل (پس از پیدایش سیستم کشوری در اروپا در قرن هفده میلادی و پس از قرارداد ۱۶۴۶ میلادی وستفالیانقلاب کبیر فرانسه در سال ۱۷۹۸ که تکامل یافت)، روابط و اعمال متقابل کشورها که در جهت تحصیل و حفظ هدف یا اهداف ملی باشد، سیاست بین المللی نامیده می‌شود.

و در سه اصل خلاصه می‌گردد. اصل تساوی کشورها؛ اصل عدم دخالت کشورها در امور یکدیگر که نتیجه مسلم اصل تساوی کشورهاست؛

اصل استقلال کشورها و نفی هر گونه طبقه‌بندی بین

آن‌ها (تحت‌الحمايه بودن، و قیمومیت و مستعمره) همانگونه که قبلاً اشاره کردیم در مطالعه سیاست بین المللی عنصر اصلی «دولت» است و برحسب تعریف، دولت عبارت است از، عده‌ای از مردم که در سرزمین مشخص به‌طور دائم اسکان دارند و حکومتی وجود دارد که به‌وضوح و اجرای قانون اقدام می‌کند و از حاکمیت

اگر سیاست بین المللی و روابط بین واحدهای سیاسی را قبل از تاریخ میلادی، از آغاز تاریخ میلادی و به‌طور خاص در قرن نوزده میلادی و نیمه قرن بیستم میلادی، مورد مطالعه، تحلیل و تجزیه قرار دهیم به ناچار می‌بایست به بررسی موارد و رفتارهای سیاسی، اقتصادی و نظامی دولت‌های بزرگ بسنده کرد.

زیرا بسیاری از سرزمین‌های جهان سوم به اشکال گوناگون تحت سلطه قدرت‌های بزرگ استعماری قرار داشتند و دولت‌های تحت استعمار از حق حاکمیت و حق تصمیم‌گیری در سیاست خارجی محروم بودند. تنها پس از جنگ دوم جهانی بود که مستعمرات یکی پس از دیگری به استقلال نائل آمدند و بدین ترتیب سیاست بین المللی در سطح وسیعی مطرح گردید، به‌گونه‌ای که در حال حاضر اکثر کشورها و واحدهای مستقل سیاسی به نام دولت در عرصه بین المللی حضور دارند.

پیش از ورود به بحث اصول و مبانی روابط بین کشورها، لازم پنداشته می‌شود که به توضیح چند اصطلاح پرداخته شود. روابط بین المللی یا روابط بین کشورها، که معمولاً آن را اعم از سیاست بین الملل و سیاست خارجی دانسته‌اند عبارت است از: مطالعه تمام مبادلات، معاملات، تماس‌ها، جریان‌های اطلاعاتی و واکنش‌هایی

و چهاردهم مغول‌ها بر رهبری چنگیز کبیر و پسان‌ترها در سده‌های شانزدهم و هفدهم بخش‌های بزرگی از افغانستان میان امپراتوری مغولی و امپراتوری صفوی تقسیم شدند و تهاجمات نادر افشار در سال‌های دههٔ هفدهٔ میلادی صورت گرفت. یک قرن بعد، نوبت به بریتانیایی‌ها که سه‌بار به افغانستان هجوم آوردند و در سال‌های ۱۹۷۹ روس‌ها و سرانجام در سال ۲۰۰۱ میلادی، آمریکایی‌ها با یک اتحاد وسیع افغانستان را مورد تاخت‌وتاز قرار دادند. جای شگفتی نیست که مردم افغانستان پیشینهٔ تاریخ پرآشوب چندین قرن حوادث، رویدادها و روابط را در یک چوکات زمانی پشت سر گذرانیده‌اند. ممکن است چندین سال اشغال افغانستان توسط هند بریتانوی، نه سال اشغال توسط روس‌ها و بیست سال اشغال توسط آمریکایی برای ما یک مدت طولانی، معلوم شود.

اما بسیاری افغان‌ها تصور می‌کنند که این جز یک فاصله کوتاهی بیش نبوده است. همین گونه ما نقشی را که مهاجران در ادوار مختلف تاریخ در افغانستان بازی کرده‌اند از نظر بگذرانیم، از حوصلهٔ این مقاله به دور خواهد بود. تاریخ معاصر افغانستان که برمی‌گردد به اوایل سال‌های ۱۹۰۱ میلادی تا امروز، همیشه درگیر روابط و پیشینه مبهم و مختص به آن زمان‌ها بوده است. گاهی در امور توسعه، گاه در امور سیاسی نظامی و گاه هم در تنش‌های رقابت بین قدرتهای بزرگ، اما اکثراً برای جلوگیری نفوذ یک قدرت از جانب قدرت دیگر بوده است که واقعیت امر چنین است. روابط افغانستان بین سال‌های ۱۹۰۱ الی ۱۹۱۹ میلادی و از ۱۹۱۹ الی ۱۹۲۹ میلادی و از ۱۹۲۹ تا ۱۹۳۳ میلادی و از ۱۹۳۳ تا ۱۹۷۳ میلادی و از ۱۹۷۳ تا ۱۹۷۸ میلادی کماکان افغانستان از گوشهٔ عزلت و انزوا در آسیای مرکزی

برخور دارند که به صورت روح حاکم و قدرت عالی، آن‌ها را از تعرضات داخلی و خارجی مصون می‌دارد. این نکته را باید بیفزاییم که از قرن‌های پانزده و شانزده میلادی، دولت‌های استعمارگر یکی پس از دیگری بر نقاط مختلف جهان مسلط شدند و این روند تا پایان جنگ جهانی دوم ادامه داشت. مهمترین دولت‌های استعمارگر عبارت بوده از: اسپانیا، پرتغال، انگلستان، فرانسه، هلند، بلژیک، ایتالیا، روسیه، ژاپن، آمریکا و آلمان. با نگاهی به گذشته، آشکارا برمی‌آید که اوضاع و سرنوشت افغانستان در دورنمای طولانی و روابط آن با کشورهای قدرتمند جهان یک‌سره بسیار کوتاه، ناچیز، ناپایدار و برحسب منافع بوده است. دانشمندان جغرافیای سیاسی (جیوپولیتیک) بر آناند که جغرافیا، سرنوشت است، اگر دلیل این باشد چنان برمی‌آید که از چهار هزار سال قبل تهاجمات و مهاجرت‌های اجباری دامنگیر افغانستان بوده است. این کشور با چه تاریخ عجیبی سروکار داشته و شمار این تهاجمات پیش از دوره‌های تاریخی و تا چند سال قبل را کمتر می‌توان بیان داشت. در مدت زمان ۲۵۰۰ سال قبل از میلاد، موج‌های بزرگی از قبایل آریایی از گذرگاه‌های کوهستانی افغانستان به کشورهای هم‌جوار سرازیر شدند از ۵۵۰ تا ۳۳۱ سال پیش از میلاد، هخامنشی‌ها، در ۳۳۰ قبل از میلاد سکندر کبیر، در ۷۵ سال پس از میلاد کوشانی‌ها، در ۲۳۶ میلادی ساسانیان و روی هم رفته سر از سده چهارم هون‌ها، عرب‌ها، مغول‌ها و اروپاییان از خود تاریخ و روابط خوب یا بد به جا گذاشته‌اند.

در ۶۹۹ میلادی عرب‌ها با آوردن دین مقدس اسلام و بعدها ترک‌ها و غزنویان تا سده‌های دهم و یازدهم و بلانویه غوری‌ها در سده دوازدهم و در سده‌های سیزدهم

بیرون آمد و این کشور از حمایت و سایه اختناق آور بریتانیای کبیر خارج و یک ممثل آزاد در جامعه ملل گشت (چنین تحولی برای کشوری که وضع سوق الجیشی اش از نگاه جیوپولیتیک آن را در معرض فشارهای خردکننده امپراتوری های روس و بریتانیا قرار می داد). در این میان، آلمانی ها نیز در هردو جنگ جهانی تلاش می کردند تا از افغانستان هم چو پایگاهی کار گیرند تا از آن هندبریتانوی را مورد تهدید قرار دهند، ضمناً در جریان جنگ سرد که از سوی شوروی و ایالات متحده دامن زده می شد یک بار سنگین را بالای روابط افغانستان گذاشته بودند. هنگامیکه روس ها به افغانستان ناگهان هجوم آوردند و این کشور را اشغال نمودند، مجدداً روابط افغانستان با کشورهای قدرتمند مفاهیم ضمنی را به خود اختیار نمود و اکثر کشورها را به دست و پاچه گی روبه رو ساخت. در قانون بین الدول، مسئله شناسایی یک دولت از سوی دولت دیگری، واقعاً یک مسئله پیچیده است.

برپایی روابط دیپلماتیک میان افغانستان و کشورهای قدرتمند مثال برجسته ای در نوع خود به شمار می رود. طوری که قبلاً هم تذکر داده شد، از هنگام معاهده وستفاليا (W) در سال ۱۶۴۸ میلادی تا این زمان، هر دولت این حق را برای خویش قائل شده که به خودی خود تصمیم بگیرد که آیا دولت دیگری را به رسمیت بشناسد یا خیر. شناسایی دیپلماتیک افغانستان در تراز جهانی به عنوان یک دولت مستقل و دارای سیاست و اختیار مطلق، بر می گردد به بعد از جنگ س——وم افغان انگلیس در سال ۱۹۱۹ میلادی و معاهده راولپندی در سال ۱۹۲۱؛ چیزی که افغانستان بر طبق معاهده گندمک در سال ۱۹۸۹ میلادی در نتیجه جنگ دوم افغان انگلیس که اداره امور خارجی خود را به

بریتانیا (هند بریتانوی) واگذار کرده بود. قابل ذکر است که پس از پایان جنگ جهانی دوم به هدف جلوگیری جنگ در آینده و ایجاد سازمان ملل متحد در سال ۱۹۴۵ میلادی، افغانستان از اولین کشورهایی بود که در سال ۱۹۴۶ میلادی به عضویت کامل سازمان ملل متحد پذیرفته شد. هم چنان افغانستان در سال ۱۹۹۳ میلادی در عضویت سازمان همکاری های اقتصادی اکو، در سال ۲۰۰۷ میلادی در چهاردهمین اجلاس——ی اتحادیه همکاری های منطقه جنوب آسیا (سارک) از عضو ناظر به عضو دائمی، و علاوه بر آن، در سال ۲۰۱۲ میلادی به عضو ناظر سازمان شانگ های پذیرفته شد.

در آن زمان هند و پاکستان از مستعمرات هند بریتانوی محسوب می گردید و در سال ۱۷۴۷ میلادی این دو کشور (هند و پاکستان) مستقل گردیدند و نیز شایان ذکر است که در سال ۱۹۴۹ میلادی جمهوریت مردم چین تأسیس گردید. روابط دیپلماتیک بین افغانستان و چین رسماً در سال ۱۹۵۵ میلادی برقرار شد و افغانستان یکی از اولین کشورهایی بود که رژیم کمونیستی چین را به رسمیت شناخت. در سال های قبل از ۱۹۱۹ میلادی و بعد از آن کشورهای قدرتمند وقت، اهمیت افغانستان را از لحاظ موقعیت و به صفت پایگاهی که از آن موقعیت بریتانیا را در هند می توان تضعیف نمود، درک کرده بودند. ستراتیژی و روابط ج——رمنی در هماهنگی با ژاپن و روابط آن ها با افغانستان، حمله به روسیه و گذر از وسط آفریقا و شرق میانه را از طریق افغانستان به هند نزدیک می کرد.

بنأ آلمان و ژاپن در زمینه های آموزش و پ——رورش، کمک های اقتصادی به تاجران، ساخت پل و سرک، مخابرات و آهسته آهسته سازوبرگهای نظامی به اردوی وقت روابط خویش با افغانستان را آغاز و تقویت نمودند. و هدف دولت های وقت افغانستان بیرون آمدن از

فشارهای روس و بریتانیا تلقی می‌گردد. روابط افغانستان با کشورهای ایتالیا و ژاپن با گرمی همراه بود که این روابط شامل سرمایه‌گذاری در بخش‌های صنعت و تجارت و تبادل دیپلمات‌ها بود، مورد استقبال دولت وقت قرار گرفت (در زمان جنگ ژاپن و روسیه در سال‌های ۱۹۰۴ الی ۱۹۰۵ میلادی، هنگامیکه ژاپن به عنوان نخستین کشور آسیایی در دوران معاصر یک قدرت اروپایی را شکست داد) افغان‌ها ژاپنی‌ها را به دیده تحسین می‌نگریستند. روابط آمریکا با افغانستان در آغاز به‌طور بطی و گاه‌گاه با بی‌میلی از طریق علاقه‌مندی اقتصادی گسترش یافت (چنانکه نخستین متشبهان آمریکایی، برخی از فرصت‌های اقتصادی را در افغانستان مشاهده نموده و آغاز به فشار آوردن به مأموران حکومت آمریکایی‌گردیدند، تا با افغانستان روابط رسمی برقرار سازند).

اما در فاصله بین جنگ اول و جریان جنگ دوم جهانی دستور واشنگتن این بود که روابط دوستانه را با حکومت افغانستان انکشاف دهد، مقصود از آن این بود که در افغانستان یک اهمیت سوق الجیشی قابل توجه برای نقشه‌های جنگی متفقین کسب نموده بود. ضمناً ایالات متحده آمریکا از دیدگاه جنگ سرد به افغانستان می‌نگریست ولی کاملاً توفیق نیافت تا روابط یک تعداد افغان‌هایی را که با اتحاد شوروی برقرار بود، درک کند. قبلاً واشنگتن تصمیم گرفته بود که افغانستان برای منافع آمریکا ضروری نمی‌باشد اما در سال ۲۰۰۱ میلادی کاملاً قضیه رنگ دیگری به خود گرفت و ایالات متحده آمریکا با تعدادی از شرکای ناتو به بهانه مبارزه با تروریسم به افغانستان حمله کردند و بیست سال مکمل روابط مردم و کشور افغانستان را تحت سلطه خود قرار دادند که نتیجه بر آن شد تا با بی‌شرمی کامل قرار را به

فرار ترجیح دهند. اما روابط روس‌ها با افغانستان پیشینه تاریخی زیاد دارد و هم‌چون سایر قدرت‌ها برای نفوذ و حضور و همچنان استفاده از خاک افغانستان در برابر قدرت‌های وقت برقرار بوده است.

روس‌ها بلانوبه به کمک‌های اقتصادی، آموزش و پرورش، برق و آب و حتی اردو، شروع به نفوذ در افغانستان کردند (انقباد پیمان نازی و شوروی در بین سال‌های ۱۹۳۹ تا ۱۹۴۲ میلادی، حمله احتمالی شوروی به هند بریتانیوی از طریق افغانستان زمینه را مساعد ساخته بود و گام به گام منجر به تعرض نظامی شوروی در سال ۱۹۷۹ میلادی به افغانستان گردید).

اما روابط افغانستان با کشورهای همسایه پیشینه خاصی ندارد، چون هند و پاکستان قبلاً از مستعمرات بریتانیا بودند و کشورهای آسیای مرکزی چندی پیش نیست که با افغانستان روابط دارند. روابط با کشور ایران نیز شامل همین پیشینه‌ها می‌گردد. امارت اسلامی افغانستان بعد از فتح همواره کوشیده است تا بر اساس سیاست متوازن و اقتصادمحور روابط خود را با کشورهای منطقه و جهان به منظور اعتمادسازی و هماهنگی برای همکاری‌های بیشتر منطقه‌ای مشترک در موضوعاتی مختلف و مناسب با شرایط کنونی برقرار کند. خلاصه اینکه تاریخ‌نگاران نوشته‌اند، که گام‌های نخست برای تأمین، تحکیم و گسترش روابط افغانستان با کشورهای جهان از سفرهای حاکم وقت (۱۹۱۹ تا ۱۹۲۹ میلادی) به ایران، مصر، اتحاد شوروی و شماری از کشورهای اروپایی برداشته شده است. افغانستان در جریان جنگ سرد و در کشمکش‌های جهانی برای حفظ قدرت، سیاست بی‌طرفی را اتخاذ کرد که یک سیاست خوب، متوازن و استوار به زندگی مسالمت‌آمیز بود. آهسته‌آهسته در کنار گسترش روابط با روس‌ها، روابط افغانستان با کشمکش‌های کشورهای

وروابط افغانستان با آنها است. با توجه به این موضوع که کشورها در روابطشان با یکدیگر براساس "سیاست قدرت" عمل می‌کنند، می‌توان مدعی شد که در صحنه نظام بین‌المللی بازی (قدرت) و (اصالت) جریان دارد؛ زیرا بیش از دو قرن است که داشتن موقعیت استراتژیک، افغانستان را به محور توجه رقابت قدرت‌های بزرگ مبدل کرده است.

این امر خود بر نوع نگاه افغان‌ها نسبت به جهان و روابط بین‌المللی تأثیر به‌سزایی داشته است. امید با توجه به موقعیت استراتژیک افغانستان در تعیین سرنوشت سیاست خارجی و روابط افغانستان با کشورهای قدرت‌مند، زمینه مباحث و تفاهم در سطح ملی و بین‌المللی هموار گردد.

منابع:

- ۱- پاولادا، ۲۰۰۶، مرکز مطالعات استراتژیک وزارت امور خارجه. کشور افغانستان و ایالات متحده،
- ۲- راسخون، ۱۳۸۶، رهیافتی به علم و سیاست. اصول و مبانی روابط بین‌الملل،
- ۳- عمر، ۱۳۹۷، مرکز مطالعات استراتژیک. سیاست خارجی افغانستان در صد سال گذشته،
- ۴- غبار، افغانستان در مسیر تاریخ. جلد دوم،
- ۵- خاوری، مظفر، ۱۳۹۰، مرکز مطالعات استراتژیک. امکان‌پذیری سیاست خارجی افغانستان.

همسایه بهتر گردید، چون سیاست خارجی افغانستان در صد سال گذشته کار سختی بود (باید تعادلات حفظ می‌شد). انعقاد قراردادهایی نظامی و تجاری با کشورهای آلمان، ایتالیا و آمریکا و اشتراک افغانستان در یک ائتلاف منطقه‌ای با کشورهای ایران، ترکیه و عراق قابل مکتب است، اما اکثر روابط ما با کشور همسایه پاکستان، قناعت‌بخش نبوده است.

در زمان اشغال کشور توسط روس‌ها (اتحاد جماهیر شوروی سابق) بیش‌تر از یک دهه سیاست خارجی افغانستان دنباله‌رو شرق و وابسته به اتحاد شوروی بود. در جریان جنگ‌های داخلی، افغانستان سیاست خارجی مدونی نداشت و متأثر از جنگ‌های داخلی و تنها با کشورهای محدود منطقه چون هند، ایران، ترکیه و کشورهای آسیای میانه خلاصه می‌گردد. در جریان بیست سال اشغال کشور از سوی آمریکا و متحدانش، مجدداً روابط افغانستان تحت الشعاع قرار گرفت که در ظاهر، روابط خوب با اکثر کشورهای جهان برقرار بود. اما خوشبختانه جهاد دلیرانه مردم افغانستان، رهبری سالم امارت اسلامی در طول بیست سال گذشته، توانست منجر به شکست بیش‌زمانه نظامی آمریکا و فرار چهره‌هایی به ظاهر افغان آمریکایی گردد.

برنامه‌های خصمانه و اسلام ستیزانه دولت آمریکا و عوامل‌شان در کشور عزیز ما نقش بر آب شد، مردم مجاهد و آزادمنش افغانستان یکبار دیگر جایگاه خویش را منحیث یک کشور مستقل و آزاد در سطح جهان دوباره یافتند و روابط‌شان را به‌اساس مبانی اسلامی و شرعی احیا نمودند. تجارب تاریخی افغانستان در مواجهه با بازیگران مهم نظام بین‌المللی و شکل‌گیری تحولات سیاسی این کشور براساس تغییرات خط‌مشی قدرت‌های بزرگ بیانگر اهمیت موضوع سیاست خارجی

د ژباړې ارزښت

عظيم الله

له يوې ژبې څخه بلې ژبې ته د کيسو، مفاهيمو، تجربو او پوهې ليرد ته ژباړه ويل کيږي. ژباړه د هغو وگړو يا ملتونو تر منځ کلتوري او فرهنگي اړيکه ده، چې د بيلابيلو ژبو ويونکي وي، ژباړه د اندونو، غوښتنو، کيسو، هنرونو، علمونو او نورو د ليرد لپاره يوه اغيزناکه وسيله ده، چې د يوې ژبې له ويونکو څخه بلې ژبې ويونکو ته ليردول کيږي.

ژباړه د دوو ژبو تر منځ د تړون لړۍ ده، چې په دې لړ کې د ژباړن يوه سترگه اصلي ژبې او بله سترگه يې د ژباړې ژبې ته وي او له همدې لارې ژباړن د دواړو ژبو تر منځ د پل مانا لري.

ژباړې ته ځينې پوهان د علم په سترگه گوري او ځينې نور يې بيا هنر بولي، د پوهانو له انده دا د دواړو ژبو تر منځ د ښه کيفيت تفسير دی، هغه داسې که څوک يوه ژباړه د ژبې له هنر څخه پرته وچ پر وچه يانې يوازې دومره وکړي، چې د ژباړې ژبې لوستونکي پرې پوه شي او يوازې متن يا مطلب بلې ژبې ته اړول شوی وي، دا پوهنه ده او د يو مطلب يا متن ژباړه په داسې ډول وشي، چې هم د ژباړل شوې ژبې وگړي پرې پوه شي او هم په ژباړه کې د کلتور، دود او ژبې لوړاوي ته پام وشي او د متن د اړولو تر څنگ د ژبې د نثر خوږوالی هم پام کې نيول شوی وي هنر بلل کيږي.

اسلام او ژباړه

د اسلامي اثارو د ژباړې وياړ د عباسيانو کورنۍ ته ورپه برخه دی، دې کورنۍ په ډير دقت، جدیت او ښه ډول سره ژباړه کوله، په تېره بيا د دې کورنۍ دوهم خليفه چې له پوهې او ادب سره يې ځانگړې مينه درلوده. دی د پوهو کسانو په لټه کې و او تل يې غوښتل، چې د ژباړې له لارې نړۍ ته په زړه پورې گټور اثار وړاندې کړي، چې د اسلامي کلتور او علم لمن ورسره اړته او پراخه شي.

د عباسي دورې نورو مشرانو هم ددې خليفه لار ونيوله، او د مامون نوم د ژباړې په برخه کې د يادونې وړ دی. مامون د کلاسيکو اثارو د ژباړلو لپاره ډېر څه کړي او نور ليکوالان يې تر هر څه ډير ژباړې ته هڅول، د عباسي مشرانو هڅې ددې لامل شوې، چې د اسلامي نړۍ علمي ژوند پراختيا ومومي.

لومړۍ ژباړه په سرياني ژبه کېدلې خو، په همدې دوره کې په عربي ژبه هم ژباړه په ډېر دقت سره شروع شوه، حنين بن اسحاق (۸۷۷م-م) پر خپلې مورنۍ ژبې سربېره په عربي، پهلوي او يوناني ژبو هم پوهېده، ده به ژباړل شوي کتابونه له اصلي متن سره کتل او تېروتنې به يې ورسمولې.

افغانستان او د ژباړې شاليد

د ژباړې د اوج دوره د رنسانس دوره ده، چې په دې دوره کې د هر هېواد او هرې ژبې ويونکو د نورو پرمختللو او علمي ژبو څخه خپلو ژبو ته د ژباړې بهير په چټکتيا سره روان کړی و، او د لومړي ځل لپاره د (رابرت) په نوم يوتن د ۱۱۴۱-۱۱۴۳ م کلونو کې قرانکریم په لاتيني ژبه وژباړه.

په افغانستان کې د ژباړې پيل د ديارلسمې هجري پېړۍ په لومړيو کې د اروپايي ژبو په ځانگړې توگه انگليسي- څخه وشو او د امير شيرعلي خان دواکمنۍ پر مهال د قاضي عبدالقادر په لاس ځينې پوځي يا عسکري نومونه او القاب پښتو ژبې ته وژباړل شوي.

د سراج الاخبار د لومړۍ گڼې له خپرېدو وروسته مولوي عبدالروف کندهاري، مولوي محمد سرور او واصل کندهاري له عربي ژبې څخه، حاجي باثني غلام نقشبند له ترکي ژبې څخه او عبدالرحمن بيک، عبدالرحيم بيک او منشي—حيدر علي له اردو ژبې څخه ژباړې وکړې.

د ژباړې ډولونه

د ژباړې د ډولونو په اړه ادب پوهانو بېلا-بېل نظرونه وړاندې کړي؛ ځينو د محتوا او موضوعاتو، ځينو د وسايلو او ځينو نورو بيا د ژباړې د حجم او د ژباړې د طرز له مخې په ډولونو ويشلې، ډيری ادب پوهان په دې تقريبا همغږي دي، چې ژباړه يې په لويه کي په دوو ډولونو (ماشيني او انساني) ژباړو ويشلې او بيا يې دواړه په نورو برخو ويشلې.

۱: ماشيني ژباړه؛

د کمپيوټر او انټرنېټ په رامنځته کېدو سره نړۍ په بيلابيلو برخو کې پرمختگونه کړي دي، ژباړه هم له دې مثبتې اغيزې برخمنه شوي او کابو نيمه پېړۍ پخوا داسې سافټوويرونه جوړ شول، چې په خپلکاري ډول ژباړه ترسره کوي، دا سېسټمونه په لومړيو کې ډير ساده خو؛ اوس دومره پرمختللي شوي، چې په يوه دقيقه کې ان په زرگونو پراگر اپونه ژباړلی شي، چې په دريو ډولونو ژباړه ترسره کوي.

الف: د کنټرول شويو سېسټمونو پر مټ ژباړه

ب: د کمپيوټر په مرسته ژباړه

ج: بشپړ سېسټم اتوماتيکه (خپلکاره) ماشيني ژباړه

۲: انساني ژباړه

هغې ژباړې ته ويل کيږي، چې د انسان له خوا د خپلو ټولو امکاناتو په کارولو سره سرته رسيږي، يانې د لومړنۍ ژبې ټول متن په خپل واک کې اخلي او بڼه يې لولي تر لوستلو وروسته يې موخنۍ ژبې ته اړوي. دا ژباړه بېلا-بېل ډولونه لري:

الف: د ژبې له پلوه ژباړه

۱: گړنۍ (شفاهي) ژباړه. ۲: ليکلنۍ ژباړه. ۳: له بهرنۍ ژبې څخه کورنۍ ژبې ته ژباړه.

۳: له بهرنۍ ژبې څخه کورنۍ ژبې ته ژباړه. ۴: له کورنۍ ژبې بهرنۍ ژبې ته ژباړه.

۵: له بهرنۍ ژبې بهرنۍ ژبې ته ژباړه. ۶: له کورنۍ ژبې کورنۍ ژبې ته ژباړه.

ب: د موضوع له پلوه ژباړه

۱- د علمي موضوعاتو ژباړه. ۲- د تخنيکي موضوعاتو ژباړه.

۳- د کلتوري موضوعاتو ژباړه. ۴- د سوداگريزو موضوعاتو ژباړه.

۵- د مطبوعاتي موضوعاتو ژباړه.

۶- د سياسي او ډيپلوماتيکو موضوعاتو ژباړه. ۷- د حقوقي موضوعاتو ژباړه. ۸- د اداري موضوعاتو ژباړه.

خو په ټوليزه توگه ډېرو پوهانو ژباړه په درېو ډولونو ويشلې:

۱- ټکي په ټکي يا تحت لفظي ژباړه. ۲- اصطلاحي يا مانايي ژباړه. ۳- آزاده ژباړه.

د ژباړې جوړښت:

په ژباړه کې بايد ژباړن لاندې دوو ټکو ته ډېر پام وکړي:

۱- د اصلي متن مفهوم او پيغام موندل. ۲- د اصلي متن د ليکوال سبک موندل.

دا دوه خيزونه که ترلاسه شي؛ نو معنی دا، چې ژباړن به د متن په بشپړ ژباړلو بريالی شوی وي. په لومړۍ برخه کې بايد د اصلي متن مفهوم په اصلي ډول بلې ژبې ته وليږدول شي او په دوهمه برخه کې بايد ژباړن د اصلي ليکوال سبک ولولي او ويې پېژني، ترڅو داسې ونه شي، چې عاميانه لهجې ته د لوستي ژبه ورکړي او کومېدي متن ته تراژيدي بڼه ورکړي.

ژباړن د پورته دوو ټکوو له ترلاسه کولو وروسته مکلف دی، چې لاندې پوښتنو ته ځواب پيدا کړي:

۱: ايا د اصلي متن مفهوم رسول شوی؟

۲: ايا د اصلي ليکوال لحن خوندي پاتې دی؟

۳: ايا د اصلي متن ځانگړې او متناسبه ژبه موندل شوې؟

۴: ايا ژباړه کې د انډول په توگه کره او دقيقې کلمې ټاکل شوي؟

۵: ايا د لومړۍ ژبې گرامر په پام کې نيول شوی؟

۶: ايا د جملو په اړولو کې د اصلي ليکوال د کلام اوږدوالی ساتل شوی؟

۷: ايا د ليکنې يا د ليکوالۍ نخښو ته پوره ارزښت ورکړل شوی؛ يانې په خپل ځای کارول شوي؟

د ژباړې بنسټونه:

ليکوال بايد د ژباړې پر مهال لاندې ټکي په پام کې ونيسي:

۱: اصلي متن دې د ټوليز درک او اصلي فهم لپاره دوه يا درې ځلي ولوستل شي.

۲: د هغو لغتونو په مانا، چې نه پوهيږي، هغه بايد نوټ کړي او پيچلې جملې بايد په وړو جملو تجزيه شي، چې ژباړن اصلي مانا ته ورسېږي.

۳: د لغتونو لپاره دې د هغې ژبې قاموس وگوري، د نومونو، تاريخونو او نورو حقيقتونو د پوهېدو لپاره دې اړوند اثرونو ته مخه وکړي.

۴: د هرې کلمې اړوند دې اصلي مانا ترلاسه کړي.

د ژباړې پړاوونه:

د ژباړې فن درېيو خيزونو ته اړتيا لري:

۱: په مورنۍ ژبه لاسبري؛

۲: په بهرنۍ ژبه لاسبري؛

۳: د دواړو ژبو گرامري توپيرونو پېژندنه؛

څوک بايد ژباړه وکړي؟

په ټوله نړۍ کې د ژباړې لپاره منظمې ادارې او ټولنې شته، چې ارزښتمن کتابونه راټولوي او ژباړونکي يې د خپلې پوهې، مينې او ذوق سره سم ځانته موضوع ټاکي او بيا يې ژباړي. په ټوله کې بايد ژباړونکی لاندې ټکي په پام کې ونيسي:

۱: د ژباړې له موضوع سره پوره بلدتيا: د ښې ژباړې لپاره بايد ژباړن له ژباړل کېدونکې موضوع سره بلدتيا ولري، په

همدې اړه د لويديځې نړۍ يو انديال ليکلي: ((د کوم ژباړن پوهه، چې له اصلي ليکوال څخه ډېره نه وي په ژباړه دې لاس نه پورې کوي)).

۲: د مبدا او مقصد ژبې د اصطلاحاتو سره پوره بلدتيا او اشنايي: اصولا په هره برخه کې ځينې داسې قراردادونه شته، چې د همغې ژبې ويونکي پر همغه اصطلاح پوهيږي او په عين حال کې بنيادي د بلې ژبې ويونکي پرې پوه نشي، ژباړن بايد د دواړو ژبو په اصطلاحگانو پوه وي او د هغو په اړه پوره معلومات ولري. ځکه، چې د اصطلاح گانو ټکي پر ټکي ژباړه مانا نه ورکوي.

۳: په ژباړه کې د امانت مراعاتول (له هر ډول کمښت او ډېرښت څخه ځان ژغورل).

۴: له منل شوي قاموس څخه گټه اخيستنې او پر خپلې حافظې له اعتبار کولو څخه ډډه: له يو ښه او وړ قاموس څخه گټه اخيستل، د ژباړې د اساساتو په لړ ليک کې ځان ښکاره کوي، ژباړونکي بايد له هغه څخه په هر ستونزمن لغت کې گټه واخلي، نه دا؛ چې يوازې په خپلې حافظې متکي وي او يوازې د متن بشپړونکي وي.

د ژباړې ارزښت

له کله؛ چې انسانان په سيمو، قبيلو او ژبو تقسيم شوي، له هماغه وخت راهيسې انسانانو د ښه ژوند جوړولو لپاره په ژباړې پيل کړی دی. کله به؛ چې له يوې سيمې څخه بلې ته قافلې تللې نو دوی به له راتگ وروسته د هغو خلکو د دين، کلتور، ژوند، ادابو، وسايلو، لباسونو او نورو په اړه د خپلو سيمو خلکو ته کيسې کولې او ځينې رواجونه به، چې د ټولنې له نبض سره برابر و خپلو ټولنو ته به يې انتقالول، د کومو وسايلو د جوړولو لپاره به؛ چې زده کړې ته اړتيا وه، نو بيا به يې ځينې ځيرک خلک د زده کړې لپاره هلته استول تر څو؛ دوی هم د وسايلو د جوړولو تخنيک زده کړي.

د ورسته پاتو ټولنو د پرمختگ لپاره ژباړه يوازينۍ وسيله ده؛ څو له پرمختللو ټولنو سره ځان برابر کړي او خپلو ځانونو ته هغه سهولتونه جوړ کړي، چې د پرمختللو هېوادونو وگړي ترې برخمن دي. که د لويديځو هېوادونو د پرمختگ سرچينې مطالعه شي نو؛ په ډېرو کې به يې د اسلام تومنه تر سترگو شي، لويديځ هغه مهال پرمختگ وکړ، چې شرق د پوهانو کتابونه او علوم يې خپلو ژبو ته وژباړل مثلا که د هر هېواد اقتصادي سياست او قوانين وکتل شي نو ضرور به يې د حضرت عمر رض له قانون څخه پکې گټه اخيستې وي.

د ژباړې تاريخ تر هغه ځايه غځولای شو، چې د دوو ژبو ويونکو سره ليدلي دي، او يو له بل سره يې د خبرو اترو د ليرد- راليرد اړتيا د لوده، ژباړې د ليک له پيدايښت سره خپل ارزښت جوت کړی او زرگونه کلونه وړاندې داسې ليکونه شتون لري، چې په هماغه وخت کې نورو ژبو ژباړل شوي دي.

د لويديځې نړۍ لومړۍ ژباړه د هومر (اوديسه) ژباړه ده، چې په ۲۴۰ م کال کې د ليويوس اندريکوس (رومي شاعر) په مرسته ترسره شوې ده. تر دې وړاندې ژباړه په شفاهي ډول وه، چې روحانيونو به په تورات پوهېدو لپاره عام وگړي ميدانونو ته راټولول او پېچلي موضوعات به يې د هغوی په ژبه ورته روښانه کول.

اخځليکونه

۱- ستانکزی، رفيع الله: د ژباړې فن، صميم خپرندوی ټولنه، ننگرهار: ۱۳۸۶ لمريز. ۲- صالح، صالح محمد: پښتو او د ژباړې اړتيا، بڼوا فرهنگي ټولنه، کندهار: ۱۳۸۳ لمريز.

۳- صفوي، ډاکټر کورش: هفت گفتار درباره ترجمه، تهران: اووم چاپ، ۱۳۷۱ لمريز. ۴- نيازی، شهسوار سنگروال: د پښتو ادبياتو معاصر تاريخ، پېښور: ۱۳۷۵ لمريز.

۵- معروف، ډاکټريحي: فن ترجمه، د ايران ملي کتابتون، تهران: ۱۳۸۴ لمريز. ۶- بېلابېلې انټرنېټي پاڼې.

اقتصاد در سایه ثبات سیاسی: تحلیل پروژه‌های بزرگ پس از استقرار امارت اسلامی

فرزاد «عیار»

ایفای نقش کند. این موقعیت ژئوپولیتیکی، اگر با ثبات پایدار سیاسی و امنیتی همراه شود، می‌تواند افغانستان را به یکی از مراکز مهم ترانزیتی و تجاری منطقه تبدیل کند. در نهایت، می‌توان گفت که امارت اسلامی با تأکید بر ثبات و امنیت، بستر مهمی را برای آغاز یک فصل جدید اقتصادی در افغانستان فراهم ساخته است؛ فصلی که در آن توسعه پایدار، کاهش فقر، و اشتغالزایی می‌توانند اهداف قابل دسترسی باشند.

ثبات سیاسی به عنوان مقدمه‌ای برای شکوفایی اقتصادی نقش حیاتی و انکارناپذیری در توسعه پایدار کشورها ایفا می‌کند. تجربه‌ی کشورهای مختلف جهان نشان داده است که بدون وجود امنیت و انسجام سیاسی، سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی تمایل چندانی برای ورود به پروژه‌های اقتصادی و زیربنایی نخواهند داشت. در چنین شرایطی، هزینه‌های ناشی از ناامنی، بی‌ثباتی تصمیم‌گیری و عدم پیش‌بینی‌پذیری اوضاع، انگیزه‌های اقتصادی را تضعیف می‌کند.

در افغانستان نیز، پس از سال‌ها منازعه‌ی مسلحانه و ناآرامی‌های سیاسی، تسلط کامل امارت اسلامی بر سراسر کشور، فصل جدیدی از ثبات را رقم زده است. این تحول موجب کاهش چشمگیر درگیری‌های نظامی و بهبود وضعیت امنیتی در جاده‌ها و مسیرهای ارتباطی شده است. بسیاری از مناطقی که پیش از این به دلیل تهدیدهای امنیتی قابل دسترسی نبودند، اکنون به روی سرمایه‌گذاران و نهادهای اجرایی باز شده‌اند.

در نتیجه، زمینه برای اجرای پروژه‌های زیربنایی در حوزه‌های مختلف مانند راه‌سازی، برق، آبرسانی، معادن و کشاورزی بیش از پیش فراهم شده است.

تحولات سیاسی در هر کشور تأثیر مستقیمی بر اقتصاد آن دارد. افغانستان نیز از این قاعده مستثنا نیست.

پس از استقرار امارت اسلامی در سال ۱۴۰۰ هجری شمسی (۲۰۲۱ میلادی)، تغییراتی جدی در ساختار حکومتی و سیاستگذاری‌های اقتصادی رخ داد. اگرچه این تغییرات با چالش‌هایی همراه بود، اما یکی از نکات قابل تأمل، تمرکز بر ثبات سیاسی و امنیتی به عنوان بستر توسعه اقتصادی است.

امارت اسلامی با تأمین امنیت در تمام ولایات کشور، زمینه‌ای را فراهم کرده است که در آن پروژه‌های بزرگ اقتصادی بتوانند بدون موانع عمده‌ی امنیتی آغاز یا تکمیل شوند. برای نخستین بار پس از دهه‌ها جنگ، بسیاری از مناطق دورافتاده که پیش از این در کنترل حکومت مرکزی نبودند، اکنون تحت اداره‌ی واحدی قرار گرفته‌اند که این امر زمینه‌ی بهتری برای سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی فراهم آورده است.

همچنین، امارت اسلامی با تلاش در جهت جلوگیری از فساد اداری و ساده‌سازی روند اداری، کوشیده است تا فضای اعتماد میان تجار، سرمایه‌گذاران و حکومت را تقویت کند. اجرای پروژه‌هایی مانند تمدید خط آهن، استخراج منابع معدنی، و بازسازی زیرساخت‌های کلیدی کشور، از جمله نشانه‌هایی هستند که حاکی از تمرکز حکومت بر رشد اقتصادی و استفاده از منابع طبیعی در جهت منافع ملی است.

در عین حال، برخی نشانه‌ها از بهبود روابط اقتصادی با کشورهای همسایه و منطقه نیز دیده می‌شود؛ چنانکه افغانستان در تلاش است تا به عنوان یک گذرگاه اقتصادی میان آسیای مرکزی، جنوب آسیا و خاورمیانه

دولت می‌تواند با استفاده از این فرصت، با برنامه‌ریزی دقیق و ایجاد چارچوب‌های حقوقی شفاف، اعتماد سرمایه‌گذاران را جلب کرده و زیرساخت‌های حیاتی کشور را توسعه دهد. این روند، در صورت تداوم، می‌تواند به رشد اشتغال، افزایش درآمد ملی و بهبود سطح زندگی مردم منجر شود و بدین گونه، ثبات سیاسی به موتور محرک اقتصاد ملی تبدیل گردد.

۱: پروژه‌های کلان اقتصادی پس از ۲۰۲۱

پروژه تاپی (TAPI) که مخفف ترکمنستان-افغانستان-پاکستان-هند است، یکی از مهمترین پروژه‌های انرژی در سطح منطقه به‌شمار می‌رود که هدف آن انتقال گاز طبیعی ترکمنستان به کشورهای پاکستان و هند از طریق خاک افغانستان است. این پروژه نه تنها از لحاظ اقتصادی، بلکه از نظر ژئوپلیتیکی نیز اهمیت فراوانی دارد، چرا که می‌تواند به‌عنوان یک پل ارتباطی برای همکاری‌های منطقه‌ای عمل کند و به ثبات و توسعه کشورهای مسیر پروژه کمک نماید.

طول این خط لوله حدود ۱۸۱۴ کیلومتر است و ظرفیت انتقال سالانه آن حدود ۳۳ میلیارد متر مکعب گاز طبیعی پیش‌بینی شده است. افغانستان در این پروژه نقش کلیدی دارد، چرا که بیش از ۷۰۰ کیلومتر از لوله از خاک این کشور عبور می‌کند. هم‌چنین با اجرای کامل این پروژه، افغانستان سالانه از محل ترانزیت گاز درآمد قابل توجهی به دست خواهد آورد و فرصت‌های شغلی بسیاری نیز برای مردم محلی ایجاد خواهد شد.

امارت اسلامی افغانستان بارها بر تعهد خود نسبت به تأمین امنیت و فراهم‌سازی شرایط مناسب برای اجرای پروژه تاپی تأکید کرده است. این اظهارات، به‌ویژه در دیدارها و مذاکرات با مقامات ترکمنستان و سایر

طرف‌های دخیل در پروژه، به‌طور رسمی اعلام شده است. از سرگیری فعالیت‌های فنی، نقشه‌برداری و گفتگوهای چندجانبه، نشان‌دهنده عزم جدی حکومت افغانستان برای بازگرداندن اعتماد سرمایه‌گذاران و پیشبرد این طرح حیاتی است.

در صورتی که شرایط امنیتی و سیاسی مساعد باقی بماند، پروژه تاپی می‌تواند به‌عنوان یک نمونه موفق از همکاری منطقه‌ای در راستای توسعه پایدار و تأمین انرژی عمل کرده و به تقویت روابط میان کشورهای عضو پروژه کمک کند.

۲: استخراج معادن

در افغانستان، به‌ویژه در شرایط جدید پس از استقرار امارت اسلامی، استخراج معادن می‌تواند نقطه‌عطفی در رشد اقتصادی و توسعه زیرساخت‌های کشور باشد. منابع معدنی سرشار چون لیتیوم، مس، طلا و آهن، که در جهان تقاضای بالایی دارند، فرصت بی‌نظیری برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی، افزایش اشتغال و ارتقای سطح زندگی مردم فراهم می‌کنند.

فعال‌سازی مجدد پروژه‌هایی مانند مس عینک نشان‌دهنده بازگشت اعتماد سرمایه‌گذاران و آغاز فصل نوینی از بهره‌برداری اصولی و سودمند از ثروت‌های زیرزمینی کشور است. امضای قرارداد با شرکت‌های معتبر چینی و محلی می‌تواند به انتقال دانش فنی، افزایش ظرفیت‌های فنی و تخصصی داخلی و رشد صنعت معدن کاری منجر شود. در صورت مدیریت شفاف و منافع‌محور، این معادن می‌توانند به موتور محرک‌های برای اقتصاد ملی تبدیل شوند و نقش مهمی در خودکفایی افغانستان ایفا کنند.

هم‌چنین، توسعه معادن نه تنها به بهبود وضعیت اقتصادی کمک می‌کند، بلکه می‌تواند زمینه‌ساز تقویت

روابط بین المللی، بهبود امنیت محلی از طریق اشتغال زایی، و تثبیت بیشتر نظم اجتماعی شود.

۳: توسعه بندهای آب

توسعه بندهای آب در کشور نه تنها یک گام مهم در راستای توسعه زیرساخت هاست، بلکه پیامدهای مثبت متعددی در زمینه های اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی به همراه دارد. پروژه هایی مانند بند کجکی، شاه توت و دهله، نقش کلیدی در مدیریت پایدار منابع آبی ایفا می کنند و زمینه را برای شکوفایی بخش های مختلف کشور فراهم می سازند.

نخست: این بندها منبع پایداری برای تولید انرژی برق آبی فراهم می کنند. برق حاصل از این پروژه ها، وابستگی به سوخت های فسیلی را کاهش داده و به تامین انرژی پاک، ارزان و تجدیدپذیر کمک می کند. این امر نه تنها به کاهش آلودگی های زیست محیطی می انجامد، بلکه زمینه ساز توسعه صنعتی در مناطق مختلف نیز خواهد بود.

دوم: مدیریت منابع آب از طریق این بندها امکان ذخیره سازی و توزیع عادلانه آب را در فصول مختلف سال فراهم می سازد. این موضوع به ویژه در شرایط اقلیمی خشک و نیمه خشک کشور، اهمیت بسزایی دارد و می تواند از بحران های کم آبی در آینده جلوگیری کند.

سوم: با افزایش دسترسی به آب قابل استفاده، ظرفیت کشاورزی در مناطق مختلف به طرز چشمگیری رشد خواهد کرد. این مسأله نه تنها به خود کفایی غذایی کشور کمک می کند، بلکه زمینه اشتغال زایی، کاهش مهاجرت روستایی و بهبود سطح معیشت کشاورزان را نیز فراهم می آورد.

در مجموع، این پروژه ها گامی اساسی در جهت توسعه پایدار، توانمندسازی جوامع محلی و ایجاد آینده ای

روشنتر برای نسل های آینده محسوب می شوند.

۴: بازسازی و توسعه زیرساخت ها

بازسازی و توسعه زیرساخت ها از جمله مراحل مهم در روند بهبود وضعیت اقتصادی و اجتماعی یک کشور به شمار می رود. در سال های اخیر، تلاش هایی برای ترمیم جاده ها، گسترش شبکه های برق، آب، بهبود دسترسی به خدمات صحتی و آموزشی در مناطق مختلف افغانستان صورت گرفته است. این اقدامات می توانند نقش مؤثری در ایجاد فرصت های شغلی، افزایش رفاه عمومی و تقویت زیرساخت های ملی داشته باشند. هر چند چالش هایی همچون کمبود منابع و نیاز به تخصص فنی همچنان پابرجاست، اما ادامه این روند می تواند زمینه ساز ثبات و توسعه پایدار در کشور گردد.

۵: نقش همکاری های منطقه ای

امارت اسلامی تلاش دارد روابط خود را با کشورهای همسایه مانند چین، ایران، پاکستان، ترکمنستان، و روسیه تقویت کند. ایجاد مشارکت های اقتصادی با این کشورها، می تواند افغانستان را از انزوای خارج کرده و به عنوان شریک مهم منطقه ای معرفی کند.

نتیجه گیری

ثبات سیاسی پس از استقرار امارت اسلامی، علی رغم نقدها و چالش ها، فضا را برای آغاز و اجرای پروژه های بزرگ اقتصادی مهیا کرده است. این فرصت بی سابقه اگر با شفافیت، مدیریت حرفه ای و تعامل مثبت با جامعه جهانی همراه باشد، می تواند افغانستان را از یک اقتصاد بحران زده به یک اقتصاد مبتنی بر منابع و ترانزیت تبدیل کند.

خاطراتی از زندان

حافظ شاهولی

مردم مجاهد و متدین افغانستان به خوبی می دانند که حضور آمریکایی ها در کشور ما نه برای آبادانی، بلکه به هدف ایجاد تفرقه، غارت منابع طبیعی، و خاموش ساختن صدای ایمان و غیرت مردم مسلمان ما بود. آنان جوانان متدین ما را یا به شهادت می رساندند و یا به زندان می انداختند.

چنانکه خداوند متعال در قرآن کریم می فرماید: "يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَهُمْ" ترجمه: یعنی کافران پسران مؤمنان را می کشتند و دخترانشان را زنده نگه می داشتند.

آمریکایی ها نیز چنین می کردند؛ جوانان مؤمن و باایمان این سرزمین را شهید می کردند یا اینکه به اسارت می بردند. من نیز یکی از همان اسیرانی بودم که به مدت ده سال در زندان های هرات و بگرام به بند کشیده شدم.

خاطره ای از زندان هرات

روز نخست، مأمورین امنیت ملی ولایت هرات، مرا در ساحه ای کمپ مسلخ بازداشت کردند. بیست و یک روز تمام، مورد شکنجه های سخت و وحشیانه قرار گرفتم. پس از این دوران دردناک، مرا به زندان مرکزی هرات انتقال دادند و در سلولی تاریک و گنبدی شکل محبوس ساختند؛ جایی هراس انگیز که حتی شب و روز را از هم تشخص نمی توانستیم.

پس از یک ماه، ما را برای تفتیش وسایل از سلول بیرون کشیدند. به دلیل شرایط غیربهداشتی، پوست بدنمان به شدت خارش گرفته بود و مانند بیماران مبتلا به فیس (جرب) شده بودیم، اما هیچ گونه رسیدگی یا درمانی صورت نمی گرفت.

روزی پدر پیر و مهربانم به ملاقاتم آمد. همین که چشمش به من افتاد، از شدت ناراحتی و دلسوزی، نعره ای بلند کشید و من هم بغض شکستم و به گریه افتادم. صحنه ای سوزناک و تکان دهنده بود. اما سربازان ظالم، پدرم را با چشمان گریان از کنارم دور کردند.

پس از آن دیدار سوزناک، مرا دوباره به همان گنبد تاریک و وحشتناک بردند. تا دو روز، گریه ام بند نمی آمد. هر بار که صحنه ای اشک ریختن پدرم در برابر چشمانم تداعی می شد، دل و جانم از هم می پاشید.

پس از مدت زیادی، باز هم پدرم، اینبار به همراه مولوی محمد خان، به دیدارم آمدند. وقتی مرا دیدند، همان واقعه ای گریان تکرار شد. مولوی صاحب در حالی که اشک می ریخت، با صدای لرزان گفت: «إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ». با تعجب پرسیدم: «مولوی صاحب، چرا چنین گفتید؟»

در حالی که به زحمت خود را کنترل می کرد، پاسخ داد: «بی اختیار از دهانم بیرون شد، وقتی که تو را با آن روی زرد و بدن خشک و نحیف دیدم. مرا ببخش!» و باز هم مرا به همان سیاه چال تاریک بازگرداندند.

مدتی بعد، مازندانی ها که دیگر از ظلم و بدرفتاری عساکر به ستوه آمده بودیم، تصمیم گرفتیم که اعتصاب کنیم. همانگونه که در مثل آمده است: «به تنگ آمد، به جنگ آمد.»

تمام زندانی ها یک صدا و برای یک هفته دست به اعتصاب غذایی زدند. نه نانی خوردیم و نه آبی نوشیدیم. در پاسخ به این حرکت، مدیر ظالم زندان هرات به نام مجید خان، دستور داد که بر سر زندانیان گاز شیمیایی پاشیده شود.

عساکر بی‌رحم نیز چنین کردند. لحظه‌ای نگذشت که تمام بند پر از گاز شد و همه بیهوش بر زمین افتادند. سپس عساکر وارد بند شدند و همه‌ی بی‌هوشان را بیرون کشیدند. هشتاد تن از سر کرده‌های این حرکت را از جمله خودم برای «جزا» جدا ساختند. روزها شکنجه می‌شدیم؛ از جمله با برق به ما شوک وارد می‌کردند. سپس ما را به بلاکی موسوم به «بلاک جزایی‌ها» منتقل کردند.

طرح فرار از زندان

در آن بلاک، پس از مدتی با دیگر سرگروه‌ها تماس برقرار کردیم و تصمیمی گرفتیم که برای همیشه از آن جهنم نجات یابیم. قرار شد در میان خانه‌های چوبی بلاک ۲، تونلی حفر کنیم و از طریق آن فرار کنیم. عملیات کندنکاری این تونل، هشت ماه تمام به طول انجامید.

وسایلی که در اختیار داشتیم، ابتدایی و محدود بودند: کلنگ، سنگپرس برقی، و بیلچه‌های کوچک. کانکریت را با سنگپرس برش می‌دادیم و با کلنگ و بیلچه، خاک را می‌کندیم. خاک‌ها را در جیب‌هایمان پنهان کرده و شب‌ها به جوی فاضلاب داخل بلاک می‌ریختیم. هدف ما رسیدن به زیرزمینی قدیمی بود که سال‌ها بود کسی به آن وارد نشده بود. وقتی به زیرزمین رسیدیم، کار آسانتر شد. با جدیت ادامه دادیم تا مسیر خروج نهایی آماده شد.

در ساعت ۳:۰۰ شب، عملیات فرار آغاز شد. از میان ما، تعداد زیادی موفق به خروج از تونل شدند. اما دوربین برج مراقبت متوجه ما شد و آژیر خطر به صدا درآمد. عساکر به سرعت عکس‌العمل نشان دادند و دهانه‌ی سوراخ را بستند. به تمام حوزه‌های امنیتی خبر دادند و چکپاینت‌ها را در سراسر شهر فعال ساختند.

تعداد زیادی از فراریان دوباره بازداشت و به زندان بازگردانده شدند. من نیز از جمله‌ی همان دستگیرشدگان بودم. اما در میان ما، پانزده نفر به آزادی رسیدند؛ کسانی که چکپاینت‌ها نتوانستند آنان را شناسایی یا بازداشت کنند. زندانیانی که در محبس باقی مانده بودند، به اعتصاب‌های طولانی دست زدند. در نهایت، این وضعیت به درگیری میان محبوسین و عساکر انجامید. در این درگیری، یک سرباز کشته شد و دو تن از زندانیان به شهادت رسیدند. مدیر ظالم زندان هرات حوالی ساعت ۳ شب، زندانیان را غافلگیر کرده، آنان را به دو گروه تقسیم نمود. آنانی را که بیش از ۱۰ سال حبس داشتند، به زندان بگرام انتقال داد. من نیز جزو همان گروه بودم.

حوالی ساعت ۳ نیمه‌شب (تاریخ ۱۳۹۴/۰۳/۱۵) بود که عساکر وارد زندان شدند. دهان ما را با چسب (پلاستر) بسته، دست و پایمان را با ولچک بستند و با کیسه‌های پلاستیکی مخصوص، سر ما را پوشاندند. در آن وضعیت، زندانیان فریاد می‌زدند که دچار تنگی نفس شده‌اند، ولی هیچ‌کس به داد ما نمی‌رسید. حتی با دنده‌های تفنگ و لگد به شکم‌مان می‌زدند، و ما نمی‌دانستیم به کدام سو در حرکت هستیم.

این وضعیت تا ساعت ۸ صبح ادامه داشت. سپس ما را داخل موترها انتقال داده، به میدان هوایی هرات بردند. از آنجا با پیاده به مقصد زندان بگرام منتقل شدیم. ما را در صف‌های منظم نشانده، با نوارهای مخصوص صندلی‌ها را به بدن‌مان بستند و این نوارها را با برق محکم می‌کشیدند؛ به گونه‌ای که تنفس برای ما دشوار شده بود. اگر کسی فریاد می‌زد که نمی‌تواند نفس بکشد، با دنده به سرش می‌زدند تا ساکت شود.

ما را با زجر فراوان به بگرام رساندند. در آنجا لباس‌های سرخ به تن‌مان کردند و هر زندانی را بر یک بایسکل سه‌چرخه

سوار کردند. بعد از طی مراحل تحقیق، ما را به اتاقک‌های پنجره‌دار مانند قفس انداختند. در روزهای اول دچار تنگی نفس شدید بودیم، اما با گذشت زمان مانند پرنده‌ای که به قفس عادت می‌کند، ما نیز ناچار شدیم عادت کنیم. در زندان بگرام، شکنجه‌های روحی شدید وجود داشت. ۲۴ ساعت عساکر ظالم جلوی پنجره‌ها (در آنجا به اتاق‌ها پنجره می‌گفتند) ایستاده و گشت‌زنی می‌کردند. یکی از بزرگترین شکنجه‌ها در بگرام، بی‌خوابی بود. من را یک بار به عنوان جزایی، برای ۱۰ روز به یک اتاق بسیار کوچک و سرد (در بلاک شو) منتقل کردند. در آن اتاق نه فرش بود و نه وسایل گرم‌کننده. روی سیمنت‌های یخ‌با یک پیراهن نازک و پای برهنه نشسته بودم و تمام بدنم از سرما می‌لرزید. عساکر بالای سرمان ایستاده بودند و اجازه نمی‌دادند بخوابیم.

یک روز آنقدر خواب‌آلود و بی‌حال شده بودم که مدام چرت می‌زدم. عسکری که بالای سرم موظف بود، هر لحظه روی سرم آب می‌ریخت تا نخوابم. در نهایت، همان عسکر که دید آب فایده ندارد، یک جک پر از آب کرد، در آن شکر ریخت و خوب مخلوط کرد. در حالی که نشسته بودم و چرت می‌زدم، آن آب شکر را روی سرم ریخت. ریشم و لباس‌هایم به بدنم چسپیدند و آن حالت من باعث خنده‌اش شد. دو عسکر ظالم دیگر هم آمدند و شروع به خندیدن کردند. من از ته دل صدازدم: «خنده کنید، روزی خواهید رسید که شما به دست مجاهدین خوار و ذلیل خواهید شد.» آن‌ها در پاسخ گفتند: «کسی که در قفس است، چگونه می‌تواند ما را خوار و ذلیل کند؟» باز در جواب گفتم: «الله جَلَّ جَلَالُهُ بسیاری از فرعون‌ها را غرق کرده است.»

خاطره‌ی شورش در زندان بگرام

در زندان بگرام نیز آرام ننشستیم. هر روز میان ما زندانیان و عساکر ظالم درگیری‌هایی رخ می‌داد. یکی از روزها، یکی از زندانیان با یک عسکر جنجال کرد. عسکر شکایت خود را به مدیر زندان رساند و گفت: «زندانی‌ها به من لعنت می‌گویند و روی من چای داغ می‌ریزند.»

مدیر، که غلام حلقه به گوش آمریکایی‌ها بود، به سوی ما آمد و با لحن تندی گفت: «چرا عسکران مرا اذیت می‌کنید؟» ما که از ظلم و ستم او به ستوه آمده بودیم، چای داغ را روی خودش پاشیدیم و گفتیم: «تو ناموس خود را به آمریکایی‌ها فروختی و به دستور بیگانه‌ها بالای هموطنان ات ظلم می‌کنی!»

مدیر در حالی که از این برخورد خشمگین بود به قوماندان فرقه بگرام شکایت کرد و گفت که در پنجره شماره ۸ شورش شده است. در آن پنجره، ۳۴ تن از ما زندانیان نگهداری می‌شدیم. قوماندان دستور داد که همه ما باید ولچک (دستبند و پابند) شویم. اما ما نیز بیکار ننشستیم.

قبل از آنکه قطعه ضد شورش وارد شود، آمادگی کامل گرفتیم. تشک‌های خود را جمع کرده، روی سیمنت‌های سرد زمین شامپو ریختیم تا لغزنده شوند. عساکر که وارد پنجره شدند، با همان قدم‌های اولشان روی سیمنت‌ها می‌لغزیدند، چپه می‌شدند و دنده‌هایشان از دستشان می‌افتاد.

در میان این آشوب، قوماندان فریاد زد: «دروازه را بسته کنید!» آن‌ها فکر کردند طالبان با جادوگری وارد عمل شده‌اند. وقتی دروازه بسته شد، بیست نفر از عساکر در میان ما گیر افتادند. ما آن‌ها را دستگیر کردیم و بالایشان یک محکمه برگزار نمودیم.

به هر یک از آن‌ها ۳۰ شلاق جزا دادیم. شلاق‌هایی که از پتو درست کرده بودیم. بعد از این واقعه، تمام مسئولان کلان زندان جمع شدند و از ما معذرت خواستند. ما در جواب گفتیم: «به یک شرط عسکرانتان را رها می‌کنیم: دیگر ما را شکنجه نکنید.»

آنان شرط ما را پذیرفتند. ما هم هشدار دادیم: «اگر بار دیگر شکنجه شویم، قسم می‌خوریم که خود را فدای این راه می‌کنیم. هر کدام از کلان‌هایتان که به دست ما بیفتد، ولچک دستان خود را به گردنش می‌اندازیم تا آنرا بکشیم، یا خود شهید شویم.»

آن‌ها نیز از ترس جان‌شان به تمام شرایط ما تن دادند و اینگونه ذلیل گشتند.

خاطره آزادی از زندان بگرام

من یکی از زندانیان فهرست ۵۰۰ نفری بودم که قرار بود آزاد شوند. روزی که نامم را صدا زدند و گفتند که «آزاد هستی»، لحظه‌ای بسیار خوشحال کننده و پرامید بر ایام بود. اما هنوز نمی‌دانستم که این آزادی، آسان نخواهد بود. مرا به حضور رسانه‌ها بردند و گفتند: «تو باید بگویی که رئیس‌جمهور افغانستان، اشرف غنی، با شما بسیار نیکی کرده و شمارا آزاد نموده است. همچنین باید بگویی که امیران طالبان به تو خیانت کردند، تو را به زندان انداختند و اکنون خودشان در قطر قهوه می‌نوشند.»

من در پاسخ گفتم: «چنین خیانتی را هرگز به امرای اسلام روا نخواهم داشت. اگر چنین سخنی می‌گفتم و به خیانت راضی می‌بودم، پس چرا ۱۰ سال در زندان می‌ماندم؟ من چنین چیزی را نخواهم گفت.»

به خاطر این پاسخ، مرا دوباره به زندان بازگرداندند. مأمورین به من گفتند: «اگر به امرای طالبان توهین نکنی، در زندان خواهی ماند.» و من در جواب گفتم: «ماندن تا ابد در زندان، بهتر است از توهین به امرای اسلام.»

به همین دلیل، یک هفته دیگر نیز در بگرام ماندم. چون مدیران زندان مزدوران آمریکایی بودند، بار دیگر سعی کردند مرا وادار به دروغ‌گویی کنند. پس از یک هفته، دوباره مرا صدا زدند و گفتند از پنجره بیرون شو. اما من با قاطعیت گفتم: «اگر همان فریب هفته پیش تکرار شود، بیرون نمی‌آیم.» آن‌ها مجبور شدند قول بدهند که دیگر فشاری بر من نخواهند آورد. مرا دوباره نزد رسانه‌ها بردند. این بار گفتم: «الله جلَّ جلاله بر ما احسان کرد که ما را از زندان بگرام آزاد نمود.»

سخن آخر

مجاهدین غیور امارت اسلامی افغانستان، همان‌گونه که در دوران جهاد صداقت، فداکاری و استواری خود را ثابت کرده بودند، در دوران اسارت نیز مظلومانه اما با عزت ایستادند. امروز، با گذشت سال‌ها، سرگذشت آن مجاهدین که در زندان‌های حکومت قبلی، به‌ویژه زندان بگرام، رنج و شکنجه را تحمل کردند، برای همه روشن شده است.

من این خاطرات را به‌عنوان یک شاهدزنده آن دوران، در قالب مقاله‌ای نوشتم تا برای من و شما درسی باشد. ما باید همدل و یکصدا، همچنان که در روزهای دشوار جهاد و اسارت از امرای امارت اسلامی اطاعت می‌کردیم، امروز نیز که الحمدلله امارت اسلامی به فضل و کرم الله جلَّ جلاله بر سراسر افغانستان حاکم است، با تمام وجود از آن‌ها اطاعت کنیم؛

زیرا در اطاعت از رهبری مشروع، رضامندی الله جلَّ جلاله و رسول مکرمش ﷺ نهفته است.

/// فبرپانه ///

عيادت رئيس دفتر رياست الوزرا از مريضان داخل بستر شفاخانه شهيد سردار محمد داود خان

الحاج داکتر عبدالواسع "خادم" رئيس دفتر مقام رياست الوزراى امارت اسلامى در حالیکه ايشان را داکتر محمد طاهر "احرار"، قوماندان صحیۀ ستر درستيز همراهی می کرد، از مريضان داخل بستر شفاخانه شهيد سردار محمد داود خان عيادت نمود.

رئيس دفتر رياست الوزراء ضمن تبريکى عيد سعيد فطر برای مريضان داخل بستر شفاخانه و استدعاى شفاى عاجل از بارگاه خداوند متعال، به آنان یک مقدار کمک نقدی نیز نمود. محترم خادم با اظهار قدردانى از تلاش هاى شبانه روزی پرسنل قوماندانيت صحیه ستر درستيز از مسئولين و داکتران اين قوماندانى خواست تا در قسمت رسيدگى به مشکلات صحى مريضان از هيچ گونه سعى و تلاش دریغ نورزند.

د وسله وال پوځ لوی درستيز د بدخشان ولايت د یمگان ولسوالۍ له سېلاب ځپلو سیمو څخه لیدنه وکړه

د وسله وال پوځ لوی درستيز د بدخشان ولايت د یمگان ولسوالۍ له سېلاب ځپلو سیمو څخه لیدنه وکړه. د وسله وال پوځ لوی درستيز قاري محمد فصیح الدین "فطرت"، د ۲۱۷ عمرې قول اردو قوماندان مولوي امان الدین "منصور" او د بدخشان والي قاري محمد ايوب "خالد" په ملتیا د بدخشان ولايت د یمگان ولسوالۍ هغو سیمو ته سفر وکړ چې تازه سېلابونو ځپلي دي.

په دې لیدنه کې، د وسله والو ځواکونو لوی درستيز او ورسره مل پلاوي له سېلاب ځپلو خلکوسره ولیدل او هغوی ته يې ډاډ ورکړ چې اسلامي امارت به په ټولو امکاناتوسره د خپلو خلکو تر څنګ ودريږي، او د سړ کونو، نهرونو پاکولو او بېرنيو مرستو په برخه کې به اړينې کړنې ترسره کړي.

د یادونې وړ ده چې د وروستيو سېلابونو له امله د دې ولسوالۍ گڼو کلیو ته درانه زیانونه اوښتي دي.

بازدید معین تعلیمات و پرسونل وزارت دفاع ملی از قول اردوی ۲۰۳ منصوری

حافظ عبدالمجید معین تعلیمات و پرسونل وزارت دفاع ملی و مولوی نصیب الله "مدنی" قوماندان قوماندانی تعلیمات مشترک محاربوی حضرت عبد الله بن مسعود رضی الله عنه از قول اردوی ۲۰۳ منصوری بازدید نمودند.

در این دیدار معین تعلیمات و پرسونل با قاری محمد اسماعیل "راسخ" قوماندان قول اردوی یاد شده و سایر مسئولین و منسوبین دیدار و گفتگو نمود؛ همچنان در جریان بازدید از مرکز تعلیمی این قول اردو، به مسئولین این مرکز درباره روند جاری معسکر و تعلیمات رهنمودها و توصیه‌های لازم ارائه گردید.

دتامیناتو، تکنالوژی او لوژستیک معیند ۲۲۱ شهید آفتاب (رح) فرقی خه لیدنه و کره

د ملی دفاع وزارت د تامیناتو، تکنالوژی او لوژستیک معین ملا عبد الله "حاجی بشیر" په داسې حال کې چې د عامې روغتیا وزارت استازی محمد شاه "رحیمی" او ورسره مل پلاوي یې ملتیا کوله د ۲۲۱ شهید آفتاب (رح) فرقی خه لیدنه و کره. د ۲۲۱ شهید آفتاب فرقی درستیزوال مولوي ثناء الله "سنگین فاتح" پلاوي ته د ښه راغلاست تر څنګ، د فرقی اړوند لاسته راوړنو او کړنو په اړه پلاوي ته بشپړ معلومات وړاندې کړل.

د ستر درستیز دروغتیایي چارو قوماندانی او د (COFO او KBU) مؤسس و ترمخ د تداوی په برخه کې هوکره لیک لاسلیک شو

د ملي دفاع وزارت رهبري د لارښوونې او هدايت په اساس د (COFO او KBU) خپريه مؤسسوسره چې "ماشومان مور ته اړتيا لري" او "ماشومان زموږ راتلونکي دي" تر نومونو لاندې فعاليت کوي، د تداوی په برخه کې د ستر درستیز دروغتیایي چارو قوماندان ډاکټر محمد طاهر "احرار" له لوري ورسره هوکره لیک لاسلیک شو.

د دغه هوکره لیک له مخې یادې خپريه مؤسسې کولای شي هغه ماشومان چې سوء شکل (بدني کړوالی)، ارتوپيدي، د زړه سوري عمليات، سوختګي، د سترګې، غوړ، پوزې او ستوني عمليات، د اعصابو جراحي، یورولوژي او عمومي جراحي ناروغیو سره مخ دي د شهید سردار محمد داود خان کمپلکس روغتون کې د داخلي او بهرنیو متخصصینو لخوا د ځانګړي تخفیف تر چتر لاندې تداوي کړي.

د یادولو ده چې له دې وړاندې په دغه برخه کې ماشومان د همدې مؤسسو له خوا د درملنې لپاره بهرنیو هېوادونو ته استول کېدل، چې د درملنې لګښتونه یې ډېر لوړ وو؛ اوس به دغه تخصصي درملنه دننه په هېواد کې د شهید سردار محمد داود خان کمپلکس روغتون کې ترسره کېږي.

ارائه درس اصلاحی برای منسوبین قرارگاه وزارت دفاع ملی

درس اصلاحی از طرف ریاست عقیدتی، فرهنگی و امر بالمعروف وزارت دفاع ملی برای منسوبین و مجاهدین در مقر وزارت دفاع ملی ارائه گردید.

علمای کرام در مورد اصلاح نفس و مسئولیت پذیری سخنرانی‌های همه جانبه ارائه نمودند؛ قابل ذکر است که در این درس تمامی منسوبین و مجاهدین قرارگاه اشتراک نموده بودند.

برگزاری سمینار ارتقای ظرفیت منسوبین مراکز هماهنگی سرحدی توسط معاونیت سرحدی ریاست اوپراسیون

سمینار سه روزه به منظور ارتقای ظرفیت منسوبین مراکز هماهنگی توسط معاونیت هماهنگی سرحدی ریاست اوپراسیون ستردرستیز، با اشتراک معاون اول ریاست اوپراسیون مولوی حبیب الله "حبیب" و دیگر معاونین این ریاست در مقر وزارت دفاع ملی برگزار گردید.

در این سمینار، به شرکت کنندگان درمورد مناطق سرحدی معلومات همه جانبه ارائه گردید تا آنان بتوانند مسئولیت‌های خود را به صورت مؤثر و حرفه‌ای انجام دهند؛ این سمینار با کلام دعایه به پایان رسید.

فراغت‌ها

د ملی دفاع وزارت ستردرستیز د توپچی ریاست اړوند د میلان کنکورس (9M135) په نوم درهبري شوي راکټ د یو میاشتنيوزده کړو له دوهمې ښوونیزې دورې ۲۴ تنه ځوانان له مسلکي او عملي زده کړو بشپړولو وروسته د یو لړ مراسمو په ترڅ کې فارغ شول.

به تعداد ۳۵۰ تن جوانان که در صفوف اردوی اسلامی ملی جذب شده بودند، پس از سپری نمودن یک دوره سه ماهه دروس فکری، مسلکی و نظامی از قوماندانی تعلیمات مشترک محاربوی حضرت عبدالله بن مسعود رضی الله عنه طی مراسمی فراغت حاصل نمودند.

د ملي دفاع وزارت له بېلا - بېلو قطعاتو او جزو تاونو څخه ۱۶۵ تنه ځوان منسوبين د حضرت ابو عبیده بن جراح رضی الله عنه ملي دفاع پوهنتون اړوند د حضرت اسامه بن زید ځوانو افسرانو اکاډمۍ له څلورمې دورې شپږ میاشتني مسلکي او نظامي کورس څخه د یو لړ مراسمو په ترڅ کې فارغ شول.

د ۳۱۳ مرکزي قول اردو د تعلیمي مرکز له څلورمې دوه نیم میاشتني دورې څخه ۲۴۰ تنه ځوان منسوبين د یو لړ مراسمو په ترڅ کې فارغ شول.

ده تن از پیلوتان مجاهد، پس از سپری کردن آموزش‌های مسلکی، نظری و عملی، طی مراسمی از پوهنتون قوای هوایی و مدافعه هوایی وزارت دفاع ملی فراغت حاصل نمودند.

به تعداد ۱۰۸۰ تن منسوبين جوان پس از سپری نمودن دو نیم ماه آموزش‌های نظامی، مسلکی و عقیدتی از هفتمین دوره مرکز تعلیمی قول اردوی ۲۰۱ خالد بن ولید رضی الله عنه طی مراسمی فراغت حاصل نمودند.

ترمیم و وسایط

د هوایي ځواک عمومي قوماندانی، د تخنیکي او مسلکي انجینرانو پرمټ په تېرو څو میاشتو کې یو بال امریکایي بلک هاک او یو بال Mi17 روسي هلیکوپتر الوتکې ترمیم او په بریالیتوب سره یې پرواز ترسره کړ.

د ۲۰۳ منصوري قول اردو په تخنیکي ورکشاپ کې د مسلکي ټیم په هڅو د دوو میاشتو په موده کې ۶۸ عرادي بېلا-بېل ډول پوځي وسایط ترمیم او گټې اخیستنې ته چمتو شول؛ چې پکې ۴۰ عرادي هاموي ټانکونه، ۲۰ عرادي رنجر او ۸ عرادي انټرنشنل موټر شامل دي.

د ۲۰۷ الفاروق قول اردو د دریمې لواء په ورکشاپ کې د تېرو لسو میاشتو په موده کې ۲۰۷ عرادي مختلف النوع وسایط ترمیم او گټې اخیستنې ته چمتو شول.

کشف و ضبط انواع اسلحه، مواد مخدر و دستگیری عاملین آن

د نتیجه عملیات کشفی و استخباراتی منسوبین لوی نهم سرحدی قول اردوی ۲۰۷ الفاروق از قاجاق ۳۵۱ کیلوگرام مواد مخدر که به کشور همسایه انتقال داده می شد جلوگیری به عمل آمد. این عملیات در ساحه پشمکی ولسوالی لاش جوین ولایت فراه صورت گرفته که در جریان آن، ۳۳۰ کیلوگرام شیشه، ۱۶ کیلوگرام تریاک، ۱۰ کیلوگرام پودر هیرویین کشف و ضبط گردید.

براساس راپورهای کشفی مدیریت کشف و استخبارات قول اردوی ۲۰۱ خالد بن ولید و طی راه اندازی یک سلسله عملیات تصفیوی در مناطق مختلف زون شرق، ۳۳ میل اسلحه سبک و سنگین و مقداری مهمات کشف و ضبط گردید. این اسلحه و مهمات شامل: پیکا، کلاشینکوف، ام ۱۶، ام ۴، تفنگچه، نارنجک و راکت می باشند؛ همچنان دو دستگاه مزایل، ۷ حلقه بمب دستی و ۶۴۰ فیر مرمی سلاح های سبک و سنگین را نیز شامل می باشد.

چندین جریب مزارع خشخاش در ولسوالی کلفگان ولایت تخار توسط مجاهدین کندک دوم قوماندانی لوی دوم قول اردوی ۲۱۷ عمری با هم آهنگی ارگان های دفاعی، امنیتی، استخباراتی و مسؤلین مبارزه با مواد مخدر این ولایت تخریب و از بین برده شد.

ضمن تخریب مزارع یاد شده از طرف مسؤلین توصیه های لازم در رابطه به کشت و اضرار مواد مخدر به محاسن سفیدان و جوانان صورت گرفت.

د تأسيس كال ۱۲۹۹ هـ ش

۱۴۴۶ هـ ق كال (شوال المكرم، ذوالقعدة الحرام، ذوالحجة الحرام)

(حمل، ثور، جوزا) ۱۴۰۴ هـ ش

چاپ: مطبعة اردوس اسلامي ملي